

La inserció professional dels graduats universitaris

2002

QÜESTIONARI PER AL SEGUIMENT DE LA POSTGRADUACIÓ DELS DIPLOMATS I LLICENCIATS 1994-2001

Informe de síntesi

Pere Jódar i Jordi Guiu (directors)

Opinometre (treball de camp i explotació de dades)

Juny 2002

Estudi promogut pel Consell Social de la UPF

Presentació

Aquestes pàgines son un extracte de l'informe sobre la inserció laboral dels llicenciats i diplomats de la UPF, presentat al Consell Social d'aquesta Universitat. El seu contingut està format per la introducció i bona part de les conclusions de l'anàlisi realitzat. És una informació suficient sobre l'abast i els resultats de l'enquesta d'inserció realitzada durant el mes de gener del 2002. L'estructura d'aquestes pàgines ens presenta: primer, la metodologia i el treball de camp de l'enquesta; segon, la comparació dels principals resultats de les tres enquestes realitzades fins el moment; tercer, el perfil dels entrevistats; quart, la descripció de les característiques personals, acadèmiques i laborals dels titulats ocupats, així com les formes concretes que adquireixen les seves ocupacions; cinquè, la descripció de les característiques dels titulats no ocupats, així com les raons de la seva situació ocupacional; sisè, el resum dels principals elements que componen la continuació dels estudis del conjunt de graduats; setè, la caracterització de les principals insuficiències i elements afavoridors, enumerats pels entrevistats, en relació a la influència de la carrera acadèmica sobre les seves oportunitats professionals i, juntament, el grau de satisfacció amb la UPF en general, amb els seus serveis, l'organització i els estudis.

Índex

Introducció	5
Metodologia	8
1. Comparació de les iniciatives d'enquesta 1996-2002	13
2. Principals característiques dels entrevistats en l'enquesta 2002	19
2.1. Dades personals i acadèmiques	19
2.2. Perfil dels titulats	23
2.2.1. Perfil dels titulats ocupats	24
2.2.2. Perfil dels no ocupats	25
2.2.3. Perfil dels titulats que continuen els estudis	26
3. Els Graduats que treballen.	30
3.1. Principals característiques de l'ocupació	32
Quan van començar a treballar?	32
Buscant ocupació	34
<i>En la feina</i>	36
Situació ocupacional	36
Contractació	37
Categories professionals	39
Però, quina feina?: Característiques del treball	41
<i>Condicions de treball</i>	42
Tasques	42
Jornada i horari	44
Nivell retributiu	44
Satisfacció amb la feina	48
Què esperen els titulats de la feina?	49
Canvi de feina	50
Motius de la rotació o canvi de treball	51
Relació entre tasques i estudis	51
Correspondència de la feina amb els estudis	52
Però, els estudis realitzats ajuden en la feina?	53
Sí, però es necessiten coneixements complementaris	54
3.2. L'ocupació segons característiques personals i acadèmiques	55
Sexe	55
Edat	55
Nivell de instrucció o carrera realitzada	56
4. Graduats no ocupats. Principals característiques	61
Ara no treballen, però han treballat?	63
Busquen feina?	65
Com busquen feina?	67
Mitjans de recerca de feina	67
Assessorament en la recerca de feina	69
Per què alguns no busquen feina?	70
Rebuig d'ofertes de feina	70
Per què no troben feina?	71
Efectes de la carrera en la inserció dels que no treballen	72

5. Continuació dels estudis.	74
Interessos que motiven la continuació dels estudis	76
Matèries i àrees de interès per la continuació dels estudis	77
Opinió sobre l'oferta de formació contínua de la UPF	79
Valoració de la formació contínua de la UPF	80
Nous estudis	81
Motivacions per continuar estudiant	82
6. Satisfacció amb la UPF i els seus serveis	84
6.1. Insuficiències	85
6.2. Elements afavoridors de la carrera	86
6.3. Grau de satisfacció dels titulats en relació a la UPF	87
6.4. Anàlisi per titulacions	89
Insuficiències per titulacions	89
Elements afavoridors per titulacions	90
Satisfacció amb la UPF per titulacions	91
6.5. Estan satisfets, però repetirien la mateixa carrera, i a la UPF?	93

Introducció

Aquestes pàgines constitueixen l'informe de síntesi dels resultats de l'enquesta d'inserció dels diplomats i llicenciats de la UPF realitzada a l'any 2002. És ja la quarta iniciativa sobre la matèria realitzada per aquesta Universitat des de l'any 1996 i forma part d'un conjunt més ampli de mesures d'autoavaluació posades en marxa per la UPF.

Aquest informe de la iniciativa 2002 analitza els resultats d'un total de dotze titulacions diferents. Cal remarcar que aquest conjunt de carreres pertanyen a les branques de les ciències socials, humanes i jurídiques, donat que encara no s'han incorporat al mercat de treball titulats procedents dels nous estudis de la UPF de ciències experimentals i de la salut, o de les carreres tècniques. Aquest és un factor que condiciona de forma important el comportament ocupacional dels graduats UPF, tendint a una certa homogeneïtzació en les sortides de inserció.

Pel que fa a la sèrie temporal que comprèn la iniciativa cal dir que la primera promoció de la UPF va sortir al carrer l'any 1994 i la última, abans de l'enquesta, l'any 2001. Això ens proporciona un total de vuit promocions i, en alguns casos, individus amb un total de fins a vuit anys de permanència en el mercat laboral. A aquesta sèrie, de prou magnitud s'hi ha d'afegir la possibilitat de comparar els resultats de les quatre enquestes (1996, 1998, 2000 i 2002) ja realitzades. En conjunt, per tant, podem començar a assenyalar tendències força consolidades sobre la distribució de la inserció dels titulats de la UPF, així com de la seva qualitat.

Així, tot i que amb certa prudència, donada la encara relativament curta sèrie temporal, en aquest informe es troben algunes respostes a interrogants plantejats intuïtivament en els anteriors informes. Així, per exemple, si l'any 1996, relacionàvem el perfil ocupacional baix amb un mercat laboral encara deprimat, ara, en el 2002, observem que els nostres titulats s'insereixen amb facilitat, de la qual cosa ja podem deduir que les credencials acadèmiques faciliten l'obtenció de feina. Aquesta conclusió s'aferma, especialment, en comparar les taxes d'ocupació i de desocupació dels graduats universitaris amb la del conjunt de joves de la seva edat. Una altra qüestió que preocupava en l'informe de 1998 era que els graduats UPF obtenien també una feina amb altes dosis de precarietat. Doncs bé, ara, la sèrie temporal amb la qual comptem, ens permet ser més optimistes en aquest punt, doncs ja veiem que, en conjunt, la precarietat de la feina dels titulats de la UPF, forma part d'una etapa transitòria (més o menys amplia, d'entre tres i sis anys) vers una ocupació estable i més plenament funcional, o vers l'inici d'una carrera professional normal. Els resultats d'estabilitat de la feina o de qualitat de l'ocupació comencen a comportar-se en la iniciativa 2002 amb un caràcter molt més positiu que en edicions anteriors.

En la iniciativa de l'any 2002, seguint amb l'experiència de treball de camp del 2000, la tècnica d'enquesta s'ha basat en l'entrevista telefònica i, la mostra, s'ha construït sobre la representativitat del conjunt de titulats UPF, del conjunt de carreres amb titulats en els mercats laborals i del conjunt de les promocions 1994/2001. No obstant, el criteri de representativitat ha exigint interrogar, aproximadament, al 28% dels més de 9.000 llicenciats i diplomats graduats en la UPF durant aquest període. Això significa que les conclusions generals sobre la UPF tenen molta consistència, així com les d'aquells estudis i promocions que compten amb més titulats. Tanmateix, en alguns casos, com

ara els dels estudis més recents o encara amb pocs graduats, o el de les primeres promocions, el grau de representativitat baixa necessàriament. Aconseguir una mostra de 60 individus sobre una població total de 60, per exemple, no sempre és possible en el termini obligadament breu de realització del treball de camp.

En aquesta iniciativa també s'incorporen dues novetats. Per una banda, algunes correccions de les preguntes del qüestionari, conservant la sèrie de variables bàsiques, per tal de poder comparar els nostres resultats amb els de l'enquesta de l'Agència per la Qualitat de l'Ensenyament Universitari de la Generalitat; que abasta el conjunt de Universitats catalanes. Per una altra, la major part de les variables de situació dels entrevistats, han estat extretes directament de la base de dades UPF; amb aquesta iniciativa s'ha pogut ampliar el conjunt de indicadors personals i acadèmics, i també s'ha obtingut major fiabilitat dels mateixos.

L'informe de síntesi s'estructura, com en ocasions anteriors, en base a diferents capítols que presenten: les dades personals i acadèmiques dels entrevistats, les formes de recerca de feina, la situació ocupacional i professional, les expectatives i característiques del treball dels graduats amb ocupació en el moment de l'enquesta, la intensitat de la recerca de feina, la disponibilitat vers el treball o la continuació dels estudis dels titulats que no treballen i la continuació o no dels estudis un cop aconseguida la primera credencial acadèmica UPF, juntament a les seves característiques, motivacions i objectius. Així mateix, s'analitza el grau de satisfacció dels titulats amb la UPF i els aspectes afavoridors o no de la carrera acadèmica sobre les aspiracions professionals, des de la perspectiva que dóna el pas del temps.

Convé recordar que aquí s'analitza principalment al conjunt de titulats UPF i que una derivació d'aquesta anàlisi és la presentació dels resultats per estudis i per promocions. Aquests resultats detallats, per raons d'economia d'espai i temps, normalment es presenten al llarg de l'informe en forma de taules que agrupen les dades de tots els estudis. No es tracta, tot i que és inevitable, de facilitar la comparació entre una o altra carrera, sinó que els responsables de cada titulació separin i analitzin les dades corresponents a la mateixa. És el conjunt de resultats de Dret, per exemple, el que descriu o explica el comportament ocupacional dels seus llicenciats, no la comparació amb altres estudis. En aquest sentit, es pot avançar que hi ha alguns estudis amb titulats amb millor comportament laboral que d'altres estudis, però no hi ha cap carrera que obtingui per totes les variables ocupacionals una posició immillorable, com tampoc hi ha cap estudi amb el conjunt de graduats en situació laboral amb problemes generals. De la mateixa manera, hi ha estudis amb uns molt bons resultats d'inserció (taxa d'ocupació elevada i ràpida en la col·locació), però amb més dificultats per aconseguir una ocupació de qualitat en un temps prudencial, mentre que, d'altres titulacions mantenen una inserció menys fluida i més lenta, encara que amb una qualitat d'inserció, a mig termini, més elevada. A les taules també es recullen les dades d'alguns estudis amb una representativitat de la seva mostra genèrica, o per alguna promoció específica, relativament baixa. En aquests casos, com ha passat en anteriors edicions, convé mirar aquestes dades simplement com una referència a fi de contrastar-la amb la següent iniciativa d'estudi. En general i, fins el moment, observem que les tendències fortes es mantenen amb el pas del temps i que aquells factors puntualment distorsionadors són més deguts a la conjuntura i que, per tant, es corregeixen al llarg del temps.

No obstant, convé saber que, en les aspiracions laborals de determinants titulats, intervenen no només factors d'oferta (graduats), sinó també factors de demanda (les empreses), com és el cas de tots els titulats de Dret a Espanya i la seva incorporació durant un període com ajudants o passants. També que la Universitat, malgrat l'opinió majoritàriament estesa, està transformant-se bastant ràpidament en determinats aspectes, per exemple, en la creació de noves carreres i titulacions que intenten respondre a noves demandes socials i laborals. Aquests nous títols, més especialitzats, semblen adoptar, d'entrada, un bon comportament en el mercat laboral, però, potser més ràpidament que en el cas de les carreres tradicionals, saturen el seu espai d'inserció (o entren en competència amb els titulats de les carreres més clàssiques), obligant als graduats a buscar noves especialitzacions o noves credencials acadèmiques. És encara aviat per afirmar-ho categòricament, però algunes carreres de la UPF semblen mostrar indicis d'un cert sostre ocupacional.

Al marge d'aquestes qüestions més compromeses, l'informe ofereix un conjunt de dades per estudis, interessants per elles mateixes i complementàries de les contingudes en altres iniciatives dutes a terme per la UPF sobre les sortides professionals dels diferents tipus de titulats. Així, coneixem els sectors d'activitat i tipus d'ocupació i d'empresa més característics, les categories i les tasques professionals a les que accedeixen els titulats, els avantatges i desavantatges que el tipus de credencials acadèmiques rebudes els hi suposa sobre la carrera professional, etc. Informacions, totes elles, que permeten començar a traçar un quadre per tal d'orientar als estudiants de les diferents llicenciatures i diplomatures sobre el seu futur professional. Com sabem, no és el mateix el perfil professional teòric i la possible inserció futura d'una titulació, que parlar del fet que, en els tres primers anys després d'obtenir el títol, la probabilitat d'ocupar llocs d'empleat administratiu és del 40%, per posar un exemple, o bé que un 40% dels titulats d'una determinada carrera realitzen tasques molt relacionades amb elements molt concrets del seu pla d'estudis.

Metodologia

Objectius i pla de recerca

L'objectiu de la recerca 2002, com el dels casos anteriors, ha estat l'estudi de la inserció dels titulats UPF, diferenciats per les 12 titulacions que disposen de graduats i per les vuit promocions que han anat sortint des de l'any 1994 fins el 2001, tot seguint la relació entre titulació i ocupació. També, com en ocasions anteriors, juntament amb la situació dels titulats ocupats, s'ha dedicat un cert esforç en l'anàlisi dels no ocupats. Així mateix, també s'incorporen dos apartats complementaris que fan referència a la continuació dels estudis després de l'obtenció del títol, a la relació entre la carrera realitzada i les oportunitats professionals que proporcionen i al grau de satisfacció amb la UPF i algunes de les seves característiques organitzatives, acadèmiques i de serveis.

Fitxa tècnica

La població objectiu de l'enquesta és el conjunt de Diplomats/Llicenciats de la UPF, corresponent a les promocions de 1994 a 2001. El treball de camp ha consistit en una entrevista individual realitzada per telèfon a una mostra d'aquesta població, que té els següents requisits. El càlcul de la mostra representativa s'estableix sobre un nivell de confiança de les estimacions del 95% i un error màxim de mostreig $\pm 5\%$. Des del punt de vista tècnic, aquestes condicions de la mostra comporten com a resultat que l'estimació d'un percentatge de resposta d'una pregunta del qüestionari s'interpreti a grans trets de la següent manera:

$$P(p-5 \leq P \leq p+5) = 0.95$$

D'altra banda, en un estudi com aquest és important tenir presents els diferents estrats que componen la població i calcular la grandària de la mostra per poder proporcionar respostes relacionades en funció d'aquests estrats. Entre les diferents possibilitats d'estratificació i, per tant, grandària de la mostra, la nostra decisió ha estat dissenyar una mostra representativa del conjunt de graduats en funció dels estudis realitzats i de les diferents promocions, que apareix en la taula següent.

Distribució de la mostra

Estudis	Total graduats	93/94 94/95	95/96	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	Total mostra
Llic. en Administració i Direcció d'Empreses	699				40	60	85	85	270
Llic. en Cc Econòmiques i Empresarials	824	30	40	62	5	1	0	0	138
Llic. en Cc Polítiques i de l'Administració	236					20	20	30	70
Llicenciatura en Comunicació Audiovisual	322			15	10	20	20	30	95
Llicenciatura en Dret	1.452	30	35	30	60	70	90	105	420
Llicenciatura en Economia	565				35	30	55	65	185
Llicenciatura en Humanitats	476		10	8	25	15	35	55	148
Llicenciatura en Traducció i Interpretació	507		15	15	10	25	35	45	145
Llicenciatura en Periodisme	507	25	15	15	10	10	20	30	125
Diplomatura en Cc Empresarials	1.762	35	40	40	65	89	105	105	479
Diplom. en Gestió i Administració Pública	851	30	25	40	25	10	15	20	165
Diplomatura en Relacions Laborals	954		20	40	45	55	45	55	260
Total UPF	9.155	150	200	265	330	405	525	625	2.500

La mostra és de 2.500 entrevistes, distribuïdes per estudis i promocions de la següent forma. En la darrera columna i, per un nivell de confiança del 95%, apareix l'error comès en les estimacions de cada estudi i de cada promoció. L'error comès a la UPF per un nivell de confiança del 95%, és $\pm 1.67\%$.

Mostra segons estudis i % errors

Estudis	Mostra	Error
Llicenciatura en Administració i Direcció d'Empreses	270	4,68%
Llicenciatura en Cc Econòmiques i Empresarials	138	7,62%
Llicenciatura en Cc Polítiques i de l'Administració	70	9,84%
Llicenciatura en Comunicació Audiovisual	95	8,46%
Llicenciatura en Dret	420	4,03%
Llicenciatura en Economia	185	5,91%
Llicenciatura en Humanitats	148	6,69%
Llicenciatura en Traducció i Interpretació	145	6,88%
Llicenciatura en Periodisme	125	7,62%
Diplomatura en Cc Empresarials	479	3,82%
Diplomatura en Gestió i Administració Pública	165	6,85%
Diplomatura en Relacions Laborals	260	5,19%
Total	2500	1,67%

Mostra segons promocions i % errors

Promocions acabament	Mostra	Error
93/94 i 94/95	150	7,45%
95/96	200	6,22%
96/97	265	5,33%
97/98	330	4,71%
98/99	405	4,13%
99/00	525	3,44%
00/01	625	2,98%
Total	2500	1,67%

La mostra com hem vist s'ha confeccionat en base a la població total de titulats, les titulacions obtingudes, o estudis realitzats, i les promocions. No obstant, hi ha altres característiques acadèmiques i personals dels titulats que s'utilitzen en l'anàlisi que segueix. En aquesta ocasió podem comparar la distribució de la mostra realitzada amb la distribució total de la població titulada en la UPF (enquesta en el moment de la matriculació). D'aquesta manera podem veure els desajustos entre la distribució de la mostra i la distribució dels titulats, segons diferents característiques; és a dir la bondat o no de la mostra en distribuir de forma adequada a la població entrevistada en funció de la realitat.

En principi, i en línies generals, l'opció aleatòria de la construcció de la mostra recull de forma bastant representativa el conjunt de les característiques, com podem observar en les taules següents. No obstant convé tenir en compte les següents recomanacions per tal de llegir el conjunt de l'informe:

- ?? Per sexe, lleugera sobrerrepresentació de les dones i, per tant, subrepresentació dels homes (3%).
- ?? Per grans tipus de titulacions, major representació dels llicenciats i menor dels diplomats (4%).
- ?? Per any d'inici en els estudis les promocions 96 i 97 més representades, mentre que les del 91 i 92 ho estan menys (3-5%).
- ?? Per durada dels estudis, sobrerrepresentació d'aquells que han acabat en 5 anys (6%), menor representativitat dels que han acabat en 3 anys (diplomatures) i dos anys (segon cicle) (3-5%).
- ?? Per edats s'aprecia el biaix més fort. Forta sobrerrepresentació en el tram de menor edat (12%) i baixa representació del tram mig (13%).
- ?? Per vies d'accés, menor representativitat de l'accés a cicles (4%).
- ?? Per estada a l'estranger, els biaixos són menors.
- ?? Per dades socioeconòmiques familiars. La distribució recull amb bondat l'ocupació i estudis del pare, així com els estudis de la mare. En el cas de l'ocupació de la mare, hi ha un biaix de sobrerrepresentació entre les no remunerades i de menor representació de les altres ocupacions (5%).

Característiques acadèmiques i personals totals per gènere

N. absoluts		%			
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. Total	Diferència
Home	738	3044	31,4	34,5	-3,1
Dona	1612	5781	68,6	65,5	3,1
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per tipologia d'estudis

N. absoluts		%			
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Diferència
Llicenciatura	1507	5275	64,1	59,8	4,4
Diplomatura	843	3550	35,9	40,2	-4,4
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per any d'inici dels estudis

N. absoluts		%			
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Diferència
1990	49	253	2,1	2,9	-0,8
1991	75	604	3,2	6,8	-3,7
1992	155	912	6,6	10,3	-3,7
1993	274	1213	11,7	13,7	-2,1
1994	340	1442	14,5	16,3	-1,9
1995	407	1398	17,3	15,8	1,5
1996	503	1415	21,4	16,0	5,4
1997	386	1033	16,4	11,7	4,7
1998	139	412	5,9	4,7	1,2
1999	22	120	0,9	1,4	-0,4
2000		23	0,0	0,3	-0,3
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per durada dels estudis (en anys)

	N. absoluts		%		Diferència
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	
1	1	87	0,0	1,0	-0,9
2	68	561	2,9	6,4	-3,5
3	533	2470	22,7	28,0	-5,3
4	1192	4423	50,7	50,1	0,6
5	413	1019	17,6	11,5	6,0
6	116	213	4,9	2,4	2,5
7	27	52	1,1	0,6	0,6
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per edat

	N. absoluts		%		Diferència
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	
22 - 24 anys	1111	3074	47,3	34,8	12,4
25 - 30 anys	1091	5262	46,4	59,6	-13,2
Més de 30 anys	100	489	4,3	5,5	-1,3
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per via d'accès a la universitat

	N. absoluts		%		Diferència
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	
Preinscripció	2194	8027	93,4	91,0	2,4
Accés a cicles	90	738	3,8	8,4	-4,5
Més grans de 25 anys	9	27	0,4	0,3	0,1
Convalidació d'estudis estrangers	6	24	0,3	0,3	0,0
Convalidació d'estudis no oficials	3	9	0,1	0,1	0,0
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per estada a l'estranger

	N. absoluts		%		Diferència
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	
Sí	270	1074	11,5	12,2	-0,7
No	2032	7751	86,5	87,8	-1,4
Total	2350	8825	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals per ocupació del pare

	N. absoluts		%		Diferència
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	
Directors i tècnics	562	2129	28,5	28,8	-0,3
Treballadors qualificats	1066	3818	54,0	51,6	2,4
Treballadors no qualificats	146	519	7,4	7,0	0,4
Forces armades	41	271	2,1	3,7	-1,6
No remunerats	118	395	6,0	5,3	0,6
Altres	41	267	2,1	3,6	-1,5
Total	1974	7399	100,0	100,0	0,0

Característiques acadèmiques i personals totals per ocupació de la mare

	N. absoluts		%		
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Diferència
Directors i tècnics	240	946	12,5	13,1	-0,6
Treballadors qualificats	553	1994	28,8	27,7	1,1
Treballadors no qualificats	132	462	6,9	6,4	0,5
Forces armades	14	98	0,7	1,4	-0,6
No remunerats	817	2686	42,6	37,3	5,3
Altres	161	1012	8,4	14,1	-5,7
Total	1917	7198	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals. Nivell d'estudis acabats del pare

	N. absoluts		%		
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Diferència
Sense estudis i primaris	672	2379	32,6	30,9	1,7
Batxillerats	791	2898	38,3	37,6	0,7
Mitjans -superiors	601	2422	29,1	31,5	-2,3
Total	2064	7699	100,0	100,0	

Característiques acadèmiques i personals totals. Nivell d'estudis acabats de la mare

	N. absoluts		%		
	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Freq. mostra	Freq. Pob. total	Diferència
Sense estudis i primaris	822	3004	39,1	38,4	0,8
Batxillerats	917	3293	43,6	42,1	1,6
Mitjans -superiors	362	1533	17,2	19,6	-2,3
Total	2101	7830	100,0	100,0	

1. Comparació de les iniciatives d'enquesta 1996-2002

La comparació dels principals resultats de les quatre enquestes d'inserció (1996, 1998, 2000 i 2002) realitzades als titulats de la UPF permeten realitzar unes consideracions inicials en aquest apartat conclusiu.

Abans, però, convé tenir en compte quatre consideracions prèvies que influeixen en la interpretació comparativa dels resultats.

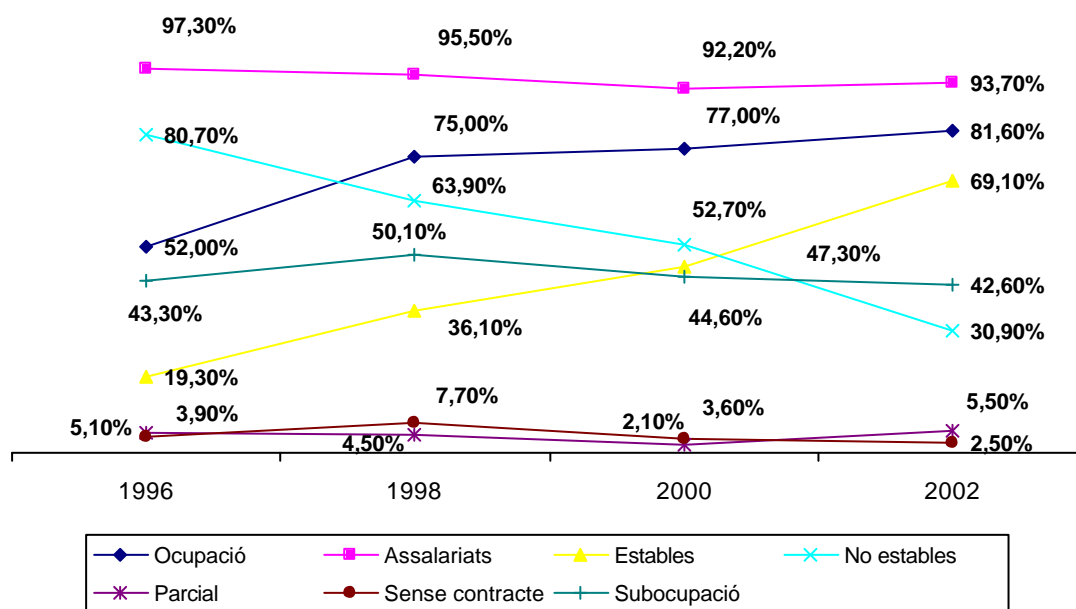
- ?? En primer lloc, la incorporació, en cada treball de camp, de noves titulacions i de nous contingents de titulats, que s'han d'inserir en realitats laborals bastant diferenciades en funció de les credencials acadèmiques obtingudes; així, enfront les 5 carreres de l'any 1996, l'any 2000 i 2002 analitzem 12 titulacions. En aquesta ocasió l'estudi més recent en la incorporació de nous titulats als mercats laborals ja hi està present en els mateixos des de fa tres anys.
- ?? En segon lloc, el disseny del projecte d'estudi inclou, en cada nova enquesta, els titulats de les promocions anteriors. Naturalment, la seva presència en el conjunt de la mostra disminueix en el temps, però també la major permanència en el mercat laboral, millora les seves possibilitats d'inserció laboral i, per tant, augmenta el percentatge general d'ocupació, tot i que, com veurem, la repercussió en la millora de la qualitat d'aquesta inserció no està tan directament relacionada, ja que és més lenta. No obstant, també en aquest apartat els resultats de l'any 2002 permeten observar un millor comportament ocupacional en relació a les anteriors iniciatives.
- ?? En tercer lloc, la comparació entre enquestes depèn de la conservació de la formulació de les preguntes. Així, tot i conservar la mateixa redacció per les variables bàsiques, sempre s'introdueixen modificacions. Unes derivades de la informació obtinguda de l'anàlisi de l'enquesta anterior que, per exemple, cospa variacions lògiques en uns mercats laborals mòbils i dinàmics; o per exemple, del fet que l'augment de la població titulada per la UPF, permet treballar amb mostres més cohesionades i perfilar millor la informació obtinguda a partir de la introducció de noves categories. En aquesta ocasió s'afegeixen noves preguntes relacionades amb la utilització de les bases de dades de la Universitat i algunes correccions destinades a la comparació de resultats amb enquestes sobre la inserció de la població titulada en l'àmbit català.
- ?? En quart i últim lloc, les dues primeres enquestes es van realitzar per correu i així, per garantir la representativitat no només del conjunt, sinó també de les diferents carreres i promocions, les mostres tenien que ser necessàriament àmplies (50% de la població); a partir de l'enquesta de l'any 2000, s'ha modificat la forma de realització del treball de camp, per enquesta telefònica, i s'ha treballat amb una mostra representativa del conjunt, estratificada per estudis i per promocions. Això permet més fiabilitat en el tractament de les variables bàsiques que conformen el qüestionari, però no impedeix la generació de biaixos en la mostra quan treballem alhora amb diverses variables.

Tenint en compte aquestes consideracions, desenvoluparem la comparació entre els quatre estudis realitzats fins el moment. Les principals xifres i tendències apareixen en la taula i els gràfics següents.

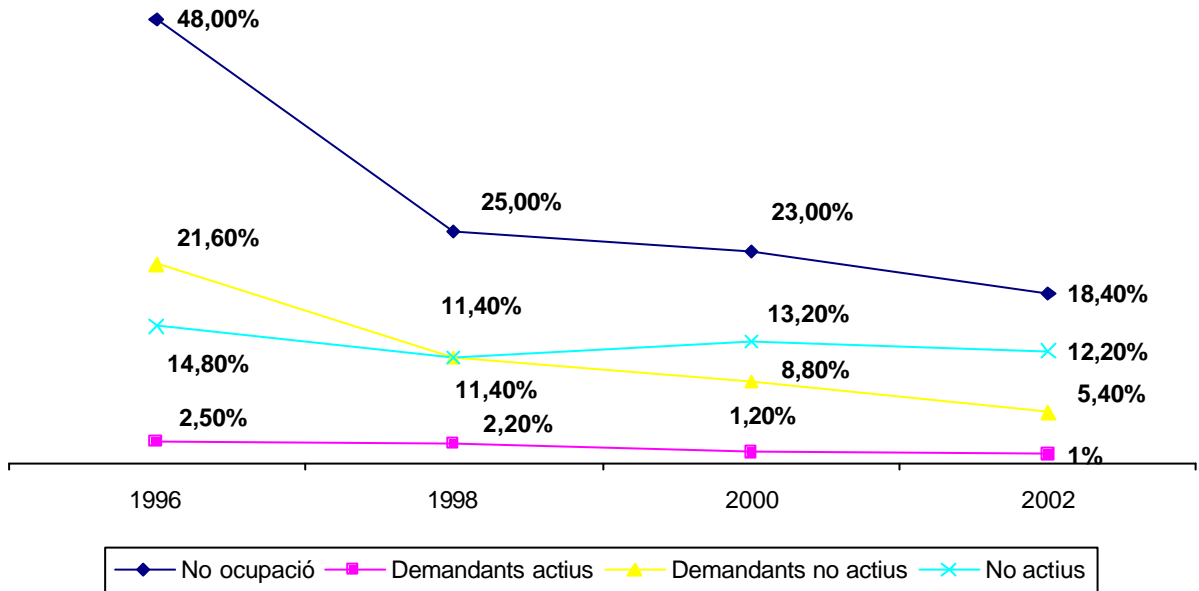
Comparació de les principals variables de les quatre iniciatives d'enquesta

	1996	1998	2000	2002
Taxa d'ocupació UPF	52,0%	75,0%	77,0%	81,6%
Taxa de no ocupació UPF	48,0%	25,0%	23,0%	18,4%
Aturats demandants actius (s/ total titulats)	2,5%	2,2%	1,2%	1,0%
Demandants no actius (s/ total titulats)	21,6%	11,4%	8,8%	5,4%
No actius (s/ total titulats)	14,8%	11,4%	13,2%	12,2%
Taxa d'assalarització (s/ ocupats)	97,3%	95,5%	92,2%	93,7%
Taxa de treball estable (s/ assalariats)	19,3%	36,1%	47,3%	69,1%
Taxa de treball no estable (s/ assalariats)	80,7%	63,9%	52,7%	30,9%
Treball a temps parcial (s/ assalariats)	5,1%	4,5%	2,1%	5,5%
Treball sense contracte o verbal (s/ assal.)	3,9%	7,7%	3,6%	2,5%
Empleats administratius s/ ocupats	43,3%	50,1%	44,6%	42,6%
Tasques administratives	--	25,0%	26,9%	22,4%
Continuació d'estudis després titulació	68,4%	64,5%	49,6%	45,1%

Evolució dels principals indicadors de l'ocupació entre 1996-2002

Evolució dels principals indicadors de la no ocupació 1996-2002

Taxa d'ocupació per promocions (any d'acabament dels estudis)				
	1996	1998	2000	2002
1994	63,1%	91,6%	90,3%	95,2%
1995	45,0%	85,2%	91,0%	95,2%
1996		76,0%	88,4%	98,3%
1997		67,2%	82,3%	93,5%
1998		71,4%	76,0%	84,2%
1999			61,4%	87,0%
2000				77,5%
2001				67,8%
UPF	52%	75,2%	76,7%	81,4%

Temps de recerca de feina	1996	1998	2000	2002
Abans dels tres primers mesos	65,3%	63,6%	70,5%	78,9%
Abans dels sis primers mesos	82,6%	84,0%	83,1%	89,6%

La primera conclusió, en termes comparatius, és que el sostre ocupacional detectat en les iniciatives 1998-2000, es sobrepassat en 5 punts. Això, naturalment deriva del bon funcionament dels mercats laborals relacionats amb les persones de nivell acadèmic mig o superior. En una lectura apressada, no obstant, podria deduir-se que els 18 punts que separen fins el 100% d'ocupació és encara una xifra molt elevada, però això queda matisat quan introduïm la xifra d'atur comparable amb les formulades pels organismes estadístics oficials i que, en el cas de la UPF es redueix al 1%. El sostre ocupacional, per tant, i en funció del funcionament dels mercats laborals, pot continuar aixecant-se; el temps de col·locació (emprat per trobar feina) és molt més ràpid i una variació d'un mes o dos en el moment de la realització del treball de camp també influeix. En aquest sentit, ja ho vàrem comentar en anteriors informes, allò que realment separa als nostres titulats de l'ocupació és, simplement, la seva decisió personal (tot i que pot ser suportada familiarment) de continuar estudiant. En aquesta opció d'augmentar les credencials acadèmiques pot influir clarament dos tipus de factors; un, assegurar en sí mateixa l'ocupació; l'altre, assegurar la qualitat de l'ocupació, és a dir un tipus de treball favorable o corresponent als interessos del titulat o titulada. Pel que fa al primer factor sembla que ha perdut pes específic, no només per l'elevada taxa ocupacional, sinó també perquè un cop iniciada la trajectòria laboral és possible la dedicació formativa. El segon factor pot tenir en l'actualitat major importància, perquè la distància entre taxa ocupacional i indicadors de qualitat de la inserció, tot i la millora substancial d'aquests últims, continua sent considerable. En tot cas no oblidem que les taxes d'inserció laboral requereixen, per una promoció determinada, un termini d'un any per acostar-se a la mitjana UPF de la iniciativa d'enquesta considerada i de dos anys per superar-la. És a dir, que un període de dos anys de transició entre els estudis i la inserció existeix; i que, aquesta transició augmenta en termes temporals sí s'inclou el factor qualitat de l'ocupació. Sobre aquestes qüestions tornarem al llarg d'aquestes conclusions.

Prosseguint amb les dades dels titulats ocupats, la taxa d'assalarització sí sembla haver trobat el seu sostre, el que fa que l'establiment per compte propi només afecti a una petita part dels titulats (6%); principalment establerts com autònoms o professionals liberals que no pas com empresaris pròpiament (1%).

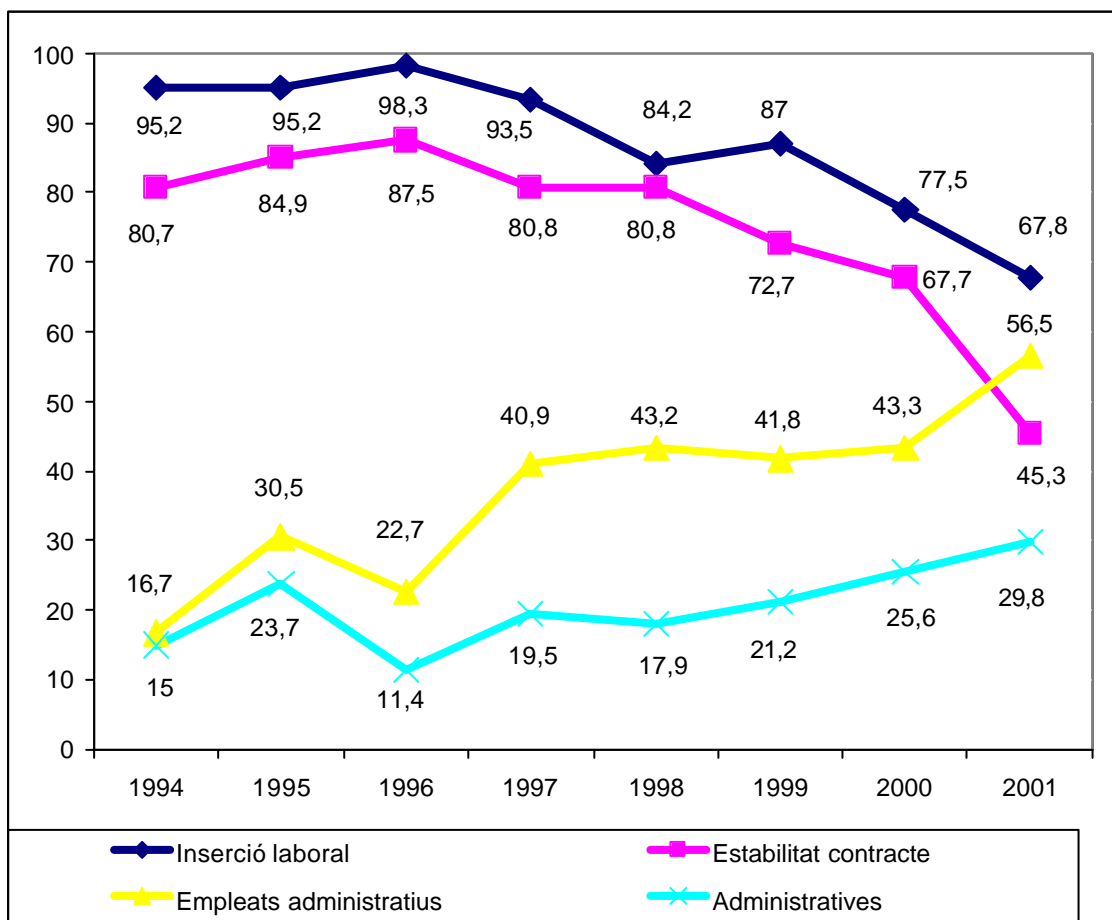
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	UPF
Inserció laboral	95,2	95,2	98,3	93,5	84,2	87,00	77,0	67,8	81,4
Estabilitat contracte	80,7	84,9	87,5	80,8	80,8	72,7	67,7	45,3	69,1
Empleats administratius	16,7	30,5	22,7	40,9	43,2	41,8	43,3	56,5	42,6
Tasques Administratives	15,0	23,7	11,4	19,5	17,9	21,2	25,6	29,8	22,4
Continuació estudis	23,8	45,2	34,6	40,0	43,7	40,5	44,8	56,0	45,1
Continuació estudis entre els que treballen	21,7	42	33,5	38,2	38,4	35	34,9	44,5	37,5

El treball estable, en aquesta ocasió realitza un salt quantitativament important, no només sobrepassa el 50%, sinó que arriba fins el 69% del conjunt dels titulats. Fixem-nos aquí que la transició dels estudis al treball, tant pel que fa a les taxes ocupacionals com a les taxes d'estabilitat, segueixen una dinàmica temporal molt similar. L'estabilitat

sempre està per sota dels nivells d'inserció; però la promoció 1999, amb dos anys en els mercats supera en els dos indicadors emprats la mitjana UPF.

En conseqüència, la precarietat continua sent important (30%), però aquesta és una xifra ja més comparable a la taxa de temporalitat espanyola; clar que essent un col·lectiu especialment qualificat és particularment elevada; però a partir del tercer any de presència en els mercats laborals baixa progressivament al 15-20%. En tot cas, un indicador, poc important però significatiu i simbòlic de precarietat, com és el treball sense contracte o amb contracte verbal sembla clarament contingut; si més no en aquesta conjuntura favorable dels mercats laborals de persones titulades.

Sembla més complicada la superació del sostre derivat de les categories o tasques que desenvolupen els graduats en les seves feines respectives. Així les categories administratives indicadores de subocupació funcional no baixen del 40% sobre el total UPF; tot i que la introducció de les tasques efectives que hi fan les situen en el 22% novament sobre el total de la mostra. Com ja apuntàvem en edicions anteriors aquest desajust és normal; una qüestió és que els titulats facin feines relacionades amb les seves credencials i una altra és que l'empresa reconegui el sou i l'estatus que acompanya a aquestes tasques; el període de temps per la convergència d'aquests dos factors és més llarg. Tasques i categories, pel que fa a la transició entre estudis i treball es comporten d'una forma molt similar a la inserció i l'estabilitat laboral. El gràfic següent permet contemplar com actua el temps, en aquest cas indicat a través de les promocions, millorant l'ocupació.

L'evolució de la subocupació la podem veure a través de diferents indicadors. D'entrada en l'enquesta de l'any 2002, el 42,6% dels ocupats afirma tenir una categoria administrativa, mentre només el 22,4% opina realitzar les tasques administratives relacionades. A més enfront del 64% que l'any 2000 afirmava tenir una feina de nivell igual o superior als estudis realitzats, ara és el 76% el que manté aquesta opinió. Així mateix el 73% dels ocupats afirma en l'enquesta 2002 que la feina té molta relació amb els estudis cursats, enfront del 55% que opinava el mateix l'any 2000. La subocupació, per tant, baixa; però encara es redueix més la percepció que tenen els graduats de la mateixa.

Es de destacar la disminució progressiva dels graduats que no treballen, inversa al creixement de l'ocupació. No obstant, podem distingir tres contingents importants en funció de la seva relació amb l'activitat total de la UPF; al cap i a la fi tots els titulats són potencialment actius. Així, durant els quatre períodes disminueix el nombre dels titulats que recerquen feina activament (busquen treball de qualsevol tipus; ara l'1%); donades les condicions dels mercats laborals mai ha sobrepassat el 2,5%. No obstant, disminueix encara més notablement, la demanda no activa (els que busquen treball, però amb determinades condicions; ara el 5,4%), com senyal també significativa del comportament del mercat de treball general; no oblidem que en la iniciativa de 1996 eren el 21,6%. Finalment, trobem un estancament en el component no actiu (12,2%), clarament en transició, motivada, sobretot, per l'acumulació de credencials acadèmiques i per la continuació dels estudis.

També s'ha de remarcar el descens general de la continuació dels estudis, del 68,4% en 1996 al 45,1% en el 2002. No és un descens tan sobtat com el de 2000, però respecte d'aquesta data continua baixant. No obstant no se segueix una tendència tan neta, per promocions, respecte de les variables ocupacionals ja esmentades; poden incidir altres elements en la decisió final de continuar o no els estudis, com per exemple una doble titulació, un nou màster, etc.; és a dir, que el canvi de l'oferta acadèmica, al marge de la demanda laboral, també pot influir. Així entre els que treballen conforme ens allunyem en el temps, la tendència és a la baixa, però amb dents de serra molt pronunciats entre promocions. Més difícil és seguir la tendència entre els que no treballen, car el seu pes està principalment entre les promocions més recents, i les més allunyades mantenen pocs individus en la mostra; no obstant entre els individus que no treballen de les primeres promocions, tot i amb prudència, sembla clar que la no ocupació està relacionada amb la continuació dels estudis.

2. Principals característiques dels entrevistats en l'enquesta 2002

2.1. Dades personals i acadèmiques

Característiques personals dels graduats:

La distribució per sexes és de 68,6% dones i 31,4% d'homes; continua augmentant el pes de les dones tot i que molt lleugerament; en aquest augment pot influir la seva sobrerrepresentació en la mostra. Per promocions, (any d'acabament dels estudis), la tendència és una mica més estable, però també amb daltabaixos, no obstant des de 1996 disminueix de forma molt lenta el pes de les dones i augmenta la proporció dels homes. Per any d'acabament i carrera realitzada, veiem que la major concentració de graduades es produeix a Traducció, amb presència molt majoritària, però també a Humanitats, Relacions Laborals, GAP i Dret. De totes maneres, en cap carrera hi ha una tendència d'augment continuada sinó que es produeixen daltabaixos. L'any 2002 la presència d'homes és més significativa a les carreres econòmiques: Economia (44%) i amb el 37% ADE, Polítiques, Empresarials i Ciències Econòmiques i Empresarials. La presència de dones sobresurt a Traducció (88%) i amb el 73% en Humanitats, Relacions Laborals i Dret.

La mitjana d'edat és de 25,2 anys (25,7 l'any 2000) i la distribució per intervals d'edat és la següent: 48% entre 22 i 24 anys; 47% entre 25 i 30 anys; 4% més de 30 anys. Ja hem esmentat a l'inici que els més joves estan sobrerrepresentats i els del grup mig subrepresentats. Això fa que la distribució entre joves i grup mig d'edat sigui bastant propera, interrompin-se la tendència lògica detectada l'any 2000 d'una major presència de titulats entre 25 i 30 anys. Per gènere la distribució és bastant homogènia, amb més homes que dones entre els de més de 30 anys. La distribució per estudis realitzats i edat fa destacar la presència del grup més jove de titulats a Polítiques, Economia i ADE, tres carreres la primera promoció de les quals sortí al carrer als anys 1998 i 1999, també a Comunicació Audiovisual. D'altra banda, trobem una forta presència de titulats majors de 30 anys a Periodisme –carrera de segon cicle, conseqüentment, amb pocs titulats menors de 25 anys-, i, relativament, a GAP i Relacions Laborals. El cas de la composició per edats de Ciències Econòmiques i Empresarials s'explica pel tancament d'aquesta carrera i, per tant, per la presència més rotunda de promocions anteriors.

En funció de la situació professional del pare és 54% treballadors qualificats, 28,5% directius i tècnics i el 17% restant es reparteix principalment entre treballadors no qualificats i no remunerats. Aquesta composició no registra grans variacions per sexe, excepte que els pares dels titulats es concentren una mica més en la categoria de directors i tècnics i els de les titulades en la de treballadors qualificats. També entre els pares dels més joves hi ha una major concentració en la posició socioeconòmica més alta; les forces armades tenen major presència entre els majors de 25 anys i els no remunerats i altres entre els de més de 30 anys. Per titulacions trobem que els pares dels titulats segons professió es concentren de la següent manera. Directors i tècnics a Polítiques, ADE i Periodisme. Treballadors més qualificats i no qualificats a GAP i Relacions Laborals. Les Forces Armades a Ciències Econòmiques i Empresarials. Els no remunerats a CAUD i Relacions Laborals i els Altres a GAP. Per promocions augmenta la presència de Directors i tècnics entre les promocions més recents, també els no remunerats però amb percentatges més reduïts. Tendència a la baixa dels no qualificats, no obstant molt concentrats en la primera promoció, la mateixa evolució de

les forces armades (més concentració en la promoció 1995) i els altres (concentració en les promocions 1995-96). Pel que fa a la situació socioeconòmica de la mare s'aprecia una presència majoritària de no remunerades (42%), seguides de treballadores qualificades (28,8%) i directores – tècniques (12,5%).

En relació al nivell d'estudis acabat del pare, la distribució és de 29% estudis mitjans i superiors, 37% de batxillerat i 31% sense estudis o estudis primaris. Aquesta distribució és també lleugerament favorable als titulats, amb més presència entre els estudis mitjans i superiors, mentre els pares de les titulades es concentren una mica més entre els sense estudis. Per edats, els pares dels més joves tenen més presència entre els nivells d'estudis alts i els dels més grans entre els sense estudis i primaris. Per titulacions, els pares sense estudis molt concentrats en Relacions Laborals (61%) i GAP (45%); amb batxillerat, major presència en Economia (45%); i els pares amb estudis mitjos i superiors es concentren en Polítiques i Humanitats (més de 43%), Periodisme i ADE (41%), Dret i Ciències Econòmiques i Empresariales (38%). Per promocions no es detecta cap tendència neta, sinó que hi ha un cert equilibri en l'interior de cada cohort. La distribució del nivell d'estudis de la mare mostra un nivell sensiblement inferior al dels pares: 39% sense estudis; 43% amb batxillerat i 17% amb estudis superiors.

Característiques acadèmiques dels graduats

Les principals característiques acadèmiques de la població analitzada es corresponen amb la mostra seleccionada per titulacions i promocions, que respecta el pes de cadascun d'aquests components sobre el total. En la taula següent apareix per estudis el nombre de promocions per cada titulació, així com el període en el que aquestes promocions estan presents. La titulació més recent és la de Polítiques i les més antigues són la d'empresariales, Dret i Periodisme. Ciències Econòmiques i Empresariales es va transformar en ADE i Economia, per la qual cosa van sortir promocions al mercat des de 1994 fins 1999. Aquesta taula, conjuntament amb el pes mostral de cada titulació, serveix de recordatori per tal de matisar alguns dels comentaris que seguidament realitzarem.

<i>Promocions</i> 🏛️	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	<i>Promocions</i>	<i>N.</i>
<i>Estudis</i> 🏛️									<i>Període</i>	<i>N.</i>
Empresariales									94-01	8
Relacions Laborals									96-01	6
Dret									94-01	8
Ciències Econòmiques									94-99	6
Economia									98-01	4
ADE									98-01	4
GAP									94-01	8
Periodisme									94-01	8
Comunicació Audiovisual									97-01	5
Ciències Polítiques									99-01	3
Traducció i Interpretació									96-01	6
Humanitats									96-01	6

Comparació de les mostres de les enquestes 1996/2002 per estudis (%):

Estudis	1996	1998	2000	2002
Ciències Econòmiques i Empresaria ls	23,2	22,7	11,2	7,0
Economia			7,0	7,5
ADE			6,3	10,3
Dret	17,8	16,4	11,8	18,6
Traducció i Interpretació		3,7	8,2	5,6
Periodisme	5,8	6,1	7,2	3,5
GAP	35,1	14,6	10,6	6,3
Comunicació Audiovisual		1,6	5,4	3,8
Humanitats		1,9	7,0	5,3
Empresarials	18,1	24,8	12,9	18,2
Relacions laborals		8,2	10,6	11,4
Ciències Polítiques i de l'Administració			1,9	2,5
Total	100	100	100	100

Així el pes de les carreres econòmiques continua essent molt important (43%), fins i tot creix sobre el conjunt de la mostra, en relació a l'any 2000 (37,4%) i, encara més si deixem de banda el pes de la titulació extingida Ciències Econòmiques i Empresarials. En menor escala també creixen en pes mostral les diplomatures (no obstant subrepresentades en la mostra) en relació a les llicenciatures, ara el 36% enfront del 33% en 2000; però aquest creixement està relacionat amb la diplomatura d'Empresarials sobretot. El major creixement en pes en l'interior de la mostra, no obstant, l'experimenta Dret, mentre baixen GAP, Periodisme, Traducció i Interpretació, Comunicació Audiovisual i, també, Humanitats.

Distribució dels graduats enquestats per any d'inici i acabament de la carrera (%):

	Promoció inici	Promoció acabament
1990	2,1	
1991	3,2	
1992	6,6	
1993	11,7	
1994	14,4	2,7
1995	17,3	2,6
1996	21,4	7,6
1997	16,4	9,8
1998	5,9	11,6
1999	0,9	17,3
2000		21,4
2001		27,0
Total	100	100

El gruix dels graduats enquestats inicien la seva carrera a la UPF entre 1994 i 1997 i l'acaben entre 1998 i 2001. La mitjana d'any d'inici se situa en 1995, mentre que la d'acabament en 1999. En relació amb l'enquesta de 1998, ambdues mitjanes, han augmentat aproximadament en dos anys respecte de 2000. Vèiem algunes altres característiques acadèmiques dels entrevistats:

Pel que fa a l'obtenció d'una titulació abans de la UPF, tenim que el 95% dels diplomats i llicenciats entrevistats, ha adquirit la seva primera experiència acadèmica en aquesta Universitat i només el 5% dels titulats han experimentat un pas previ per altres universitats, tots ells amb la carrera acabada. El pes d'aquests titulats que es mantenia en les anteriors enquestes al voltant del 13-14%, ha experimentat una forta davallada en aquesta ocasió. La carrera prèvia s'evidencia molt clarament a Periodisme, carrera de segon cicle, amb un 80% de llicenciats prèviament. En sentit contrari, se situen Dret, Economia i Comunicació Audiovisual.

Només el 4,6% dels titulats entrevistats han realitzat una doble carrera en la UPF. Els titulats d'ADE (sobretot) ja que representen el 47% dels entrevistats amb doble títol, també els de Periodisme 16% i els de Ciències Econòmiques i Empresariales (11%), constitueixen el gruix dels que fan aquesta elecció; molt reduïda, en canvi, entre els graduats de Relacions Laborals, Traducció i Humanitats (per sota del 2%). Pel que fa als estudis escollits per realitzar doble carrera a la UPF, Economia i Empresariales es decanten, principalment per ADE com segon opció. I els de GAP per la de Ciències Polítiques. La resta d'opcions són molt reduïdes en nombres absoluts.

L'11,5% dels entrevistats han realitzat una estada a l'estranger. En la distribució d'aquests titulats, homes i dones s'acosten bastant, tot i conservar una certa avantatge les dones, però no en la proporció que adquireixen en el conjunt de titulats UPF. Els més joves relativament s'acosten més a aquesta opció, però no hi ha grans diferències per grups d'edat. Per titulacions les que més utilitzen les estades són: Polítiques (27%), Relacions Laborals (19%), Traducció (18%), ADE (16%). Per sota de la mitjana UPF queden Periodisme, Dret i GAP. Per promocions les de 1998 i 1999 sobresurten sobre la resta.

En relació a les formes d'accés a la Universitat la preinscripció és la majoritària, 93,4% del total d'entrevistats; la segueix l'accés a cicles, menys representada en la mostra; mentre que més grans de 25 anys, i convalidació d'estudis (estrangers o no oficials), són comparativament molt pocs. No hi ha variacions significatives per sexe. Per edats, lògicament els més joves provenen de la preinscripció, mentre entre els més grans concentren l'accés a cicles o l'entrada de majors de 25 anys. L'accés a cicles es concentra en Periodisme i l'opció de més de 25 anys en Comunicació Audiovisual.

2.2 Perfil dels titulats.

Enquesta d'inserció UPF 2002

	Total UPF	Graduats treballen	Graduats que no treballen
Sexe			
Homes	31,4%	30,3%	36,2%
Dones	68,6%	69,7%	62,8%
Edat			
22-24 anys	48,3%	43,4%	69,4%
25-30 anys	47,4%	52,0%	27,4%
Més de 30 anys	4,3%	4,6%	3,2%
Mitjana d'edat	25,2 anys	25,44 anys	24,7 anys
Estudis			
Ciències Econòmiques i Empresariales	7,0%	8,4%	1,1%
Economia	7,5%	6,9%	10,1%
Administració i Direcció Empreses	10,3%	11,0%	7,1%
Dret	18,6%	15,9%	30,4%
Traducció i Interpretació	5,6%	6,2%	3,0%
Periodisme	3,5%	3,7%	3,0%
Gestió i Administració Pública	6,3%	7,0%	3,0%
Comunicació Audiovisual	3,8%	3,7%	4,3%
Humanitats	5,3%	4,5%	8,9%
Empresariales	18,2%	18,2%	17,8%
Relacions laborals	11,4%	12,3%	7,8%
Ciències Polítiques i de l'Admin.	2,5%	2,2%	3,4%
Promocions (any d'acabament)			
1994	2,7%	3,1%	0,7%
1995	2,6%	3,1%	0,7%
1996	7,6%	9,2%	0,7%
1997	9,8%	11,2%	3,4%
1998	11,6%	12,0%	9,8%
1999	17,3%	18,5%	12,1%
2000	21,4%	20,4%	25,9%
2001	27,0%	22,5%	46,7%
Situació ocupacional			
Treballa	81,4% %		
No treballa	18,6% %		
Continuació estudis			
No estudia	54,9%	62,5%	21,5%
Continua estudiant	55,1%	37,5%	78,5%
Amplia estudis	39,1%	35,4%	55,6%
Prepara oposicions	6,0%	2,1%	22,9%

2.2.1 Perfil dels titulats ocupats

Respecte el col·lectiu dels graduats que treballen, s'ha de subratllar, en primer lloc, que més de les $\frac{3}{4}$ parts dels titulats ha aconseguit inserir-se en el mercat laboral. Un repàs a les principals característiques dels titulats segons la situació ocupacional (treball/ no treball), ens mostra diversos elements remarcables. Per gènere no hi ha diferències substancials. Per edats vèiem que els més joves i, per tant, els titulats més recentment, tenen una inserció més baixa que la resta de cohorts d'edat; la mitjana d'edat dels que treballen és de 25,4 i la dels que no treballen de 24,7. La sobrerrepresentació dels més joves fa que la mitjana dels que no treballen es mantingui respecte de 2000 i la subrepresentació dels titulats de 25-30 anys fa que baixi una mica la dels que treballen.

Atenent als estudis de procedència trobem diferents comportaments a remarcar. Les carreres amb millor comportament ocupacional són Ciències Econòmiques, GAP i Traducció (per sobre del 90%), seguides de Relacions Laborals i ADE (87%). Humanitat i Dret, amb més del 30% de titulats no ocupats se situen en l'altre extrem, i Comunicació, Economia i Polítiques entre el 21 i el 25%. Si ho contemplem en relació a la taula de la pàgina anterior: Dret (30%), Empresarials (18%), Economia (10%) i Humanitats (9%) constitueixen el 67% de la no ocupació. Així mateix, Empresarials (18%), Dret (16%), Relacions Laborals (12%) i ADE (11%), constitueixen el 57 de l'ocupació total. En comparació amb l'enquesta de 2002. Traducció recupera una bona dinàmica ocupacional i Empresarials o ADE es mantenen; d'altres com Polítiques o Dret recuperen ocupació tot i que la no ocupació segueix sent important. Sí contemplem les quatre iniciatives realitzades hi ha carreres que han efectuat al llarg dels anys una trajectòria ocupacional positiva, de menor a major ocupabilitat: com ara el cas de l'extingida Ciències Econòmiques, GAP i, també, Relacions Laborals.

Els titulats ocupats per carrera i promoció (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	100,0		93,3	95,7				91,7					95,2
1995	100,0		92,6	100,0			100,0	66,7					95,2
1996	100,0	100,0	90,6	100,0			100,0	100,0			100,0	100,0	98,3
1997	100,0	93,8	82,8	97,2			94,1	100,0	75,0		92,3	75,0	93,5
1998	90,7	89,2	72,7	60,0	91,3	90,0	80,0	90,9	90,9		86,7	77,3	84,2
1999	87,5	91,4	68,1	100,0	85,2	92,3	94,1	100,0	94,1	100,0	92,9	83,3	87,0
2000	74,3	81,6	67,0		82,4	87,0	85,7	82,4	86,4	68,8	96,4	58,8	77,5
2001	66,1	78,7	53,1		61,3	83,1	82,6	66,7	62,5	61,5	81,1	66,7	67,8

Pel que fa a l'acumulació de credencials acadèmiques. La carrera prèvia (5%) i la doble carrera UPF (4,6%), tenen un comportament ocupacional similar als primers a GAP i els segons a Periodisme; per tant sembla ser un factor que contribueix a la inserció laboral. No obstant el baix nombre de titulats en aquestes situacions no permeten portar-les més enllà del comentari realitzat. L'estada a l'estranger també sembla intervenir

positivament, així entre els que l'han efectuada la taxa de inserció és del 84%, mentre entre els que no és del 81%.

L'anàlisi per promocions, com ja hem comentat, permet veure com el transcurs del temps actua favorablement en la inserció dels graduats UPF. També respecte de les anteriors iniciatives la promoció més recents tot i mantenir un elevat percentatge de no ocupació ha aconseguit un 68% de inserció.

El perfil del titulat ocupat serà, en relació al total de la UPF: dona, major de 25 anys, de les tres promocions més recents titulada en Empresariales, Dret, Relacions Laborals o ADE. En termes relatius, és a dir en relació al total de cada variable: torna a ser dona i major de 25 anys, amb un títol en la mà des de fa dos o més anys, titulada en Ciències Econòmiques, Traducció, ADE o Relacions Laborals.

2.2.2. Perfil dels titulats no ocupats

Per sexe, la presència de dones entre els titulats que no treballen, tot i ser clarament majoritària, és 5 punts inferior, mentre que la dels homes és 5 punts superior, en relació a la distribució per gènere del conjunt de titulats; una proporció similar a la detectada en 2000. D'altra banda, també s'observa com la presència dels titulats més joves (22-24 anys) en el col·lectiu dels que no treballen és 20 punts superior a la seva proporció en la població total UPF (entrevistada); mentre que en el cas del grup mig d'edat és 20 punts inferior. La mitjana d'edat dels que no treballen (24,7 anys) està una mica per sota dels que treballen (25,4 anys).

Els titulats no ocupats per carrera i promoció (%)

	Empresariales	RRLL	Dret	CCEE*	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994			6,7	4,3				8,3					4,8
1995			7,4					33,3					4,8
1996			9,4										1,7
1997		6,3	17,2	2,8			5,9	25,0		7,7	25,0		6,5
1998	9,3	10,8	27,3	40,0	8,7	10,0	20,0	9,1	9,1	13,3	22,7		15,8
1999	12,5	8,6	31,3		14,8	7,7	5,9		5,9		7,1	16,7	13,0
2000	25,7	18,4	33,0		17,6	13,0	14,3	17,6	13,6	31,3	3,6	41,2	22,5
2001	33,9	21,3	46,9		38,7	16,9	17,4	33,3	37,5	38,5	18,9	33,3	32,2

Per carreres, les titulacions més presents en el grup dels que no treballen (obtenen un pes substancial i absolut sobre el 100% de titulats no ocupats) són principalment Dret, seguida d'Empresariales, Economia i Humanitats. En relació a la mitjana de no ocupació UPF (18,6%), Humanitats i Dret estan per sobre del 30%, Polítiques i Economia sobre el 25%; en canvi Traducció, GAP i Ciències Econòmiques i Empresariales estan per sota del 10%: en aquest cas valorem el pes relatiu de la no ocupació sobre cada carrera. Per promocions, la no ocupació resideix pràcticament en totes les carreres en les dos darreres promocions; remarcuem però el cas de la promoció 98 per GAP, o les de 98 i 99 per Traducció, Relacions Laborals, Dret i Empresariales. Afinant una mica més hi ha

carreres que concentren més del 50% de la no ocupació en la darrera promoció; per aquest ordre: Polítiques, Economia, Comunicació Audiovisual, Traducció i Periodisme, són les que tenen una inserció més ràpida. El perfil del titulat no ocupat per tant és molt simple en termes dels percentatges totals UPF: dona, perquè són majoritàries, jove titulada en Dret, Empresarial, Economia o Humanitats, acabada de titular-se. En termes relatius, sobre la composició de cada característica o variable, serà un home, jove, titulat en Humanitat, Dret, Polítiques i Economia, de les dues darreres promocions.

Treballen. Nombres absoluts mostra

	Empresarial	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	13		14	22				11					60
1995	1		25	17			14	2					59
1996	42	20	29	45			25	3			10	2	176
1997	35	30	24	70			32	3	6		12	3	215
1998	39	33	40	3	21	27	16	10	10		13	17	229
1999	70	64	49	3	23	48	16	13	16	16	26	10	354
2000	75	40	63		42	67	12	14	19	11	27	20	390
2001	74	48	60		46	69	19	14	20	16	30	34	430
Total	349	235	304	160	132	211	134	70	71	43	118	86	1913

No treballen. Nombres absoluts mostra

	Empresarial	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994			1	1				1					3
1995			2					1					3
1996			3										3
1997		2	5	2			2		2		1	1	15
1998	4	4	15	2	2	3	4	1	1		2	5	43
1999	10	6	23		4	4	1		1		2	2	53
2000	26	9	31		9	10	2	3	3	5	1	14	113
2001	38	13	53		29	14	4	7	12	10	7	17	204
Total	78	34	133	5	44	31	13	13	19	15	13	39	437

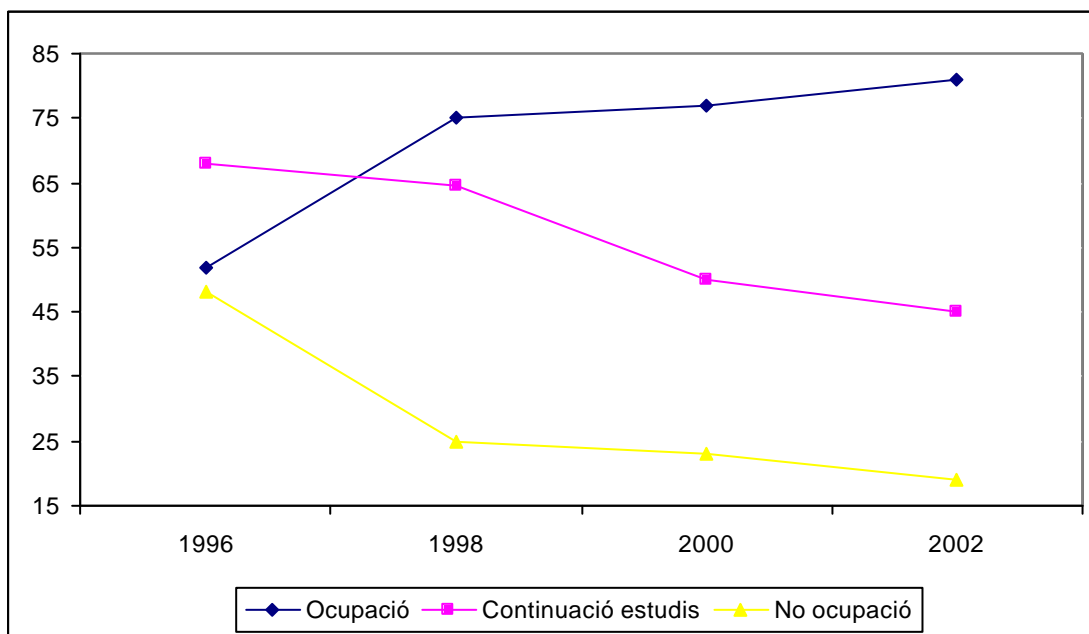
2.2.3. Perfil dels titulats que continuen els estudis

En l'enquesta de l'any 2002, el 54,9% dels titulats no continua estudiant, mentre el 45,1% prossegueix estudis. La continuació d'estudis disminueix progressivament al llarg de les diferents iniciatives d'enquesta, però la distància (5 punts) entre l'enquesta 2002 i la 2000 no és tan elevada com la produïda en anteriors ocasions. La continuació dels estudis influeix i, a la vegada, pot estar molt influenciada per la situació ocupacional; el gràfic següent és prou explícit. En tot cas, proporcionalment, la

dedicació a l'augment de les credencials acadèmiques és més notori entre els que no treballen que entre els que estan ocupats. Així mateix, cal remarcar que la preparació d'oposicions és una estratègia clara d'inserció laboral, donat l'alt percentatge que assoleix entre els titulats sense feina.

	Treballa	No treballa	Total
No	1195	94	1289
%	92,7	7,3	100
Sí, amplio estudis	677	243	920
%	73,6	26,4	100
Sí, preparo oposicions	41	100	141
%	29,1	70,9	100

Per gènere la distribució és molt homogènia pel que fa a la continuació dels estudis, bo i que cal remarcar el manteniment de la tendència, detectada l'any 1998, d'un cert major èmfasi de les dones en la preparació d'oposicions; també existeix una relativa major dedicació dels homes a la continuació. Per edats, tant la continuació dels estudis com la preparació d'oposicions disminueixen a mesura que avança l'edat dels entrevistats i, per contra, s'incrementa la variable 'no continuació dels estudis'; en definitiva existeix una relació inversa entre edat i continuació dels estudis; menys edat, més inversió en credencials acadèmiques i viceversa. Aquesta relació segueix una distribució similar a la dels anteriors períodes d'enquesta.

Per carreres també s'observen diferències pel que fa a la continuació dels estudis. Així, Periodisme, sobretot, però també Ciències Econòmiques i Empresariales, Comunicació i ADE tendeixen a una dedicació professional més exclusiva un cop finalitzada la carrera. Per contra, els majors percentatges de continuació dels estudis els trobem a Polítiques, Humanitats, Ciències Empresariales i Economia. Per la seva banda, Dret destaca, de forma molt important en la preparació d'oposicions i també, encara que a distància d'aquesta, Polítiques. La tendència no ha variat al llarg de les diferents enquestes, al marge de la incorporació de noves titulacions, només cal destacar la menor dedicació a

la preparació d'oposicions per part dels diplomats de GAP; tot i que les seves dades s'estabilitzen respecte del 2000.

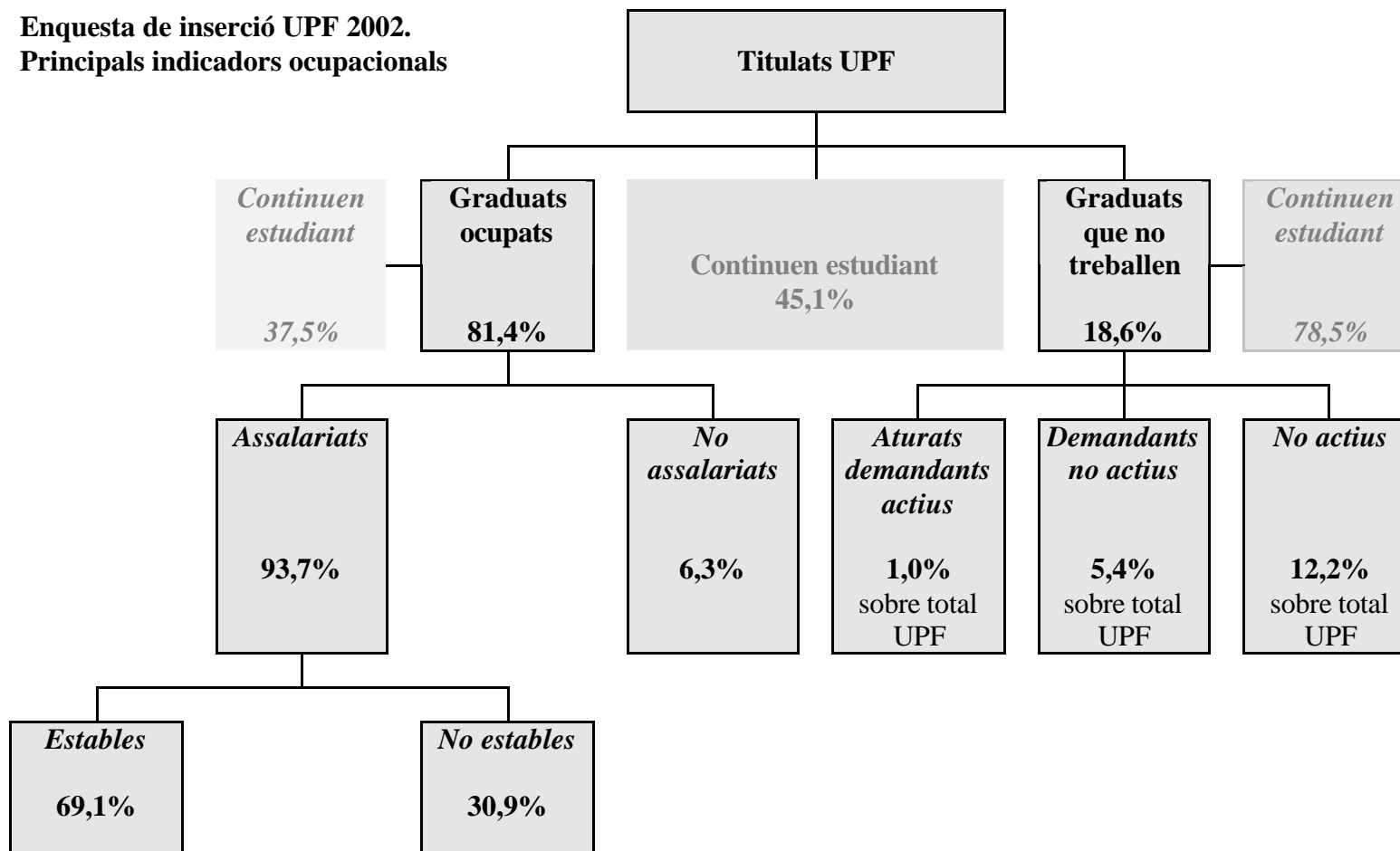
Per promocions (any d'acabament de la carrera) es pot apreciar com el pas del temps va disminuint, de manera gradual, la compaginació de la vida professional i educativa dels titulats. En tot cas la promoció més recent és la que més reafirma l'opció continuadora; la disminució posterior és paulatina i s'observen els seus efectes amb el pas dels anys. Una altra distinció és la de la continuació dels estudis en funció de la carrera realitzada i la promoció. Com podem observar pel total de titulats UPF, la continuació dels estudis augmenta en la mesura que ens acostem a la promoció més recent; però hi ha fortes oscil·lacions per estudis. La mitjana més baixa de continuació dels estudis la mantenen Periodisme, ADE i Comunicació Audiovisual, també lògicament Ciències Econòmiques i Empresarials i Relacions Laborals; en canvi Polítiques, Humanitats i Dret mantenen la més alta. La tendència és bastant estable a Relacions Laborals i GAP (continuació d'estudis una mica per sobre de la total UPF); però en general la desviació estàndard revela fortes oscil·lacions per promoció.

Titulats que continuen els estudis, per carrera realitzada i promocions (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	15,4		33,3	26,1				16,7					23,8
1995			63,0	11,8			50,0	66,7					45,2
1996	42,9	35,0	34,4	28,9			36,0	33,3			20,0	50,0	34,6
1997	48,6	34,4	48,3	27,8			52,9	33,3	37,5		46,2	50,0	40,0
1998	58,1	24,3	50,9	60,0	52,2	23,3	50,0	18,2	36,4		46,7	54,5	43,8
1999	35,0	31,4	61,1		37,0	28,8	52,9	23,1	23,5	56,3	46,4	66,7	40,5
2000	52,5	38,8	59,6		25,5	23,4	42,9	17,6	13,6	100,0	39,3	79,4	44,7
2001	64,3	36,1	66,4		69,3	38,6	39,1	28,6	31,3	76,9	67,6	62,7	56,0

Pel que fa a la relació entre la continuació dels estudis i la situació ocupacional, la major part dels que no estudien o amplien estudis, treballen i, per contra, la major part dels que preparen oposicions no treballen. La reducció de la continuació dels estudis un cop obtingut el títol es relaciona amb el treball; i, viceversa, no estudiar es relaciona amb l'augment dels percentatges d'ocupació. La tendència de la continuació d'estudis, és més erràtica; així en 1996 i 2000 els que no treballen sobrepassen als que treballen, mentre que l'any 1998 i 2002, els que treballen formen el gruix dels que segueixen estudiant.

**Enquesta de inserció UPF 2002.
Principals indicadors ocupacionals**

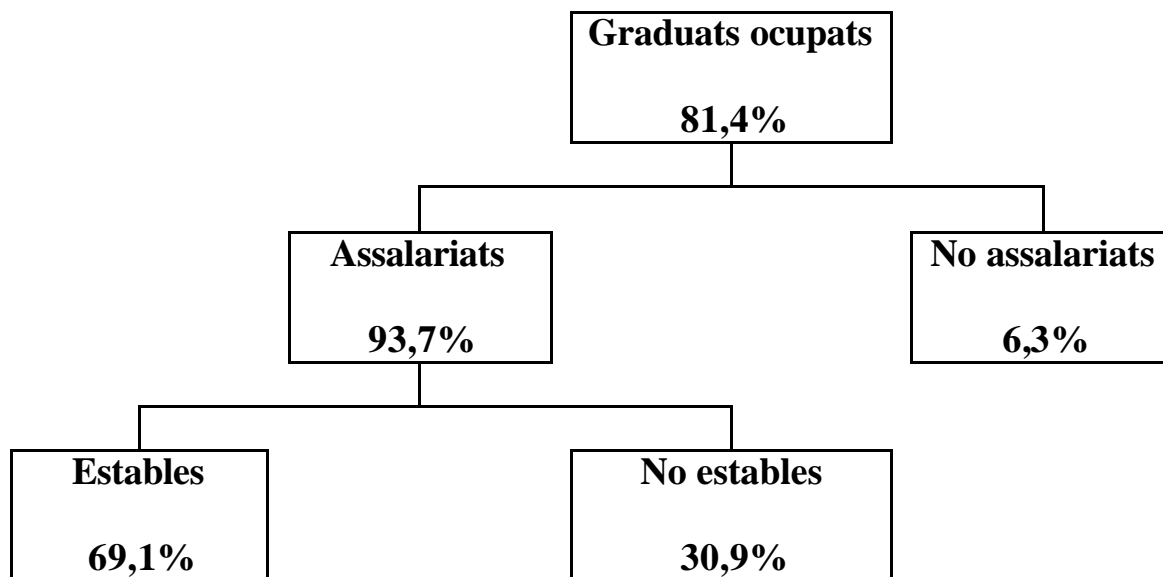

3. Els Graduats que treballen.

Augment de la taxa d'ocupació dels llicenciats i diplomats UPF:

Taxa ocupació	1996 ↴ 52%	1998 ↴ 75%	2000 ↴ 77%	2002 ↴ 81,4%
---------------	------------	------------	------------	--------------

Els principals components de distribució de l'ocupació dels graduats són els següents:

Graduats que treballen (100%)	
Categories professionals:	Trajectoria ocupacional:
Directius 7,3%	1a. feina després graduació 60,6%
Quadres mitjans 45,4%	Experiència laboral prèvia:
Serveis administratius 42,6%	Amb continuïtat 26,4%
Altres 4,7%	Sense continuïtat 13,0%
	Experiència laboral (prèvia i després):
	Amb continuïtat 86,4%
	Sense continuïtat 13,6%
Continuen estudiant 37,5%	Temps de recerca de feina:
Deixen els estudis 62,5%	78,9% Abans dels 3 primers mesos
	89,6% Abans dels 6 primers mesos

Taula comparativa dels indicadors ocupacionals. Enquestes de 1996, 1998, 2000 i 2002

	1996	1998	2000	2002
Ocupats	52%	75%	77%	81,4%
?? Compte propi	2,8%	4,2%	7,8%	6,3%
?? Assalariats	97,3%	95,5%	92,1%	93,7%
<i>Estables</i>	19,3%	36,1%	47,3%	69,1%
<i>No estables</i>	80,7%	63,9%	52,7%	30,9%
Categoria professional				
Directius, quadres alts	3,1%	2,4%	4,0%	7,3%
?? Directius, quadres mitjos	34,8%	30,3%	47,6%	45,4%
?? Empleats administratius	43,3%	50,1%	44,6%	42,6%
?? Altres	18,8%	17,2%	3,8%	4,7%
Trajectòria professional				
?? 1 ^a feina després graduació	69,7%	56,4%	55,0%	60,6%
?? Experiència laboral prèvia,	30,3%	43,8%	45,0%	39,4%
<i>Continuada</i>		22,6%	11,1%	13,0%
<i>no continuada</i>		21,0%	33,9%	26,4%
Temps de recerca de feina				
?? Abans dels tres primers mesos	65,3%	63,6%	70,5%	78,9%
?? Abans dels sis primers mesos	82,6%	84,0%	83,1%	89,6%
Continuació dels estudis				
?? No	44,1%	42,6%	58,0%	62,5%
?? Si, amplia estudis	55,9%	52,2%	40,2%	33,4%
?? Si, prepara oposicions		5,2%	1,8%	2,1%

Taxa d'ocupació per estudis (%)

	1996	1998	2000	2002
	Treballen	Treballen	Treballen	Treballen
C. Econòmiques	60,8	83,5	90,5	97,0
GAP	44,0	70,5	82,6	91,2
Traducció		85,0	76,4	90,1
Relacions laborals		82,4	83,5	87,4
ADE			87,8	87,2
Periodisme	86,7	83,7	89,9	84,3
Empresarials	52,1	76,1	76,5	81,7
Comunicació		72,0	76,4	78,9
Economia			70,6	75,0
C. Polítiques			45,5	74,1
Dret	47,8	58,2	55,1	69,6
Humanitats		73,3	63,8	68,8

3.1. Principals característiques de l'ocupació

Quan van començar a treballar?

Per terme mig, el conjunt de titulats van començar a treballar l'any 1997, fet que representa, en definitiva, una mitjana de cinc anys d'experiència professional.

Any d'inici de la feina (%)	
Previ a 1993	9,4
1994-1996	15,8
1997-1998	26,0
1998-1999	31,9
2000-2001	16,9
Mitjana any d'inici	1997,5 ? Mitjana de 5 anys d'experiència professional

	1996	1998	2000	2002
Experiència laboral prèvia a la titulació	30%	43%	45%	39,4%
Mitjana any d'inici		1995	1996,4	1997,5
Mitjana anys d'experiència professional		3,5	4,6	5

Trajectòries ocupacionals dels titulats ocupats

Treball abans d'acabar la carrera 100% (1913)			
No: 1ª feina després estudis	60,6%	? Feina relacionada estudis	48,1%
Havia treballat abans:	39,4%	? ?	(754)
<i>De forma continuada</i>	33,0%	? Feina no relacionada estudis	51,9%
<i>De forma ocasional</i>	67,0%		
Treball després d'acabar la carrera* 100% (1913)			
<i>De forma continuada</i>	86,4%	? Feina relacionada estudis	87,7%
		? ?	(1913)
<i>De forma ocasional</i>	13,6%	? Feina no relacionada estudis	12,3%

* Inclou els que havien treballat abans de finalitzar

(%)	Llicenciat	Diplomat	Doble carrera	Carrera prèvia acabada
Treball abans d'acabar la carrera				
No (1 ^a experiència després carrera)	67,7	48,7	61,0	44,9
Si	32,3	51,3	39,0	55,1
Si, de forma ocasional	25,8	27,4	26,0	25,5
Si, de forma continuada	6,5	23,8	13,0	29,6
<i>No relacionada amb els estudis</i>	52,6	51,1	38,5	50,0
<i>Sí relacionada amb els estudis</i>	47,4	48,9	61,5	50,0
Treball després d'acabar la carrera				
Sempre	85,2	88,3	95,0	95,9
De forma no continuada	14,8	11,7	5,0	4,1
<i>No relacionada amb els estudis</i>	10,5	15,5	3,0	21,4
<i>Sempre relacionada amb els estudis</i>	75,8	67,1	90,0	69,4
<i>En ocasions relacionada amb els estudis</i>	13,7	17,4	7,0	9,2

L'estudi de les trajectòries laborals dels graduats ocupats permet distingir-ne dues de molt nítides: el 60,6% s'incorpora al treball un cop titulat, mentre el 39,4% restant ja havien treballat anteriorment, el 33% de forma continuada i el 67% de manera ocasional. Un cop acabada la carrera, la continuïtat en el treball augmenta de manera espectacular, no només pel percentatge assolit (86,4%), sinó pel fet que ara s'incorporen aquells que no havien treballat abans d'obtenir el títol i, així, el col·lectiu de treball continu passa de ser 249 individus a ser 1652. Continuïtat no vol dir estabilitat, com veurem més endavant, però sí significa la millora de les expectatives d'inserció i d'ocupació. Un altre element important que es desprèn de les respostes al qüestionari és la relació entre la feina realitzada -abans o després d'acabar la carrera- amb els estudis. En aquest sentit, el 19% dels que havien treballat abans de graduar-se en feines relacionades, es transforma en el 87,7% un cop incorporats els col·lectius sense experiència al mercat laboral. Contemplades en conjunt aquestes xifres sembla dependre's una incidència molt notòria de les credencials acadèmiques en les trajectòries continuades de treball i en l'obtenció de feines relacionades amb els estudis.

Sí contemplem l'evolució al llarg de les diferents iniciatives d'enquesta veïem que, de nou al 2002, augmenta el percentatge d'aquells que s'han dedicat exclusivament a la carrera.

En la iniciativa 2002 s'ha afegit una nova variable que incorpora el nombre de situacions de treball fix, de treball temporal i d'atur experimentades des que van acabar la carrera. A grans trets el 76,3% dels titulats que treballen en el moment de l'enquesta han experimentat la contractació fixa; entre aquests el 54,6% han tingut un sol contracte fix i el 21,7% dos o més contractes d'aquesta modalitat. El 58,7% ha tingut un contracte temporal, dels quals el 26,5% un de sol i el 33,2% dos o més; entre aquests últims, només el 7,5% quatre o més contractes temporals. Només el 10,5% ha experimentat situacions d'atur, entre aquests 2,9% dos o més. Aquestes situacions d'ocupació es relacionen clarament amb les trajectòries laborals, sobretot després de finalitzada la carrera. Així abans d'acabar la carrera la proporcionalitat és bastant similar en totes tres columnes (contractes fixos, temporals i situacions d'atur). Però la trajectòria després d'acabar la carrera, genera canvis. Hi molta més contractació fixa entre els que han treballat sempre des d'aquest episodi i més temporalitat i, sobretot, situacions d'atur entre els que han treballat de forma discontinua. També hi més contractació fixa en les trajectòries sempre relacionades amb els estudis i més episodis d'atur entre aquells que han tingut feines en ocasions relacionades amb els estudis.

	Total	1	2 o més
Treball fix	76,3%	54,6%	21,7%
Treball temporal	58,7%	26,5%	32,2%
Atur	10,5%	7,6%	2,9%

Pel que fa a la trajectòria laboral per grans grups d'estudis, distingirem entre l'abans i el després de l'obtenció títol. Han tingut la seva experiència laboral abans els diplomats i els de carrera prèvia a la UPF i en major nombre ha estat una trajectòria laboral continuada. Han iniciat la seva experiència d'ocupació després de la carrera els llicenciats i els doblement titulats per la UPF, amb una tendència a trajectòries prèvies més discontinues. És a dir que el primer grup han compaginat treball i estudis; mentre

que el segon grup ha tingut major dedicació acadèmica. Les experiències de treball ocasionals reben uns percentatges similars en tots dos grups i també la relació de les ocupacions amb els estudis; una mica més accentuada en el cas dels titulats amb doble carrera UPF. Després de la carrera, treballar de forma continuada està molt relacionat amb l'acumulació de credencials; la trajectòria ocupacional discontinua, en canvi, afecta més als llicenciats, mentre els diplomats queden en un punt mig. En canvi aquests últims obtenen feines amb menor relació amb el títol obtingut.

Atenent a les titulacions de procedència, l'anàlisi de les trajectòries revela elements interessants. Així, abans d'obtenir el títol, el menor contacte amb el mercat laboral es centra en les carreres econòmiques i ara també a Dret. Per contra, tenen una major experiència de contacte previ amb el mercat laboral els titulats de GAP, Polítiques, Traducció i Humanitats. Entre els que han treballat abans d'obtenir la titulació, les experiències ocasionals abunden a Polítiques i Traducció, mentre que les continuades són més freqüents a GAP, Empresariales i Relacions Laborals (diplomatures); la major relació entre feina i estudi es localitza a Economia, ADE i Empresariales, mentre la menor en el cas de Polítiques, Humanitats i GAP.

Iniciar el treball després de l'obtenció del títol, implica algunes transformacions del panorama anterior. D'aquesta manera, un cop els titulats estan ocupats, s'aferma la trajectòria continuada en gairebé totes les carreres. Amb menys continuïtat destaquen: Humanitats, Polítiques i CAUD. La relació de la feina amb els estudis és elevada entre els llicenciats de les diferents carreres econòmiques, així com entre els diplomats en Empresariales. Contràriament, la menor relació amb els estudis es localitza entre els llicenciats en Polítiques, els diplomats en GAP i, també, entre els titulats en Humanitats.

Buscant ocupació

Atenent a les dades obtingudes i a la llum de la comparació entre les quatre iniciatives d'enquesta, es pot afirmar que el temps de recerca de feina s'ha dinamitzat. Així, augmenta de forma molt considerable el col·lectiu d'aquells que troben feina abans d'un mes (55,3%).

Destaca la fluïdesa en el mercat laboral que facilita l'entrada ràpida dels titulats UPF a l'ocupació. Tanmateix, també baixa el percentatge de titulats que no obtenen la feina fins passats els sis primers mesos (en les anteriors iniciatives per sobre del 16%) i els no ocupats en aquesta situació durant més d'un any només són el 5,6%. Estem en un mercat molt mòbil i ràpid en el que el període de realització d'un estudi influeix sensiblement sobre els percentatges finals d'ocupació i no ocupació, per la variació no només entre un trimestre i el següent sinó, fins i tot, en un mes.

Aquesta rapidesa és la que fa confluïr relativament als graduats amb experiència laboral prèvia al títol, respecte d'aquells que contacten amb el món del treball amb posterioritat a la carrera; de fet els primers només tenen avantatge durant el primer mes de recerca.

Temps de recerca de feina	1996	1998	2000	2002
Abans dels tres primers mesos	65,3	63,6	70,5	78,9
Abans dels sis primers mesos	82,6	84,0	83,1	89,7
Més de sis mesos	17,4	16,0	16,9	10,4

	Totes les trajectòries	Comencen a treballar després titulació
Menys d'un mes	55,3	48,0
1 a 3 mesos	23,6	25,9
3 a 6 mesos	10,8	13,9
6 mesos a 1 any	4,8	5,5
Més d'un any	5,6	6,7
Total	100	100

Pel que fa als mitjans de recerca novament torna a baixar el nombre de mitjans utilitzat per titulat ocupat. Aquest descens es generalitza en pràcticament totes les opcions; excepte en el col·legi professional. En la iniciativa 2002 apareix un mitjà nou respecte d'anteriors enquestes que és la cerca per internet.

Mitjans de recerca de feina utilitzats per terme mig per cada graduat ocupat	1996	1998	2000	2002
	3,7	2,4	3,6	2,6

Comparació de mitjans de recerca de feina 1996/2002 (%):

	1996	1998	2000	2002
Tramesa de currículums	59,8	73,5	62,7	51,8
Premsa	37,5	59,3	53,3	35,0
Borsa de Treball	14,8	32,6	45,5	29,7
Servei Català de Col·locació, INEM	14,8	32,6	45,5	29,7
Procediments informals	50	59,2	46,9	26,6
Cercadors internet				17,5
Visites a empreses	34,4	26,1	21,3	14,7
ETT		27,5	25,8	12,4
Pràctica realitzada durant els estudis	3,6	16,1	16	11,2
Col·legi professional	7,7	9,7	6,2	6,7
Empreses de selecció				5,8
Oposicions		11,2	9,9	5,4
Trobades amb el món professional	8,5	7,1	10,5	4,9

L'assessorament ha experimentat un descens molt notori respecte de iniciatives anteriors i els mitjans d'assessorament externs assoleixen un percentatge important, en comparació amb els de la UPF

S'han assessorat en la recerca de feina:	1996	1998	2000	2002
	17%	12%	11%	6,4%

Mitjans d'assessorament en la recerca de feina % dels que sí han utilitzat el mitjà:

	1998	2000	2002
GOAP	60,7%	57,4%	37,4%
Altres UPF	32,0%	10,2%	29,3%
Fora UPF	69,9%	17,8%	40,7%

En la feina

Situació ocupacional

Com podem observar en les taules següents, predomina la condició assalariada desenvolupada en l'empresa privada i, fonamentalment i per primer cop en la sèrie d'enquestes, la contractació estable per sobre de la no estable. Entre els treballadors independents, predomina la figura de l'autònom o del professional liberal.

Ocupats	81,4%
Compte propi	6,3%
Assalariats	93,7%
	<i>Contractes estables</i>
	69,1%
	<i>Contractes no estables</i>
	30,9%
Treball per compte propi	6,3%
Autònom o professional liberal	5,4%
Empresari amb més de 10 assalariats	0,5%
Empresari amb menys de 10 assalariats	0,4%
Treball assalariat	93,7%
Sector privat	81,6%
Sector públic	10,7%
Institució sense ànim de lucre	1,5%

Les dones tendeixen una mica més que els homes a la condició assalariada i en l'empresa pública. Per edats, s'observa una tendència dels més joves a una major dependència assalariada a l'empresa privada, mentre que els més grans s'estableixen, comparativament, més per compte propi i si son treballadors dependents, treballen més a l'administració pública. Aquesta tendència, bastant lògica, no ha variat des de la primera enquesta, l'any 1996.

Pel que fa al tipus d'estudi, s'observa una tendència més acusada a acostar-se a la situació assalariada entre els diplomats, per sobre de la dels llicenciats entre els que augmenta el treball per compte propi. Respecte a les titulacions de procedència, també la situació ocupacional presenta diferències: així, entre els graduats de Traducció, sobretot, i també Dret, s'assoleix un elevat percentatge comparatiu d'establiment per compte propi, fonamentalment com autònoms o professionals liberals, car, només a Dret, alguns titulats es qualifiquen com empresaris. Els titulats de Polítiques, Economia, ADE i GAP pràcticament tots són assalariats. La situació és bastant similar a la detectada l'any 2000, però des de la primera enquesta i entre les diferents titulacions, s'aprecia una tendència a una redistribució interna més adequada d'aquests components.

Per promocions, els titulats més recents tendeixen a un major assalariament, excloent la primera promoció. Els més antics, per contra, obtenen un major percentatge relatiu d'establiment per compte propi.

Contractació

El tipus de contracte que acull a més titulats és l'indefinit, més allunyat el contracte per obra, serveis, interí o eventual. La resta de formes contractuals, en canvi, es situen per sota el 6% (sense contracte, contracte a temps parcial, funcionari i altres). Cal destacar com, en el temps transcorregut des de 1996, ha augmentat considerablement la contractació indefinida, tot i la reducció de la modalitat funcional; en la resta de formes de contractació és produeix una concentració a l'entorn de les modalitats de contractació de durada determinada. El treball a temps parcial se situa en els nivells de 1996 i 1998, en aquest cas sabem que la modalitat indefinida d'aquest contracte agrupa el 0,7%. La contractació temporal experimenta una reducció notòria en 2002. En conjunt, així, l'estabilitat augmenta de manera significativa al llarg dels quatre períodes d'enquesta, fet que permet avançar la hipòtesi de que l'etapa de precarietat pels nostres titulats es constitueix com una transició o pont cap a un treball més adequat a les credencials acadèmiques obtingudes.

Assalariats amb contracte estable	69,1%
Indefinit	66,5%
Funcionari	2,6%
Assalariats amb contracte no estable	30,9%
Obres, serveis, interí o eventual	12,0%
Temporal en pràctiques	5,2%
Altres temporals	5,1%
A temps parcial indefinit	0,7%
A temps parcial temporal	4,8%
Sense contracte	2,5%
Altres	0,6%

Per gènere, igual com succeïa l'any 2000 i anteriors, hi ha força coincidència entre titulats i titulades pel que fa a les modalitats contractuals, així com pel que fa a l'estabilitat o inestabilitat contractual; tot i tenir les titulades una posició lleugerament més avantatjosa, per exemple en la modalitat de contracte a temps parcial. Per edats, en canvi, els joves estan en major grau sotmesos a les modalitats temporals, de pràctiques o sense contracte, és a dir, menys indefinides o fixes. Els més grans, per contra, gaudeixen de modalitats més estables (indefinit, funcionari); però el grup mig d'edat assoleix uns percentatges molt elevats de contractació indefinida o d'estabilitat. El caràcter transitori de la precarietat també es reafirma per edats, donat que es redueix en la mesura que ens trobem amb cohorts més grans.

En relació al tipus d'estudi, a la llum de les iniciatives anteriors s'observava com la major dedicació professional dels diplomats durant els estudis, semblava assegurar-los una modalitat contractual més estable que als llicenciats; això continua sent cert, però la distància es redueix. En els resultats de l'any 2002 es detecta, a més, que els titulats amb doble carrera a la UPF, sobretot, o els de carrera prèvia tenen avantatges d'estabilitat. La carrera prèvia, d'altra banda, continua estant lleugerament més relacionada amb el treball com a funcionari.

L'anàlisi de les diferents titulacions permet concretar més els supòsits indicats en el paràgraf anterior. Així, a) la contractació indefinida és molt notable a la llicenciatura ja extingida d'Econòmiques, ADE i a la diplomatura d'Empresarials, b) la figura del

funcionari sobresurt a GAP i a Dret, també comparativament a Relacions Laborals c) la contractació temporal – obres i serveis - sobresurt a CAUD, Periodisme, Humanitats i GAP, d) un altre tipus de contracte de duració determinada, un cop sumades les diferents modalitats, són presents a Polítiques –pràctiques i temps parcial-, ADE –pràctiques-, Economia –pràctiques, altres temporals, temps parcial-, o la modalitat sense contracte en el cas de Dret. De la mateixa manera, l'estabilitat o no contractual es pot seguir també fàcilment. Així, l'antiga carrera d'Econòmiques recull el percentatge de major estabilitat, seguida de ADE i la diplomatura d'Empresarials. La diplomatura de Relacions Laborals adopta una estabilitat similar a la mitjana de la UPF. A l'extrem contrari, hi trobem CAUD, Polítiques, Economia, Traducció i Humanitats.

Per promocions, la contractació indefinida i de funcionari, disminueix a mesura que ens acostem als anys més recents i, a la inversa, augmenta la contractació temporal, de pràctiques, a temps parcial o sense contracte. Així, la contractació estable augmenta en la mesura en que la promoció és més antiga i, la no estabilitat, en funció de les promocions més recents. En definitiva, de nou es confirma la impressió de la no estabilitat com a una etapa de transició.

Una descripció similar ens revela la comparació de l'any d'inici en el treball amb la situació contractual; en funció de l'allunyament en el temps de l'any d'inici més possibilitat de situació contractual estable i en funció de l'inici més recent major probabilitat de inserir-se amb contractes no estables.

També, per tipus de trajectòria, el factor principal sembla recaure no tant en la diferència entre haver treballat abans o després del títol, com en el fet d'haver treballat de forma continuada o no. Així, les trajectòries de treball estables es relacionen amb les formes actuals de contractació estable i, les ocasionals o interrompudes, amb les contractacions eventuais a l'actualitat.

Categories professionals

En referència a la categoria professional i, en definitiva, a l'adequació entre les credencials acadèmiques i les funcions realitzades en les feines en les quals estan treballant, augmenta el nombre d'ocupats plenament (en funció del seu capital humà) i, així, el 7,3% són directius o quadres alts i, especialment, el 45,4% són directius i quadres mitjans. Cal remarcar que en aquesta edició 2002 també el nombre de quadres mitjans sobrepasa el dels administratius; aquest canvi de dinàmica es va detectar ja en 2000. La subocupació en termes de categoria (estatus i condicions de treball), no obstant, continua essent força elevada, ja que el 42,6% dels titulats que treballen són empleats administratius. D'altra banda, la categoria 'altres', formada fonamentalment per col·lectius en transició (becaris, ajudants, passants), continua sent baixa (4,7%).

Categoria professional	
Directius, quadres alts	7,3%
Directius, quadres mitjos	45,4%
Empleats administratius	42,6%
Altres	4,7%

? Subocupació funcional
? Categories en transició*

* Becaris, passants, ajudants, etc.

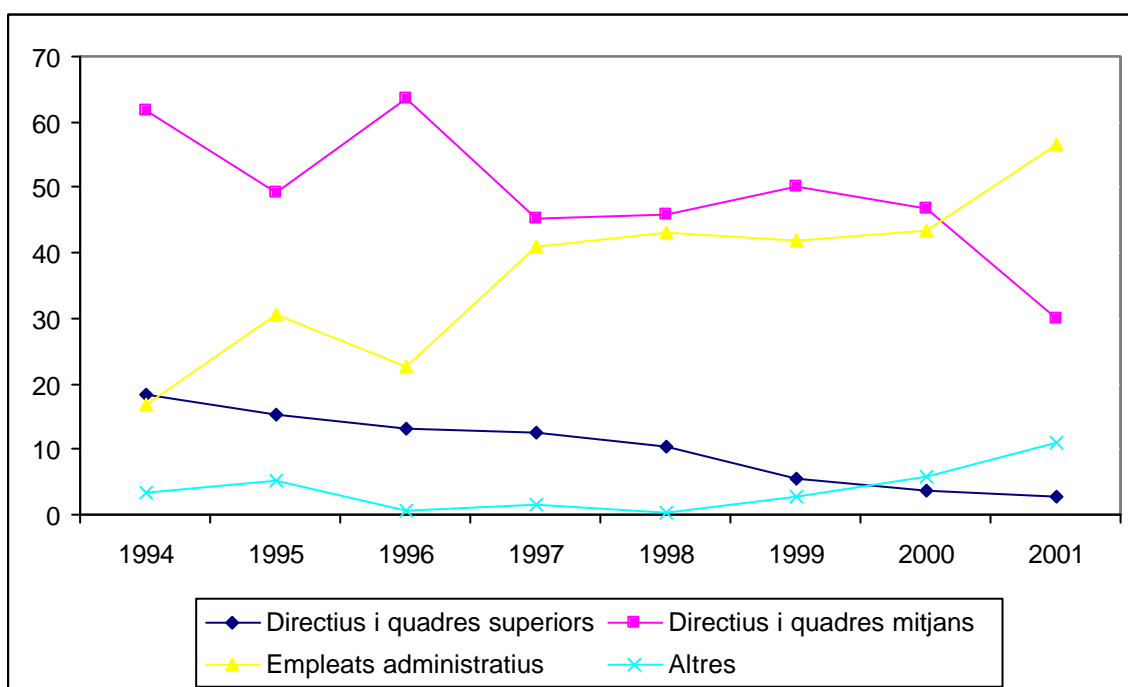
Per sexes, observem diferències entre homes i dones pel que fa a la major presència de titulats entre les categories superiors i la de titulades com a quadres mitjans. Respecte a anteriors enquestes s'equipara la presència d'homes i dones en la categoria d'empleats i administratius; tot i haver relativament més homes en aquesta categoria. Per edats es confirma l'etapa de transició ja esmentada en apartats anteriors, de tal manera que, a més edat augmenta el pes de les categories superiors i, a menor edat, s'incrementa el percentatge dels empleats administratius i dels altres. Aquesta tendència confirma la detectada en les enquestes anteriors.

En referència als grans tipus de titulacions, la contractació en les categories quadres mitjans i administratius, permet observar més llicenciats com a quadres mitjans i més diplomats com empleats administratius. D'altra banda, encara que amb prudència, donat el baix nombre de graduats, sembla que els titulats amb dues o més carreres a la UPF afermen la qualitat de la seva inserció. De manera similar, la realització o no d'una carrera anterior a la UPF incrementa les possibilitats de tenir una categoria professional més alta; és a dir, que l'acumulació de credencials acadèmiques millora la probabilitat de treballar en una categoria superior. Entre diplomats i llicenciats previs, hi ha petites diferències, explicables perquè els diplomats amb tota seguretat han cursat una llicenciatura UPF mentre acumulaven al mateix temps experiència professional; la seva inversió en credencials acadèmiques pot estar vinculada a un estímul de promoció en l'empresa.

Per titulacions veiem com, i per aquest ordre, GAP, Relacions Laborals, Empresariales, (tres diplomatures), però també Economia, Comunicació i Humanitats, sobrepassen la mitjana UPF en referència a l'ocupació com a empleats administratius. En sentit contrari, Dret i Econòmiques destaquen amb més llocs d'alta direcció. Comparant les quatre iniciatives d'enquesta, s'observa una progressió de categories en el transcurs del temps per al conjunt de titulacions. En aquest sentit, potser el major grau d'estancament professional es localitza a Relacions Laborals, Comunicació i Traducció, encara que els

resultats s'hagin d'analitzar amb prudència donat que es tracta de mercats laborals molt mòbils, en els que compte el temps, els efectes de les noves promocions, etc.. Periodisme, en canvi, tot i tenir un comportament inicial similar (caracteritzat per més elevats daltabaixos), va adoptant un cert equilibri entre categories.

L'any de promoció també sembla actuar de forma determinant en aquesta variable, de manera que les tres primeres adquireixen categories més elevades que les tres darreres; l'efecte de la permanència en el mercat laboral, pot quedar una mica desdibuixat per la incidència periòdica de noves carreres en els diferents anys. La tendència segueix la detectada en enquestes anteriors i confirma l'existència d'una transició entre titulació i obtenció d'una feina adequada a la mateixa que es perllonga entre 3 i 6 anys per assolir càrrecs o funcions mitjanes i, encara un període més dilatat, en el cas dels nivells més alts de les empreses.

En el mateix sentit que la promoció, afecta l'any d'inici en el treball en la probabilitat d'assignació dels titulats en una o altra categoria. La tendència és molt nítida a partir de 1993 fins el 2002. Considerant els períodes anteriors, però, no resta tan clara, pel baix nombre d'individus d'aquestes característiques en la mostra i, potser també, per haver seguit trajectòries acadèmiques i professionals més complicades. Observem com la categoria 'altres', es confirma com de transició, perquè, de fet, sempre augmenta entre els que han començat a treballar més recentment.

Si observem la relació entre trajectòria professional i categoria, en funció de l'experiència abans o després de la titulació veiem, d'aquesta manera, que abans de graduar-se, la categoria professional més alta es relaciona amb la trajectòria continuada prèvia a la titulació, mentre que la categoria 'altres' es relaciona amb el treball després del títol; no és tan clara la relació, però, en el cas de directius i quadres mitjos o en els serveis administratius. En canvi, la trajectòria seguida pels titulats ocupats, després de la titulació, permet relacionar les dues categories més altes amb la feina continuada i els serveis administratius amb l'ocasional; la categoria 'altres' no es relaciona amb la

trajectòria seguida després de la titulació, perquè, de fet, la seva carrera professional és curta.

Però, quina feina?: Característiques del treball

La major part dels titulats (un 87,1%) està ocupat en el sector serveis i tan sols un 10% en la indústria i un 2,9% en la construcció. Aquesta dedicació dels titulats de la UPF per activitats ens mostra una tendència alcista del sector serveis en les últimes tres enquestes i, de fet, una disminució de l'ocupació en la construcció que deriva cap els altres dos grans sectors. L'ocupació en els serveis se centra en els serveis financers, a empreses i jurídics que experimenten un augment.

En la distribució de les activitats segons titulacions s'observa que les carreres econòmiques, i RRLL ocupen menys efectius en els serveis que la resta de llicenciatures, més sobre-especialitzades. Tanmateix, els titulats de Dret i Traducció concentren el 50% en una sola activitat (molt relacionada amb la carrera). Així mateix, les diplomatures en general tendeixen a una major dispersió.

Sector d'activitat:	
/// Indústria	10,0%
/// Construcció	2,9%
/// Serveis	87,1%
Principals serveis:	
Institucions financeres i d'assegurances	20,5%
Serveis empreses	18,6%
Jurídic, Fiscal, Auditoria	14,7%
Administració Pública	6,7%
Ensenyament, investigació	4,4%
Comerç i reparacions	4,1%

Pel que fa a les dimensions del centre de treball, els titulats de la UPF es concentren principalment en la gran empresa, seguits de la petita, la mitjana i la microempresa. Cal remarcar que, respecte les altres iniciatives d'enquesta, no s'observen variacions, excepte la gran empresa que augmenta en funció de la disminució de la petita.

Dimensió empresa	
Microempresa (fins 6)	13,5%
Petita empresa (6-50)	29,4%
Mitjana empresa (51-250)	16,0%
Gran empresa (més de 251)	41,1%

Segons la carrera de procedència, trobem que les titulacions econòmiques tendeixen a localitzar-se en empreses de major dimensió. En la microempresa, en canvi, tenen una forta presència els titulats de Traducció, Dret i Polítiques i, en la petita, els de Periodisme, Humanitats, Comunicació i Traducció. En general, la micro i petita unitat productiva predomina en Dret, Traducció, Periodisme, Comunicació, Humanitats i RRLL.

Condicions de treball

Tasques

La distribució dels titulats de la UPF segons les tasques que desenvolupen a la feina actual es pot resumir de la següent manera. Només un 5% realitza tasques de gerència, un 71% dels ocupats s'encarrega de tasques que impliquen una responsabilitat o dificultat mitja. En tasques o funcions pròpiament administratives hi trobem un 22%. Tot i que no hi hagi una correspondència entre tasques i categories, a partir de la comparació entre individu i individu, en aquest cas constatem que la sub-ocupació funcional real pot disminuir substancialment. Així, utilitzant els mateixos criteris d'agrupació, veiem, en la taula següent, que la distribució de tasques és bastant similar en 2002 respecte de la iniciativa 2000, excepte pel que fa a l'augment dels ocupats que realitzen tasques de professional mig en detriment del que realitzen tasques administratives.

Tasques agrupades (%)	1998	2000	2002
Gerència	2,2	5,0	5,0
Professional mig	65,6	66,9	71,0
Administratives	25,0	26,9	22,4
Altres	7,7	1,3	1,6

Com podem comprovar en la taula següent, la correspondència entre les tasques agrupades i les grans categories professionals distingides no és molt elevada. D'aquesta manera, el 24,5% dels directius realitzen tasques de gerència, el 86% dels directius mitjans duen a terme les tasques tècniques o de comandament apropiades; el 43,1% dels empleats administratius realitzen tasques administratives i, finalment, la categoria 'altres' es distribueix principalment entre les tasques mitjanes. En definitiva, no ha existit, en el moment del treball de camp, una assignació precisa de les tasques realitzades per categories, és a dir, la descripció de les tasques no troba correspondència amb les categories. Per tant, l'única manera de contemplar el desplegament de la variable tasques, en funció de les categories, és la de tenir en compte el conjunt ampli de tasques per cadascuna d'aquestes. No obstant, també és coherent que la categoria sigui inferior a les tasques realitzades; la primera es reflecteix en les condicions de contracte i les segones, poden significar una etapa d'aprenentatge o d'adquisició d'experiència.

Correspondència entre grans grups de categories professionals i de tasques (%).

Categories	Directius i quadres alts	Directius i quadres mitjos	Serveis administratius	Altres	Total UPF
Tasques					
Gerència	24,5	6,8	0,4		5,0
Mitjanes	70,5	86,0	54,8	74,4	71,0
Administratives	5,0	5,6	43,1	24,4	22,4
Altres		1,6	1,7	1,1	1,6
Total	100	100	100	100	100

Per carrera realitzada observem les següents correspondències entre titulacions i tasques i remarquem les activitats principals de cada titulació:

☞ Els ocupats d'ADE realitzen principalment tasques financeres i d'auditoria.

⚡ Els ocupats d'Economia s'encarreguen de tasques financeres, comptabilitat i facturació.

⚡ Els ocupats d'Econòmiques desenvolupen tasques financeres, comptabilitat, facturació i gestió comercial.

⚡ Els ocupats d'Empresarials realitzen, en general, tasques financeres, administratives, gestió comercial i administratives.

⚡ Els ocupats de Periodisme es dediquen a les tasques de redacció i periodisme i també docència.

⚡ Els ocupats d'Humanitats desenvolupen tasques d'atenció personal i al client, i administratives.

⚡ Els ocupats de Traducció i Interpretació estan molt concentrats en tasques de traducció i, després, en docència i administratives.

⚡ Els ocupats de Relacions Laborals, es concentren en les tasques de gestió laboral i en tasques financeres i comptables.

Distribució de les tasques per estudis (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats
Auditoria/Orientació	6,0	6,0	7,9	11,3	14,4	20,9	9,7		4,2	7,0		8,1
Fin./Compt./Facturació	39,8	23,0	13,2	30,6	37,1	25,1	18,7	15,7	7,0	18,6	5,9	10,5
Tasques advocat	2,0	3,0	46,1		0,8	3,3	2,2	1,4	1,4	4,7	0,8	1,2
Tasques assegurances		0,9	1,3			0,5						
Gestió comercial	14,9	4,3	3,0	13,8	6,8	12,3	5,2	4,3	4,2	2,3	3,4	1,2
Gestió laboral	1,7	28,9	3,9	0,6	1,5	0,5	5,2			4,7	0,8	1,2
Tasques administratives	11,7	16,2	13,2	7,5	16,7	12,8	32,1	8,6	14,1	25,6	14,4	18,6
Gerència	4,9	6,0	3,0	12,5	3,8	7,1	4,5	4,3		4,7	1,7	3,5
Atenció al client	8,6	7,2	3,3	3,1	6,8	2,8	9,7	5,7	7,0	7,0	6,8	18,6
Investigació	0,3		0,3	2,5					1,4	7,0	0,8	1,2
So/Audio/Video								2,9	16,9			
Disseny gràfic/Edició							0,7	2,9	5,6	4,7		5,8
Control												
productors/proveïdors	1,4	1,3	0,3	0,6		1,9	0,7					
Analista	2,6		0,3	8,8	1,5	7,1	2,2			2,3		
Docència	0,6	0,4	2,0	3,8	5,3		1,5	10,0	5,6	4,7	9,3	9,3
Caixer	2,0	0,4	0,3		3,8	1,4	1,5				0,8	
Traducció				0,6				2,9			51,7	4,7
Informàtica	1,1			0,6	0,8	1,4	1,5		4,2	2,3		1,2
Periodista		0,4						14,3	7,0			
Altres		2,1	1,3	0,6			3,0	1,4	4,2	2,3	0,8	9,3
Redacció	0,3		0,3	0,6			0,7	25,7	14,1	2,3	1,7	4,7
Teleoperadora							0,7					
RRPP			0,3						1,4		0,8	
Màrqueting	2,0			2,5	0,8	2,8			1,4			1,2
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

- ⌘ Els ocupats de Comunicació Audiovisual, també es concentren força en So/Àudio/Vídeo i es diversifiquen en tasques de redacció i tasques administratives.
- ⌘ Els ocupats de GAP es concentren molt en tasques administratives i es diversifiquen en tasques financeres, comptabilitat i facturació.
- ⌘ Els ocupats de Polítiques, segueixen una pauta similar a GAP.
- ⌘ Els ocupats de Dret es concentren en tasques d'advocat.

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	Total UPF
Gerència	10,0	5,1	8,5	6,5	6,6	5,6	3,3	2,3	5,0
Mitjanes	71,7	71,2	78,4	73,0	74,7	71,2	70,0	65,8	71,0
Administratives	15,0	23,7	11,4	19,5	17,9	21,2	25,6	29,8	22,4
Altres	3,3		1,7	0,9	0,9	2,0	1,0	2,1	1,6

Per promocions és molt neta la tendència a la disminució de tasques de gerència en funció de l'any més recent de sortida de la promoció. Les altres tasques estan molt estabilitzades en el conjunt del període. En les tasques administratives i mitjanes, tot i que en les dues primeres promocions augmenten les tasques de responsabilitat mitja i disminueixen les administratives, la tendència no està tan marcada per la resta de promocions; però és normal, donat que des l'inici el percentatge de realització de tasques de tipus mig supera àmpliament el de les tasques administratives.

Jornada i horari

Pel que fa a la duració de la jornada de treball, el 60% dels titulats realitzen jornades de 30 a 40 hores, el 29,1% per sobre de les 40 hores i el 10,9% per sota de les 30 hores. En la comparació entre 1998, 2000 i 2002 es redueix la jornada a temps parcial, i augmenta la jornada de 31 a 40 hores.

Jornada de treball	
Inferior a les 30 hores	10,9%
30-40 hores	60,0%
Més de 40 hores	29,1%

Nivell retributiu

El salari mig del conjunt dels titulats és de 1.015,62 €, això representa una augment del 10,3% respecte a l'enquesta de l'any 2000. Ara bé, hem de tenir en compte que la referència és el salari net mensual, si fem alguns ajustos augmentant un 13,25% de IRPF, un 7% de Seguretat Social, més el repartiment de dues pagues extres, el sou brut mig mensual és de 1.229,95 €

En comparació amb l'any 2000, tot i que en l'enquesta 2002 s'han utilitzats altres nivells retributius amb l'entrada de l'Euro s'aprecia un lleuger increment de les categories de retribució més elevades i un descens del grup de salaris inferiors.

	1	2	3
Total UPF	<1000€	1000-1500€	> 1500€
2000	63,8	26,7	9,5
2002	50,3	37,2	12,6

Nivells retributius: comparació entre 1998/2002 (%):

	1998	2000	€	2000	2002
Menys de 100 mil (<600€)	28,4	20,8	< 500 €	11,1	7,3
Entre 100-200 mil (600 - 1.200€)	62,7	66,6	500-700€	13,4	9,6
Entre 200-300 mil (1.200 - 1.800€)	7,3	10,4	700-1000€	39,3	33,4
Més de 300 mil (>1.800)	1,6	2,2	1000-1500€	26,7	37,2
Total	100	100	1500-2000€	7,5	9,0
			2000-2500€	1,3	2,7
			>2500€	0,7	0,9
Total				100	100

	1	2	3		1	2	3
	<1000€	1000-1500€	> 1500€		<1000€	1000-1500€	> 1500€
Home	42,4	43,5	14,1	Diplomatura	58,1	32,8	9,1
Dona	53,7	34,5	11,9	Llicenciatura	45,6	39,7	14,7
22-24 anys	63,9	30,8	5,3	Amb carrera prèvia	42,3	46,7	11,1
25-30 anys	41,1	41,3	17,6	2 o + carreres	31,7	45,3	23,2
+ 30 anys	31,1	47,3	21,7	1994	5,5	47,3	47,3
Humanitats	78,5	19,0	2,4	1995	28,8	44,2	26,9
Polítiques	73,1	17,1	9,8	1996	22,1	46,6	31,3
Dret	52,4	30,7	16,8	1997	36,9	45,3	17,7
CAUD	56,0	36,8	7,3	1998	42,3	43,2	14,6
GAP	64,9	29,0	6,1	1999	54,5	35,7	9,8
Economia	38,6	54,3	7,1	2000	57,9	35,7	6,4
Traducció	55,4	35,7	8,9	2001	70,9	26,4	2,6
Empresarials	49,5	38,0	12,5				
Periodisme	49,9	36,4	13,6				
RRLL	66,4	27,9	5,7				
ADE	35,3	52,5	12,3				

En funció de les característiques dels entrevistats, les dones avantatgen als homes en els nivells inferiors de salari i, en correspondència, a partir dels 1.000 € els homes tenen una presència superior. Es confirma, en aquest cas, la segregació salarial de les dones en relació a les condicions de dedicació professional que hem vist fins el moment (nivells d'ocupació, categoria, tasques). Per edats, podem contemplar la relació estreta entre edat i nivell salarial: així, a mesura que augmenta la cohort d'edat, augmenta la possibilitat de trobar franges salarials més elevades.

Entre les titulacions, els nivells salarials més baixos es localitzen entre els titulats d'una llicenciatura més recent en la seva sortida als mercats laborals, Polítiques, i una altra amb una certa experiència, Humanitats. Per contra, els nivells salarials superiors es localitzen a l'antiga llicenciatura d'Econòmiques, Dret, Periodisme, Empresarials i ADE. Pel que fa a la distribució dels salaris segons grans categories de titulacions, s'observa per primer cop una relació molt estreta entre inversió en credencials acadèmiques i nivell salarial; així els nivells més baixos de sou predominen entre els diplomats, creixen entre els llicenciat els nivells més elevats, així com els de carrera prèvia a la UPF i la millor relació salarial dels grups analitzats correspon al de doble carrera UPF

La distribució de salaris per any de promoció manté una elevada correspondència entre nivells superiors de salari i antiguitat de la promoció i, a la inversa, entre els nivells inferiors de salari i les promocions més recent. De nou, la component transició ja comentada per altres variables (edat, categoria, contracte, etc.), s'aprecia clarament en l'aspecte retributiu.

	1 <1000€	2 1000-1500€	3 > 1500€
Abans de 1993	35,1	47	17,9
Entre 1994-1996	28,4	44,4	27,2
Entre 1997-98	47,9	38,1	13,9
Entre 99-2000	52,7	37,3	10,1
Entre 2001-2002	66	29,8	4,2
Abans d'acabar la carrera:			
1ª Experiència	48,3	38,5	13
T. no continuada	58,7	30,9	10,4
T. continuada	42,2	43,4	14,5
Després d'acabar la carrera:			
Continuada	46,6	40	13,4
No continuada	74	18,9	6,9
Empresa privada/ Despatx profes.	51	37,1	11,9
Treballa sol (autònom, prof. Liberal.)	44,3	39,8	15,9
Institució sense ànim de lucre	77,3	22,7	0
Administració o empresa pública	46,7	37,6	15,8
Empresari/a de menys de 10 assal.	22,2	33,3	44,4
Empresari/a de més de 10 assal.	0	60	40
Treball per compte propi	40,1	40,2	19,6
Treball per compte d'altri	50,9	37	12,1

La taula anterior fa referència a característiques ocupacionals. Per any d'inici en el treball, sí excloem els que comencen abans de 1993, que esbiaixen una mica la tendència, hi ha una correspondència neta entre anys d'experiència laboral i major salari; en el cas que l'experiència sigui dilatada. O la inversa, menor experiència laboral i menor salari.

Per trajectòries ocupacionals, no s'observen diferències molt sensibles. Tanmateix, les trajectòries continuades prèvies o després de la carrera mostren una tendència a assegurar un millor salari. Per situació professional, els nivells salarials són més elevats entre els titulats establerts per compte propi, sobretot aquells que tenen empreses amb treballadors. Els assalariats d'empreses privades o de institucions sense ànim de lucre, per contra, adquireixen nivells retributius inferiors.

De la mateixa manera que amb la situació professional, també la situació contractual dels titulats assalariats, genera diferències substancials d'ordre retributiu entre els ocupats. Així, les situacions estables es relacionen amb salaris més elevats i, les no estables o precàries, amb salaris més baixos. En general, es pot concloure que el treball a temps parcial és el més relacionat amb els nivells retributius més baixos, seguit dels col·lectius en transició (altres). Per la seva banda, els contractes temporals i en pràctiques es concentren en la franja entre 700 € i 1.000 € mensuals. Si es comparen les

dues variables anteriors, en general, la situació de treball per compte propi és bastant similar a la de l'assalariat amb contracte estable, encara que amb més diferències en els extrems salarials entre els primers. Els assalariats amb contracte no estable se situen amb un diferencial salarial negatiu elevat respecte de les altres dues categories.

Aquestes diferències salarials també es distribueixen seguint l'ordre de la dimensió de l'empresa. Aquí, els salaris més baixos corresponen als ocupats a la microempresa, mentre els salaris més elevats es localitzen en major proporció en la gran empresa.

	1 <1000€	2 1000-1500€	3 > 1500€
Indefinit	42,6	42,4	14,9
Funcionari	31,7	43,9	24,4
Temporal	64,1	29,8	6
Pràctiques	75	20,5	4,6
A temps parcial	73,3	22,7	4,1
Sense contracte	92,2	5,3	2,6
Altres	88,8	11,1	0
C. Estable	42,2	42,5	15,2
C. no estable	70,1	24,9	5,1
Compte propi	40,1	40,2	19,6
Assalariat/ada amb contracte estable	42	42,3	15,6
Assalariat/ada amb contracte no estable	70,1	24,9	5,1
Micro empresa	61,8	28,3	9,8
Petita empresa	55,9	31,8	12,3
Mitjana empresa	49,3	39,2	11,7
Gran empresa	41,8	43,9	14,4
Quadres superiors	20,3	29,7	50
Quadres mitjans	36,6	47,4	15,8
E. administratius	65,7	30,3	4,1
Altres	87,3	11,4	1,3
Gerència	14,8	43,2	42
Mitjanes	46,1	40,4	13,4
Administratives	70,1	26,6	3,4
Altres	59,2	25,9	14,8
Inferior a 30 h.	88,5	9,5	2,2
Normal	53,1	36,2	10,6
Superior a 41 h.	30,2	49,3	20,4

Per categories professionals, s'observen diferències molt lògiques entre les diverses categories professionals. El quadres superiors es concentren al voltant de 1.500-2.000 € mensual, els quadres mitjans entre 1.000-1.500 € mensuals i els administratius entre 700-1.000 € al mes. Recordem que el salari dels titulats UPF es concentra (70,6%) entre els 700 i els 1.500 €/mes. Pel que fa a les tasques realitzades i els nivells retributius dels titulats, s'observa que la discriminació salarial és així mateix bastant neta. A més nivell de tasques realitzades més nivell retributiu tenen els titulats. La distribució salarial, no obstant, no es tan polaritzada com en el cas de les categories.

Finalment, també resulta significativa la distribució salarial dels titulats segons la jornada laboral que realitzen, ja que augmenta el nivell salarial a mesura que augmenta la jornada. Novament, la jornada a temps parcial acumula un nombre molt perceptible de titulats amb salari inferior als 500 €

Satisfacció amb la feina

La mitjana de satisfacció amb la feina actual en general, en l'escala de l'1 al 9, és de 7,05 (la desviació estàndard és de 1,24). Cal remarcar com, amb poques oscil·lacions, aquesta mitjana es manté en les quatre iniciatives d'enquesta i, de fet, la del 2002 és quasi idèntica a la del 1996 i 2000.

	1996	1998	2000	2002
Mitjana de satisfacció amb la feina en general	7,0	6,4	7,0	7,05

Si analitzem les respostes dels entrevistats respecte els aspectes concrets de la feina, les condicions relacionades amb l'ambient humà, les funcions, el contracte i l'autonomia en la presa de decisions són les que obtenen més puntuació i, una mica per sota, es situen les possibilitats de promoció i la retribució. Com mostra la taula comparativa, en relació amb altres iniciatives d'enquesta, la franja de valoració d'unes i altres condicions presenta poques novetats; malgrat tot, s'ha reduït la valoració de la retribució, i ha millorat la valoració del tipus del contracte.

Satisfacció amb les condicions de la feina: Comparació 1996/2002 (Mitjanes)

	1996	1998	2000	2002
General	7	6,4	7,0	7,05
Retribució	5	5,2	6,2	6,1
Contracte	5	5,8	6,5	6,9
Funcions	7	6,5	7,0	7,0
Ambient humà	8	7,3	7,7	7,6
Promoció	6	5,8	6,3	6,4
Autonomia	6	5,9	6,5	6,6

La satisfacció amb la feina en general i amb algunes condicions específiques no obté distribucions diferenciades per gènere. Les dones semblen lleugerament més satisfetes, sobretot amb l'ambient humà; mentre els homes estan més satisfets amb les possibilitats de promoció. Per edats, els més joves estan més satisfets amb la feina en general i amb l'ambient humà. Els més crítics amb la retribució és el grup mig d'edat, els quals, en canvi, opinen tenir més possibilitats d'autonomia en les decisions. Els més grans mostren una major insatisfacció respecte de la retribució però, en general, estan satisfets amb la feina actual.

Per promocions, les més recents mostren un nivell de satisfacció general una mica inferior a les més antigues. Qüestió lògica tenint en compte que les seves condicions de treball són bastant diferenciades. Sí analitzem la satisfacció amb la feina per titulacions, la major insatisfacció general amb la feina (no obstant en un nucli inferior al 10%) se centra en titulats de Comunicació, Periodisme i GAP. A continuació s'enumeren els aspectes concrets de la feina amb els quals els entrevistats, atenent a les titulacions de procedència, manifesten un major o menor percentatge de satisfacció:

✂ Amb la feina en general es mostren més satisfets els llicenciats en Econòmiques, els diplomats en Empresarials, els llicenciats en Polítiques i els llicenciats en Dret. La major insatisfacció relativa es localitza a GAP, Humanitats i Comunicació.

✂ Amb la retribució es mostren més satisfets Traducció i ADE, mentre que el menor percentatge de satisfacció es troba a Relacions Laborals i GAP.

✂ Amb el contracte es mostren més satisfets els que procedeixen d'Econòmiques, ADE i Empresarials i, a la inversa, els menys satisfets són els d'Humanitats, Comunicació i Periodisme.

✂ Amb les funcions a desenvolupar els nivells més elevats de satisfacció es localitzen a Empresarials i Econòmiques i són els més crítics els titulats de Polítiques.

✂ Amb l'ambient humà, Dret i ADE sobresurten en la satisfacció, mentre que Humanitats i Periodisme mostren menor satisfacció.

✂ Pel que fa a les possibilitats de promoció la satisfacció és major a les tres llicenciatures econòmiques i és menor en Polítiques, Humanitats i Traducció.

✂ L'autonomia en la presa de decisions es veu més factible a Econòmiques, Periodisme i Traducció i més difícil a Polítiques.

✂ Pel que fa al grans tipus d'estudis realitzats, s'observa com el nivell més elevat de satisfacció amb la feina es localitza entre els titulats amb dues o més carreres a la UPF, mentre que, entre els diplomats, és on la satisfacció és més baixa.

Atenent al tipus de contracte, en la franja dels no estables, els que manifesten menys satisfacció són aquells que treballen temporalment o sense contracte. En general, estan més satisfets els que treballen per compte propi que els assalariats i els treballadors dependents estables que els no estables. No obstant això, tot i que tots els tipus de situació contractual estan d'acord en definir l'ambient humà com altament satisfactori, veiem algunes diferències. Així, els titulats amb contracte indefinit remarquen menys satisfacció amb la retribució i, els funcionaris, amb la promoció i l'autonomia. Els contractats temporalment també estan més satisfets amb les funcions, però menys amb el contracte i la resta de funcions. Els de pràctiques estan menys satisfets amb el contracte i la retribució; a temps parcial amb el contracte i la promoció, i els sense contracte valoren molt negativament la situació contractual i també la retribució.

Per categories, els més satisfets amb la feina són els que ocupen càrrecs de directius i quadres superiors, seguits dels quadres mitjans. Les categories que fan valoracions més baixes sobre algunes qüestions (salari i contracte) són l'administrativa i altres. Finalment, per salaris, la satisfacció general és menor en el nivell retributiu més baix, mentre que la satisfacció més elevada es situa a partir dels 1000 –1500€. Tot i una franja una mica i relativament menys satisfeta (2000-2500€).

Què esperen els titulats de la feina?

La major part dels titulats que treballen, un 70%, afirmen que tenen possibilitats de consolidar la seva carrera professional a l'empresa on treballen actualment. El 30% restant considera que no en té. Com es pot apreciar, aquesta perspectiva positiva es manté respecte l'any 2000 i es diferencia clarament de les iniciatives anteriors.

Possibilitats de fer carrera a l'empresa 1996/2002 (%)

	1996	1998	2000	2002
No	50,8	40,6	30,0	29,4
Si	49,2	59,4	70,0	70,6

Les majors possibilitats de fer carrera les preveuen els llicenciats en les tres carreres econòmiques, Dret i la diplomatura d'Empresarials. A l'altre extrem, la visió més pessimista la manifesten els titulats d'Humanitats, CAUD, Relacions Laborals i Polítiques. Segons promocions s'observa que quan més recent és la seva titulació més disminueixen les seves expectatives de carrera professional a l'empresa. Això és clar del 1998 al 2000, essent encara més considerable la davallada en l'any 2001. Aquest fenomen es pot explicar pel relatiu poc temps que aquestes darreres promocions porten treballant a l'empresa. Per tipus de contracte, tenen més expectatives de carrera professional en la feina actual els que gaudeixen d'estabilitat que els que tenen contractes no estables. En el mateix sentit, les categories superiors també són més optimistes respecte el seu futur professional que els empleats administratius.

Canvi de feina

El 50,7% dels entrevistats ha respost que ha canviat de feina. D'aquests que han canviat de feina, el 10% ho ha fet en tres o més ocasions. Per terme mig els graduats que han canviat de feina ho han fet 1,94 vegades. La mitjana no ha experimentat grans canvis, però respecte de 2000 –primer any que es va formular aquesta pregunta- s'ha incrementat en un 10% el nombre de titulats que han canviat de feina.

Trajectòria després de la graduació	2000	2002
Ha canviat de feina	43,3%	50,7%
Ha canviat de feina en tres o més ocasions	25,0%	24,6%
Mitjana de feines diferents després de la graduació	1,95%	1,94%

Les dones han canviat més de feina que no pas els homes. Per edats, els més joves no han tingut gaires oportunitats, però els que tenen entre 25 i 30 anys s'han mostrat bastant actius en el canvi de feina. Pel que fa a les carreres de procedència, diplomats i llicenciats es comporten quasi de forma similar; però són els llicenciats de Ciències Econòmiques i Empresarials, Periodisme, Comunicació i Traducció els que més han canviat de feina. Finalment, per promocions, s'observa més clarament l'efecte que té el temps de permanència en el mercat laboral en les possibilitats de canvi de feina.

En relació a determinades variables ocupacionals també s'observen diferències significatives en relació al canvi de feina. Per a alguns col·lectius aquests canvis formen part del procés de transició vers una millor feina, mentre que, per a altres, són producte i a la vegada constatació de la seva situació no estable o precària. Així, per any d'inici en el treball, en el període 1994-2002, disminueix la rotació conforme ens acostem als que han començat a treballar més recentment. Per trajectòria laboral, abans i després de la graduació, el canvi de feina està relacionat amb les experiències de treball ocasional. També experimenten més rotació els titulats amb contracte no estable. Per dimensió d'empresa, la rotació és més intensa en funció de la major dimensió de les unitats productives. Per salari, s'observa com, a més nivell retributiu, més canvis, excepte en el nivell més elevat (més de 2.500€). Per nivells de satisfacció, els que es mostren força satisfets tendeixen a una major rotació.

Motius de la rotació

Si agrupem els motius del canvi de feina es distribueixen per aquest ordre: condicions de treball, seguida de la promoció i formació, la satisfacció en el treball és col·loca a molta distància i el contracte té poca importància. Hi ha variacions substancials respecte de 2000, perquè s'inverteix l'ordre d'importància de les dues primeres motivacions i la satisfacció amb el treball també obté major presència que el contracte.

Motius per canviar de feina	2000	2002
Promoció i formació	41,3	30,8
Condicions de treball	31,1	47,2
Contracte	18,0	7,9
Satisfacció amb el treball	9,6	14,1
Total	100,0	100,0

Relació entre tasques i estudis

El 70,6% dels graduats ocupats opina que en la feina actual realitza tasques que corresponen a un nivell igual o superior al de la titulació aconseguida. Si ho comparem amb les dues enquestes anteriors, disminueix el percentatge dels que opinen que realitzen tasques de nivell inferior, augmenta els que opinen fer-les d'un nivell igual al dels estudis realitzats i disminueix, en relació a l'any 2000, els que diuen fer tasques d'un nivell superior als dels estudis realitzats.

	1998	2000	2002
Nivell inferior a estudis realitzats	44,2	35,6	29,4
Nivell igual a estudis realitzats	47,6	49,1	57,2
Nivell superior a estudis realitzats	8,3	15,3	13,4
Total	100	100	100

Aprofundint més per cada col·lectiu, s'arriba a les següents conclusions pel que fa a la correspondència entre estudis i feina. En primer lloc, per sexes, els homes mostren una opinió més favorable que les dones. En segon lloc, per edats, és entre les més joves on trobem la major part dels titulats que considera que les feines que desenvolupa són de nivell inferior. En tercer lloc, atenent a les titulacions de procedència, la pitjor consideració de les tasques es localitza entre els graduats de Ciències Polítiques, GAP, Humanitats, Relacions Laborals i CAUD, mentre que la millor correspon a Economia, Periodisme i Dret. En general, es pot dir que els diplomats tendeixen a valorar més negativament les seves tasques que els llicenciats. Finalment, observem com la sensació de subocupació augmenta a mesura que ens acostem a les promocions més recents i, alternativament, com la plena ocupació funcional és superior en les primeres promocions. Val a dir que, en línies generals aquest ordre segueix la tònica expressada en l'enquesta de l'any 2000.

Si analitzem la correspondència entre feina i estudis per característiques ocupacionals, s'observa que l'opinió de realitzar tasques professionals de nivell inferior a la titulació és molt elevada entre els graduats que han començat a treballar després de la titulació i, per contra, entre els que començaren abans a treballar disminueix sensiblement la consciència de subocupació i, a la inversa, augmenta l'opinió de realitzar tasques de

nivell superior. D'altra banda, les trajectòries professionals no continuades, abans o després de la carrera, estan més relacionades amb tasques situades per sota de les expectatives de la titulació.

També els que treballen per compte d'altri creuen que la seva feina està per sota del nivell de la titulació, mentre que els ocupats per compte propi opinen amb més rotunditat que realitzen tasques per sobre del seu nivell d'estudis. I de forma similar actua la divisió entre contracte estable (millor ocupació funcional) i contracte no estable (més subocupació).

Pel que fa al tipus d'empresa, s'observa la millor valoració entre els que treballen en micro empreses (de fins a 6 treballadors) i la pitjor entre les que ho fan a una gran empresa (més de 251 treballadors). La mitjana empresa, en canvi, surt més ben valorada que la petita empresa, trencant així la línia de petita a gran (que si es mantenia en la enquesta de l'any 2000). Aquest és un dels pocs indicadors indirectes sobre la demanda en els mercats laborals dels titulats i mostra una situació preocupant, especialment pel que fa a les grans empreses; car semblen preferir mantenir els recursos humans per sota de les seves possibilitats.

Per categories i tasques efectivament realitzades en la feina actual, els titulats amb nivells de gerència o similars i els qui tenen categoria de directius i quadres mitjans i superiors apunten cap a una ocupació més plena, mentre que els que realitzen tasques administratives assenyalen subocupació.

Per tipus de jornada, els ocupats a temps parcial creuen es consideren més subocupats que els que jornades de 31 a 40 hores o més. Els que superen en nombre d'hores la jornada normal són el grup on hi ha més gent que se sent ocupats en treballs d'un nivell superior als estudis realitzats.

Finalment, el salari és un element que genera diferencials de valoració molt importants, de manera que els ocupats amb salaris més baixos es veuen més subocupats, mentre que els que superen el salari de 2500 € afirmen molt àmpliament que els seves tasques estan per sobre de les expectatives del seu nivell acadèmic.

Correspondència de la feina amb els estudis

En general, els titulats ocupats opinen (57,2%) que la seva feina té bastant o molta relació amb els estudis cursats. En relació a les enquestes anteriors s'aprecia un constant augment dels que consideren que existeix força relació entre la feina i els estudis.

	Poca relació	Una certa relació	Molta relació
1998	18,5	36,0	45,5
2000	15,6	29,4	55,0
2002	18,1	8,4	57,2

Si analitzem l'adequació entre la feina i els estudis per característiques dels graduats que treballen trobem que per gènere no s'aprecien grans diferències. Si, en canvi, s'hi troben per edats; especialment entre els majors de 30 anys, els quals es polaritzen entre un 19,8% que aprecia poca relació entre la feina i els estudis i un 46,5% que hi veu molta relació. Aquesta relativa polarització ja s'apreciava a l'enquesta anterior.

Pel que fa a l'adequació de la feina amb la titulació en funció dels estudis realitzats s'aprecien notables discrepàncies. En general són els llicenciats els qui veuen més relació entre els estudis i la feina i, entre ells, els que més, els de Dret, Economia, ADE i Traducció. Entre els llicenciats els qui menys relació hi veuen són els de Polítiques i Humanitats. Pel que fa als diplomats els de Empresarials són els que millor valoren la relació i els de GAP els que ho veuen pitjor. Per promocions es pot dir que quan més temps fa que han acabat millor tendeixen a valorar la relació entre la feina i els estudis realitzats. Tot i així els percentatges dels que hi veuen molta relació es mantenen en totes les promocions entre el 50% i el 60%.

Per característiques ocupacionals, es pot observar que entre els que varen començar a treballar abans de 1993 s'estableix una major polarització que entre els que ho han fet més recentment. Per trajectòria ocupacional, sembla que aprecien una major adequació els que han tingut la primera experiència després de la titulació que els que l'havien iniciat abans, fos de manera continuada o no. Dels que van iniciar la seva trajectòria laboral després de la titulació, els que millor valoren l'adequació entre estudis i treball són els que han treballat de forma continuada.

Pel que fa al contracte, els ocupats estables valoren com a més adequada la seva feina que els no estables. Per dimensió d'empresa, troben més relació els ocupats en la microempresa, la petita empresa i la mitjana empresa que no pas els que ho fan en una gran empresa, tal i com ja s'apuntava en la correspondència entre tasques i titulacions, anteriorment comentada.

Segons categoria professional, els quadres mitjos i alts opinen que la seva feina té molta o bastant relació amb els estudis, mentre que, entre els empleats administratius, hi ha un 16,7% que hi veu poca relació. Una distribució similar a l'anterior s'obté en funció de les tasques, dividint els que fan tasques de gerència i responsabilitat mitjana, respecte dels ocupats en tasques administratives. Tal i com succeeix en la correspondència entre tasques i titulacions, els ocupats amb salaris més elevats també troben major adequació entre la feina i els estudis, mentre que, el titulats amb nivells retributius inferiors, hi troben menys relació.

Però, els estudis realitzats ajuden en la feina?

De tots aquells factors relacionats amb els estudis que puguin afavorir positivament en la feina, els titulats entrevistats destaquen per sobre de tot la pròpia carrera cursada a la UPF, en segon lloc les matèries optatives de la carrera, en tercer les pràctiques realitzades durant la carrera i, en quart lloc, altres estudis realitzats. Creuen, doncs, que des del punt de vista laboral, han fet una "bona inversió" cursant una carrera a la UPF i consideren que això els ha afavorit molt més que no pas, per exemple, el coneixement de idiomes o la informàtica, o la realització d'un Màster o un Postgrau. L'ordre dels factors que ajuden no varia respecte de 2000, però baixen les matèries troncales i les altres i, en canvi, augmenten les matèries optatives i en menor proporció altres estudis realitzats.

Més aprofitament en la feina de:	2000	2002
1 Matèries troncal i obligatòries	42,8	36,9
2 Matèries optatives i lliure elecció	20,6	26,3
3 Practiques realitzades durant la carrera	17,0	16,7
4 En general, altres estudis realitzats	14,5	17,9
5 Altres	5,1	2,2

Per estudis també és la carrera cursada a la UPF el que es considera el factor més afavoridor. Tanmateix, hi ha discrepàncies en el segon, tercer i quart factor en ordre de importància segons els estudis. Empresarials, Dret, Economia, ADE, GAP i Traducció, consideren les matèries optatives constitueixen el segon factor afavoridor, mentre que per RRL, Periodisme i CAUD, ho serien les practiques realitzades durant la carrera i per Polítiques i Humanitats “altres estudis realitzats”.

Sí, però es necessiten coneixements complementaris

Pel que fa a la necessitat d’adquirir coneixements complementaris per a desenvolupar-se en el terreny professional, el 58,3% dels enquestats que treballen han opinat que aquesta adquisició és necessària. Es de destacar que en relació a iniciatives d’enquesta anteriors, la necessitat de coneixements complementaris s’ha anat reduint progressivament.

Necessitat de coneixements complementaris			
	1998	2000	2002
No	30,8	35,7	41,7
Sí	69,2	64,2	58,3
Total	100	100	100

Ordenació dels principals coneixements complementaris senyalats per titulacions	
ADE	Pràcticum, Més pràctiques, Idiomes, Comptabilitat, Dret Fiscal, Informàtica, Marketing.
Economia	Pràcticum, Més pràctiques, Dret Fiscal, Informàtica, Comptabilitat, Idiomes.
Empresarials	Més pràctiques, Idiomes, Pràcticum, Comptabilitat, Dret Fiscal, Informàtica.
Periodisme	Pràcticum, Més pràctiques, Noves tecnologies, Idiomes, Més radio i televisió; Informàtica i Poca especialització.
Humanitats	Pràcticum, Més pràctiques, Idiomes, Documentació, Informàtica, Poc aprofundiment, Diferències estudis/realitat professional, Organització assignatures i Coneixements més tècnics.
Traducció	Pràcticum, Més pràctiques, Informàtica, Més interpretació (traducció), Informàtica, Noves tecnologies, Relació món laboral i Borsa de treball/promoció carrera
Relacions laborals	Més pràctiques, Pràcticum, Nòmines, RRHH, Fiscal i Dret laboral
Comunicació Aud.	Més pràctiques, Coneixements tècnics, Pràcticum, Poca especialització, Noves tecnologies i Informàtica.
C. Econòmiques	Pràcticum, Més pràctiques, Idiomes, Comptabilitat, Poca especialització/optatives, Dret Fiscal, marketing.
Dret	Més pràctiques, Pràcticum, Fiscal, Dret penal, Comptabilitat, Poca especialització/optatives, Informàtica, Dret Civil.

Pel que fa als coneixements concrets de caràcter complementari pel desenvolupament professional, el més sol·licitat són les pràctiques, tant en la variant “classes més pràctiques” com en l’expressió “pràcticum”. Aquesta és una resposta que ha anat augmentant respecte d’iniciatives anteriors en detriment de la informàtica i els idiomes.

3.2. L’ocupació segons característiques personals i acadèmiques

Sexe

Les dones mostren, en termes relatius, una major inserció que els homes. Tot i que el percentatge d’ocupació de les titulades és pràcticament el dels titulats, la seva proporció entre la no ocupació és uns cinc punts inferior; això probablement està relacionat amb la major dedicació dels homes a la continuació dels estudis després d’obtenir el títol. No obstant, les dones tendeixen més a ser assalariades, això sí, amb modalitats de contracte similars a les dels homes, tot i que una mica més estables. En referència a altres factors de qualitat de l’ocupació; per categories tots dos sexes progressen, les dones obtenen més proporció en la categoria de directius i quadres mitjans i els homes entre els directius i quadres superiors, però també entre els administratius. Aquesta constatació trenca la tendència de enquestes anteriors en les que les dones s’enquistaven més en la categoria administrativa; canvi que es reafirma encara més al introduir les tasques, ja que la proporció de dones és pràcticament idèntica a la dels homes en les diferents tasques. També titulats i titulades respecte d’enquestes anteriors s’han acostat en el comportament davant del canvi de feina, obtenint percentatges similars. Pel que fa a percepcions i opinions no hi ha diferències en termes de satisfacció en la feina; també s’han acostat pel que fa a la percepció de la subocupació; és a dir a l’adequació de la feina amb el títol. El salari, en canvi, continua sent un factor diferencial: 53,7% de dones amb salaris baixos, enfront al 42,4% dels titulats; i 14% d’homes en salaris alts, enfront de l’11,9% de titulades.

Edat

L’edat és una covariable d’altres factors relacionats amb el pas del temps (promoció, any d’inici en el treball, etc.), perquè de fet els anys obren diferents possibilitats a les trajectòries acadèmiques i professionals dels individus; així els més joves en general s’han dedicat més a la carrera i han tingut menors oportunitats d’iniciar una trajectòria professional prèvia i, per tant, han iniciat el camí laboral més recentment, fa poc que han obtingut el títol, etc. Per tant, i de forma genèrica, és pot afirmar que els més joves tenen un nivell d’inserció menor i els que estan ocupats, sobretot, mantenen una condició assalariada, en l’empresa privada i amb contractes no estables. També, la qualitat de la seva inserció és molt menor que la del grup intermedi d’edat o dels majors de 30 anys, en referència a categoria (aquí sí que hi ha majoria de joves en la categoria administrativa), tasques, salaris (la major part salaris baixos), canvi de feina. En general, els més joves tendeixen més a la no ocupació i, per tant, a la continuació dels estudis, però en el cas d’estar ocupats, la seva experiència laboral és més ocasional, precària i subocupada.

En positiu, es pot afirmar que es confirma l’existència d’un procés de transició de manera que el jove titulat, en un període més o menys curt o llarg, en funció de com es miri, però que dura entre tres i sis anys, progressivament s’incorpora a trajectòries més estables i de major qualitat de l’ocupació. Com novetat en l’enquesta 2002 s’ha de

subratllar les bones posicions ocupacionals assolides pel tram mig d'edat, entre 25 i 30 anys. Sí en les anteriors iniciatives els 30 anys semblava una frontera de inserció i de inserció de qualitat sòlida, ara aquest límit ha baixat d'edat.

Nivell de instrucció o carrera realitzada

Sí observem la taula següent veurem que l'acumulació de carreres assegura una major taxa d'inserció; no obstant els diplomats avantatgen als llicenciat, perquè posen en marxa un altre factor de inserció que és el de l'experiència laboral. Dos o més carreres, en general significa que també ha existit contacte amb el món laboral; no obstant el nombre de titulats amb doble carrera és relativament reduït, per aquest motiu ens concentrarem en diplomats i llicenciats. Entre aquests la diferència d'entrada està en un any, de més o de menys de carrera, però la titulació final genera divergències notòries. Sí ens fixem amb la darrera fila de la taula veurem els resultats 2000 i com pels diferents col·lectius s'incrementa quasi amb exactitud cinc punts la seva taxa de inserció.

Situació ocupacional (%)

	Llicenciatura	Diplomatura	2 o més carreres	Carrera prèvia	Total UPF
Treballa	79,3	85,2	91,7	84,5	81,4
No treballa	20,7	14,8	8,3	15,5	18,6
Treballa 2000	74,4	80,4	86,4		76,7

Veurem seguidament tres indicadors de la qualitat de la inserció; l'estabilitat, la categoria i el salari. Pel que fa a l'estabilitat de la contractació, també sembla incidir el factor experiència laboral, donat que els diplomats avantatgen als llicenciats en contractació estable. No obstant, si ho comparem amb les dades 2000 la diferència percentual s'ha reduït notablement. Ara bé, si en inserció i estabilitat els diplomats treuen certa avantatge del seu major contacte amb el món laboral, en categories i salaris, els llicenciats fan valer les seves credencials acadèmiques. La qüestió en les categories no està en els quadres alts, sinó en els quadres mitjos entre els quals els llicenciats avantatgen als diplomats, i en els serveis administratius més característics dels diplomats; no obstant, respecte de l'any 2000 també es produeix una convergència entre ambdós tipus de titulats. La variable salarial és clarament diferenciadora i es mantenen unes diversitats substancials entre llicenciats i diplomats, clarament favorables als primers. Respecte de 2000 les diferències també es redueixen en el 2002, però es manté una divergència important.

Estabilitat o no estabilitat de la contractació en funció de la titulació (%)

	Estables	No estables
Llicenciats	69,7	30,3
Diplomats	73,3	26,7
Llicenciats 2000	43,1	56,9
Diplomats 2000	55,4	44,6

Categoria professional en funció de la titulació (%)

	Quadres alts	Quadres mitjos	Serveis administratius	Altres
Llicenciats	7,3	51,5	34,6	6,6
Diplomats	7,2	35,4	55,8	1,5
Llicenciats 2000	3,9	57,2	33,8	5,1
Diplomats 2000	3,7	29,8	65,2	1,3

Nivell salarial en funció de la titulació (%)

	Salari baix: menys de 1.000 euros	Salari alt: més de 1.500 euros
Llicenciats	45,6	14,7
Diplomats	58,1	9,0

Sí fins aquí hem vist els grans grups de titulació, convé ara analitzar cadascuna de les carreres per concretar aquest conjunt de variables en cada cas:

- ?? Pel que fa a la inserció, podem interpretar la taula corresponent de la següent manera; per la columna del total de la UPF: el 87% dels titulats UPF, de la promoció 1999, l'any 2002 està col·locat. Però aquesta pauta no la segueixen totes les carreres per igual. Empren més temps en inserir-se els graduats en Dret, també els d'Humanitats; mentre que els graduats de GAP o els de Comunicació assoleixen una taxa d'ocupació més elevada. El tall en l'any 1999, s'elegeix per comprendre tres promocions amb força individus a la mostra. Elegir l'any 1998, ens permet veure un desajust que, efectivament ja relatarem en la iniciativa anterior. Tampoc esmentem el cas de Ciències Econòmiques, el seu comportament laboral és molt positiu, però la darrera promoció va sortir als mercats l'any 1999.
- ?? En relació a l'estabilitat, la mitjana UPF l'any 1999 és de 73,7%. Aquí comencen a observar-se majors diferències. Amb una menor quota d'estabilitat situem GAP, CAUD i Dret; mentre que mantenen altes quotes d'estabilitat Humanitats i ADE.
- ?? Les categories administratives, com índex de subocupació funcional, permet veure que la mitjana de titulats UPF, de la promoció 1999, en aquesta categoria és de 41,8%. Per sota, és a dir, amb menor subocupació trobem clarament Periodisme, ADE, Polítics, Dret i Traducció. Amb major subocupació, en canvi, es localitzen la resta de carreres: Humanitats, Empresarials, Relacions Laborals, GAP, Comunicació Audiovisual. Per tant, aquí sí que aquesta variable discrimina fortament, cinc llicenciatures mantenen una quota acceptable d'ocupació funcional, mentre les tres diplomatures i dues llicenciatures, augmenten la subocupació de conjunt.
- ?? Sí fem el mateix exercici amb els salaris baixos (per sota de 1.000€) el 54,5% dels titulats l'any 1999 es col·loca en aquesta franja. Economia i ADE, Periodisme i Traducció, mantenen una quota més baixa de llicenciats en aquesta situació salarial, per tant un comportament més positiu. En canvi més de les ¾ parts dels titulats d'Humanitats o GAP i més de les 2/3 parts dels graduats en Relacions Laborals i Comunicació estan en aquesta franja salarial baixa.
- ?? Pel que fa als salaris alts, el 9,8% dels titulats UPF de la promoció 1999 reben una remuneració d'aquestes característiques. Assoleixen un percentatge similar o superior al 15% de titulats en aquesta franja retributiva els graduats de ADE, Polítics, Periodisme i Dret. En canvi és queden per sota els graduats de GAP i, sobretot, els de Relacions Laborals.

En definitiva, i a la llum de la taula resum que segueix, els diplomats avantatgen una mica als llicenciats pel que fa a les variables de quantitat d'ocupació, car aconsegueixen una mica més ràpidament la inserció i l'estabilitat. Però els llicenciats assoleixen amb més claredat una ocupació de qualitat, pel que fa a la categoria i el salari. Entre les diplomatures, GAP i Relacions Laborals, són les que tenen un pitjor comportament de qualitat i GAP així mateix d'estabilitat; mentre que Empresarials té un comportament similar a la mitjana UPF, excepte en categoria en la que mostra alguns problemes. Pel que fa a les llicenciatures, ADE és la més afavorida en ambdós factors i la resta manté un comportament amb problemes en certs indicadors, però positius en uns altres. Per exemple, Dret té dificultats d'inserció, però quan l'aconsegueixen asseguren la qualitat. Potser Humanitats o Comunicació Audiovisual són les llicenciatures que es caracteritzen per majors problemes de qualitat; a la vegada que Humanitats té dificultats d'inserció i Comunicació d'estabilitat.

	Quantitat ocupació		Qualitat ocupació		
	Inserció	Estabilitat	Categoria	Salari baix	Salari alt
Tendència positiva	<i>Diplomats*</i> GAP Comunicació	<i>Diplomats</i> Humanitats ADE	<i>Llicenciats</i> Periodisme ADE Polítiques Dret Traducció	<i>Llicenciats</i> Economia ADE Periodisme Traducció	<i>Llicenciats</i> ADE Polítiques Periodisme Dret
Tendència amb problemes	Dret Humanitats	GAP CAUD Dret	<i>Diplomats</i> Humanitats Empresarials RLL GAP CAUD	<i>Diplomats</i> Humanitats GAP RLL CAUD	<i>Diplomats</i> GAP RLL

* En negreta diplomats o llicenciats en general

Titulats ocupats per carrera i promoció (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	100,0		93,3	95,7				91,7					95,2
1995	100,0		92,6	100,0			100,0	66,7					95,2
1996	100,0	100,0	90,6	100,0			100,0	100,0			100,0	100,0	98,3
1997	100,0	93,8	82,8	97,2			94,1	100,0	75,0		92,3	75,0	93,5
1998	90,7	89,2	72,7	60,0	91,3	90,0	80,0	90,9	90,9		86,7	77,3	84,2
1999	87,5	91,4	68,1	100,0	85,2	92,3	94,1	100,0	94,1	100,0	92,9	83,3	87,0
2000	74,3	81,6	67,0		82,4	87,0	85,7	82,4	86,4	68,8	96,4	58,8	77,5
2001	66,1	78,7	53,1		61,3	83,1	82,6	66,7	62,5	61,5	81,1	66,7	67,8

Ocupació estable per titulacions i promocions (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	100,0		64,3	90,9				63,6					81,7
1995	100,0		88,0	88,2			85,7	50,0					86,4
1996	88,1	95,0	89,7	91,1			84,0	33,3			90,0	100,0	88,6
1997	91,4	86,7	79,2	90,0			56,3	100,0	66,7		91,7	66,7	82,8
1998	82,1	93,9	70,0	100,0	85,7	92,6	68,8	100,0	80,0		84,6	70,6	82,5
1999	80,0	73,4	67,3	100,0	69,6	89,6	43,8	69,2	50,0	68,8	73,1	90,0	73,7
2000	72,0	70,0	65,1		64,3	83,6	66,7	78,6	57,9	36,4	77,8	50,0	69,5
2001	59,5	43,8	38,3		30,4	65,2	42,1	42,9	10,0	37,5	53,3	55,9	47,4

La categoria d'empleat administratiu, per titulacions i promocions (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	23,1		14,3	13,6				18,2					16,7
1995			28,0	5,9			71,4						30,5
1996	31,0	35,0	20,7	2,2			44,0				20,0		22,7
1997	51,4	66,7	20,8	27,1			62,5	33,3	33,3		16,7	33,3	40,9
1998	56,4	48,5	30,0	66,7	33,3	44,4	62,5	30,0	50,0		30,8	35,3	43,2
1999	54,3	54,7	28,6	33,3	52,2	25,0	50,0	15,4	50,0	25,0	30,8	60,0	41,8
2000	54,7	50,0	38,1		45,2	35,8	91,7	21,4	26,3	27,3	37,0	45,0	43,3
2001	66,2	75,0	26,7		60,9	59,4	68,4	50,0	55,0	62,5	56,7	44,1	56,5

Nivells salarials per titulacions i promocions (%)

Salari - 1000€												
	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats
1994	9,1			4,8				11,1				
1995	100		13,6	7,7			71,4					
1996	18,2	26,3	33,3	13,6			24,0	33,3			20,0	50,0
1997	45,5	59,3	29,2	14,1			74,2				33,3	33,3
1998	34,2	56,7	52,5		25,0	14,8	60,0	55,6	37,5		23,1	76,5
1999	56,5	68,8	60,4	33,3	30,4	31,1	75,0	46,2	68,8	50,0	44,0	77,8
2000	55,0	77,5	66,1		45,2	29,7	75,0	57,1	55,6	72,7	83,3	75,0
2001	69,1	80,4	78,0		42,9	51,5	88,9	92,3	70,0	100	78,6	87,9
Mitjana	48,5	61,5	47,6	14,7	35,9	31,8	66,9	49,3	58,0	74,2	47,1	66,8
Desv. Std.	29,0	19,7	22,9	11,1	9,7	15,1	20,7	27,1	15,1	25,0	27,6	20,6

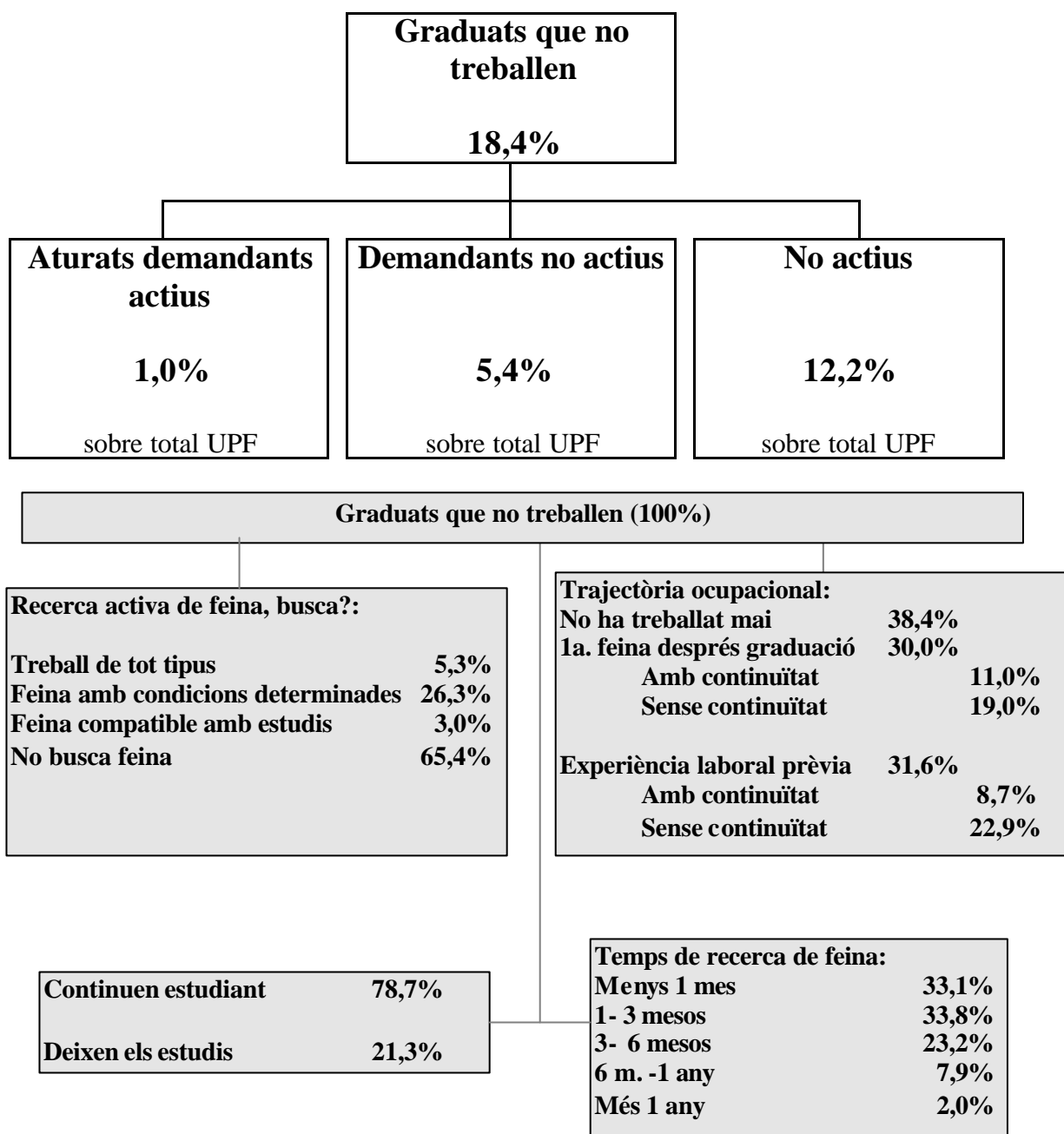
Salari + 1.500 €												
	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats
1994	63,6		64,3	38,1				22,2				
1995			27,3	30,8			14,3	100				
1996	33,3	15,8	44,4	43,2			12	33,3			20	
1997	12,1	3,7	16,7	32,8			6,5		16,7		16,7	33,3
1998	10,5	20	10		25	29,6		11,1	25		7,7	5,9
1999	7,2	1,6	14,6	66,7	8,7	20	6,3	15,4		18,8	8	
2000	8,3	2,5	7,1		4,8	9,4		7,1	5,6	9,1	8,3	
2001	4,4	2,2	5,1			2,9			5		3,6	
Mitjana	19,9	7,6	23,7	42,3	12,8	15,5	9,8	31,5	13,1	14,0	10,7	19,6
Desv. Std.	21,5	8,1	20,8	14,5	10,7	11,8	4,0	34,8	9,6	6,9	6,2	19,4

4. Graduats no ocupats. Principals característiques

En aquesta edició d'enquesta cal remarcar el descens de la taxa de llicenciats i diplomats de la UPF que no treballen:

Graduats sense treball	1996 ↓ 48%	1998 ↓ 25%	2000 ↓ 23%	2002 ↓ 18,4%
-------------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	----------------------------

Els principals components de distribució dels graduats que no treballen són els següents:

**Taula comparativa dels indicadors dels graduats que no treballen.
Enquestes de 1996, 1998 i 2000**

	1996	1998	2000	2002
No treballen	48%	24,8%	23,3%	18,4%
?? Aturats demandants actius	2,5%	2,2%	1,2%	1,0%
?? Demandants no actius	21,6%	11,4%	8,8%	5,4%
?? No actius	14,8%	11,4%	13,2%	12,2%
Recerca activa de feina, busca?				
?? Feina de qualsevol tipus	6,4%	9,1%	5,1%	5,3%
?? Feina amb condicions	33,2%	32,4%	32,8%	26,3%
?? Feina i continuació estudis	22,3%	13,9%	5,1%	3,0%
?? No busca feina	38,1%	44,3%	56,9%	65,4%
Trajectòria laboral				
?? No ha treballat mai		45,9%	26,2%	38,4%
?? Primera feina després de la graduació		14,2%	22,9%	30,0%
<i>Amb continuïtat fins l'enquesta</i>		14,2%	6,8%	11,0%
<i>Sense continuïtat fins l'enquesta</i>			16,1%	19,0%
?? Experiència laboral prèvia		39,9%	50,9%	31,6%
<i>Amb continuïtat fins l'enquesta</i>		13,1%	14,7%	8,7%
<i>Sense continuïtat fins l'enquesta</i>		26,8%	36,2%	22,9%
Temps de recerca de feina				
?? Menys d'un mes	26,1%	29,2%	27,2%	33,1%
?? 1 a 3 mesos	19,1%	24,5%	31,1%	33,8%
?? 3 a 6 mesos	30,4%	14,8%	28,9%	23,2%
?? 6 mesos a 1 any	15,7%	19,9%	6,8%	7,9%
?? Més d'un any	8,7%	11,6%	6,0%	2,0%
Continuen estudiant				
?? No	18,2%	14,5%	25,3%	21,5%
?? Si, amplia estudis	81,8%	56,7%	56,9%	55,6%
?? Si, prepara oposicions		28,8%	17,8%	22,9%

Graduats que no treballen per estudis

	1996	1998	2000	2002
Econòmiques i Empresariales	47,9%	23,9%	9,5%	3,4%
Periodisme	13,3%	16,3%	10,1%	15,7%
ADE			12,2%	12,8%
Segona carrera UPF		31,2%	15,0%	8,3%
Relacions laborals		17,6%	16,5%	12,6%
GAP	56,0%	29,5%	17,4%	8,8%
Empresariales (diplom.)	39,2%	16,5%	23,5%	18,3%
Comunicació Audiovisual		28,0%	23,6%	21,1%
Traducció		15,0%	23,6%	9,9%
Economia			29,4%	25,0%
Humanitats		26,7%	36,2%	31,2%
Dret	52,2%	41,8%	44,9%	30,4%
Polítiques			54,5%	25,9%
UPF	48%	24,8%	23,3%	18,4%

En comparació amb les dades d'ocupació de la UPF, el percentatge dels titulats que no treballa, que per primer cop no arriba al 20%, mostra una tendència a la baixa. No obstant, internament, aquest col·lectiu presenta una redistribució relativa (els marges d'error de l'enquesta poden absorbir perfectament la diferència), en estancar-se els demandants actius i disminuir el nombre de demandats de feina que posen condicions. Així, augmenta el col·lectiu dels que no busquen feina i més del 75% dels que no treballen estudien. Sobre el total de la UPF els aturats demandants actius només representen l'1%. D'altra banda tot i sumant demanda activa i no activa, podem considerar que el 6,4% tampoc és una xifra preocupant.

Total entrevistats:	100% (2350)		
Treballen	81,4% (1913)		
No treballen	18,6% (437)	dels quals:	
Aturats demandants actius	5,3 %	(recerca activa:	23)
Aturats demandants no actius	29,3 %	(recerca amb condicions:	128)
No actius	65,4 %	(no busquen feina:	286)

Ara no treballen, però han treballat?

La taula següent mostra dos tipus de trajectòria dels titulats que no treballen. En primer lloc, hi ha un 38,4% que no ha treballat mai i que busquen la seva primera feina. En segon lloc, hi ha un 30% dels que no treballen que varen viure la primera experiència laboral després de la graduació, mentre que un 31,6% ja coneixia el món professional abans d'obtenir el títol. En tercer lloc, tot mantenint el grup dels que no han treballat mai (per tant, a la recerca de la primera feina), la resta de titulats no ocupats es divideix entre aquells (19,7%) que han aconseguit treballar de forma continuada en algun moment abans, durant o després de la carrera, i el 41,9% que ha tingut contactes ocasionals amb el treball.

Trajectòries ocupacionals dels titulats ocupats i no ocupats (%)

	Ocupats	No ocupats
No ha treballat mai		38,4
Primera feina després del títol	60,6	30,0
Feina abans de la titulació	39,4	31,6
Amb continuïtat	13,0	8,7
Sense continuïtat	26,4	22,9
Trajectòria prèvia i després		
Amb continuïtat	86,4	19,7
Sense continuïtat	13,6	41,9

Ja s'ha assenyalat la importància no només de l'experiència laboral, sinó també de la continuïtat de la mateixa pel que fa a la inserció laboral dels titulats; això també és així en el cas dels graduats no ocupats. En comparació amb altres iniciatives d'enquesta, malgrat les diferències percentuals, aquesta és una tònica ja visible en els estudis realitzats l'any 1998 i 2000. El nombre dels cercadors de primera feina ha augmentat lleugerament sobre les iniciatives anteriors; així, aquests passen de ser un 60,1% en 1998, al 26,2% en el 2000, i al 38,4% al 2002, però sobre una població total de no ocupats en clara disminució. Així mateix, augmenta el percentatge dels que han trobat feina després de la graduació i disminueix el d'aquells que ja tenien una experiència

laboral prèvia. No hi ha grans canvis respecte de la passada enquesta de l'any 2000 entre els que han tingut feines ocasionals i els que han treballat contínuament. En tot cas, pels no ocupats, les experiències laborals discontinúes son més nombroses que les continúes.

Si comparem les trajectòries ocupacionals d'ocupats i no ocupats veurem que entre, els no ocupats, el 38,4% no ha treballat mai. També obtenen un menor percentatge de feina abans de la titulació, amb més significatives trajectòries discontinúes. Ambdues qüestions, menor experiència laboral i més discontinuïtat, s'observen també en el treball després de la titulació.

Trajectòria ocupacional dels no ocupats (%):

<i>Trajectòria: han treballat abans o després de la graduació</i>					
<i>No han treballat mai</i>	<i>Primera feina després de la graduació</i>		<i>Experiència laboral prèvia</i>		<i>Total</i>
38,4	30,0		31,6		100
	↓		↓		
	36,6	63,4	27,5	72,5	
	<i>amb continuïtat fins l'enquesta</i>	<i>sense continuïtat fins l'enquesta</i>	<i>amb continuïtat fins l'enquesta</i>	<i>sense continuïtat fins l'enquesta</i>	

<i>Trajectòria: han treballat en feines continuades o ocasionals</i>				
<i>No han treballat mai</i>	<i>Feines continuades fins l'enquesta</i>		<i>Feines ocasionals fins l'enquesta</i>	<i>Total</i>
38,4		61,6		100
		↓		
	19,7		41,9	

De la mateixa manera, les situacions de treball fix que han experimentat els no ocupats, respecte dels titulats ocupats són proporcionalment molt poc importants; també tenen menor experiència en treballs temporals; i naturalment, respecte dels ocupats han experimentat més situacions d'atur. La temporalitat mostra una tendència més persistent entre els no ocupats i així, el 22% dels que han treballat temporalment han tingut 3 o més contractes temporals; les situacions d'atur, en canvi només han afectat en 3 o més ocasions al 2,9% dels no ocupats que han experimentat l'atur. En referència a aquests situacions ocupacionals, els no ocupats tant amb experiència laboral prèvia, com aquells que han tingut la primera feina després de la graduació, la única diferència notòria és que els que han tingut trajectòries discontinúes han obtingut més contractes temporals, que els que han experimentat trajectòries continuades.

Situacions de treball fix, temporal i d'atur	Ocupats	No ocupats
Treball fix	76,3	20,2
Treball temporal	58,7	34,6
Atur	10,5	27,6

No s'observen diferències substancials entre homes i dones respecte a les trajectòries laborals i de recerca de feina entre els titulats que no treballen; tot i haver més dones amb experiència laboral en el moment d'acabar la carrera, mentre hi ha més homes a la recerca de la primera feina.

S'observa un comportament diferenciat entre grups d'edat pel que fa a la seva trajectòria ocupacional. Així, els més joves formen, no només el gruix dels que no treballen, sinó també dels que busquen la seva primera feina, o han experimentat treballs ocasionals; els més grans, en canvi, se situen a l'altre extrem, tots han tingut experiència laboral prèvia a l'acabament dels estudis, i han tingut més feines continuades. El grup de 25-30 anys se situa en un punt mig entre ambdós extrems. No obstant, es manté una constant entre les quatre enquestes i és que, malgrat de la diferència d'edats, l'experiència laboral precària (ocasional) és molt important, fins i tot en el grup de més edat (tot i que, val a dir que ja ens movem en terrenys de molt escassa representativitat de l'enquesta).

En determinades carreres els titulats no ocupats s'han dedicat, en un percentatge superior al 50%, exclusivament als estudis, -Dret, ADE i Economia-, mentre que GAP, CAUD i RLL se situen en l'altra extrem, de incorporació o contacte amb el treball mentre estudien (el nombre de no ocupats de CCEE és molt baix). Aquestes exigències de dedicació, però, poden provenir de l'organització acadèmica o de la planificació per part dels estudiants. No s'observen tendències clares per promocions.

Busquen feina?

La recerca activa d'ocupació implica al 5,3% dels no ocupats UPF, és a dir l'1% del total de la mostra estudiada. També la recerca condicionada és relativament reduïda i el percentatge dels que no busquen feina significa el 65,4% del total de la no ocupació; una component que ha augmentat significativament al llarg dels quatre períodes d'enquesta. Aquestes xifres no permeten detectar cap col·lectiu amb especials problemes de permanència en l'atur. D'una banda pel reduït nombre de demandants actius, ja que el 30% dels quals continua estudiant; d'altra banda, perquè la major part dels que no busquen feina estudien (95,1%; dels quals 62,6% amplia estudis i el 32,5% restant prepara oposicions). Així mateix, entre els que busquen una feina compatible amb els estudis, el 100% continua estudiant. El problema potser se centra més entre els que busquen una feina amb condicions determinades, ja que, més de la meitat (55%) no estudia i només el 5% busquen ara la seva primera feina; clar que més del 42% d'aquests només han treballat de forma ocasional.

Recerca activa d'ocupació (%):

	Sobre el total dels titulats que no treballen	Sobre el total dels titulats enquestats	Tipus de no ocupats:
Busca feina:			
De qualsevol tipus	5,3	1,0	<i>demandants actius</i>
Amb condicions	26,3	?	<i>demandants no actius</i>
Compatible amb estudis	3,0		
No busca feina	65,4	12,2	<i>no actius</i>
Total	100	18,4	

Recerca activa de feina: Comparació 1996/2002 (%)

	1996	1998	2000	2002
Feina de qualsevol tipus	6,4	9,1	5,1	5,3
Feina amb condicions	33,2	32,4	32,8	26,3
Feina i continuació estudis	22,3	13,9	5,1	3,0
No busca feina	38,1	44,3	56,9	65,4

Vegem ara el comportament de determinats col·lectius de titulats que no treballen en relació amb l'activitat. Per gènere, no es troben diferències. Per edats, en canvi, la forta presència dels més joves condiona la distribució, que és pràcticament anecdòtica pels titulats amb més de 30 anys. Un quadre similar obtenim al contemplar la situació d'activitat dels que no treballen en relació a la carrera prèvia, ja que el pes dels que no n'han realitzada cap condiona de manera important els resultats. Pel que fa a la distribució de la situació d'activitat dels graduats que no treballen per any d'acabament dels estudis la demanda activa es concentra, relativament, en les darreres promocions. Tanmateix, potser el factor determinant per explicar la situació dels graduats que no treballen és el paper que hi juga la continuació dels estudis entre els mateixos.

Per concloure aquest apartat, estudiem la distribució de la situació d'activitat dels graduats que no treballen per trajectòria professional, la qual, a diferència de la resta de distincions, mostra alguns elements d'interès per comentar. En primer lloc, que la demanda activa i no activa de treball es concentra entre els que tenen una experiència laboral sense continuïtat. En segon lloc, que la no activitat es reparteix entre els que busquen la primera feina i els que tenen una experiència laboral sense continuïtat. En tercer lloc, que els que busquen la primera feina estan plenament en fase d'acumulació educativa, car la majoria segueixen no actius. Finalment, que els que tenen una experiència laboral, sigui continuada o no continuada, es reparteixen entre els que estan en fase de transició (demandants no actius) entre activitat acadèmica i treball o bé continuen estudiant

Distribució de l'activitat dels graduats no ocupats per trajectòria ocupacional (%):

	No ha treballat mai	Ha treballat abans i durant la carrera o sempre	Ha treballat després de titular-se
Demandants actius	2,4	6,5	7,6
Demandants no actius	7,7	34,1	51,9
No actius	89,9	59,4	40,5

	Recerca de 1 ^a feina	Experiència laboral continuada	Experiència laboral sense continuïtat
Demandants actius	2,4	8,1	6,6
Demandants no actius	7,7	51,2	38,8
No actius	89,9	40,7	54,6

Com busquen feina?

Dins del col·lectiu dels titulats que, en el moment de realització de l'enquesta, no treballaven (437 entrevistats), en aquest apartat la referència es redueix sensiblement, ja que tan sols 151 persones han respost a aquesta pregunta: és a dir, el 34,6% dels que no treballen, o el 6,4% del conjunt d'entrevistats. Per orientar-nos, es tracta d'aquells titulats que responen que busquen feina de qualsevol tipus, més els que busquen feina amb determinades condicions (de treball, o compatibles amb els estudis). El primer comentari sobre aquesta matèria és que el col·lectiu amb més problemes laborals (atur de més de 6 mesos) es continua reduint considerablement, així com també l'atur de llarga durada (més d'un any). Aquesta reducció respecte a enquestes anteriors, fa que en la iniciativa 2002 adquireixin més importància els grups de graduats que porten entre tres i sis mesos buscant feina i el col·lectiu dels que cerquen feina des de fa menys de tres mesos. El grup dels que busquen feina des de fa més de 6 mesos no és un col·lectiu ampli (15 persones sobre 2.350: 0,6% del total). En comparació amb iniciatives anteriors, en l'enquesta 2002 s'observa un augment dels que busquen feina des de fa menys temps i una disminució dels que la cerquen des de fa més de 6 mesos.

Per gènere, s'observen certes diferències en el temps de recerca de feina, entre titulats i titulades. En el temps de menys d'un mes de recerca, hi ha més presència de dones. De 3 a 6 mesos, són els homes el que predominen en període de temps. Les diferències ja són minses, quan es tracta de més de 6 mesos. El factor de la primera incorporació al mercat laboral influeix de manera notable en la variable edat: així, els més joves es concentren, en un 87,8%, en la recerca de feina inferior als 3 mesos, mentre que entre el col·lectiu de 25 a 30 anys hi ha un descens respecte a l'enquesta 2000 de la recerca superior als 6 mesos.

Si comparem les quatre enquestes, no es relleva cap tendència clara, excepte una: els titulats sense feina, independentment de l'edat, busquen feina des de fa poc temps (menys de 3 mesos). Tampoc des d'aquest punt de vista sembla detectar-se un col·lectiu amb problemes pel factor edat. El mateix succeeix si tenim en compte la carrera realitzada o la promoció.

Temps de recerca de feina dels titulats no ocupats:

	Percentatge		Percentatge
Menys d'un mes	33,1		
D'un a tres mesos	33,8	Abans 3 m.	66,9
De tres a sis mesos	23,2	Abans 6 m.	90,1
De sis mesos a un any	7,9	Abans 1 a.	98,0
Més d'un any	2,0		
Total	100		

Mitjans de recerca de feina dels no ocupats

La qüestió dels mitjans emprats per a la recerca de feina és un pregunta amb opció de resposta múltiple i ens orienta sobre els mitjans de recerca més utilitzats, tot i tenint en compte que els titulats poden utilitzar diversos mitjans al mateix temps per tal de

garantir els resultats. No obstant, per terme mig, els titulats no ocupats han utilitzat 4,4 mitjans cadascun en els moments que han cercat feina. En primera posició (nivells superiors al 70%) se situen dos mitjans d'iniciativa pròpia dels titulats: la tramesa de currículums (que pot haver estat orientada pel GOAP) i la premsa. En segon lloc, cercadors d'internet (63%). En tercer lloc (amb percentatges del 54%), la borsa de treball de la UPF (vinculada amb l'SCC). Pel que fa a la resta, les ETT és del 30% i les visites a empreses es mantenen al voltant del 33%. Per últim, el llibre de currículums (UPF), els col·legis professionals o la pràctica durant els estudis són emprats per menys del 10% dels titulats que no treballen. En relació a aquesta qüestió, cal remarcar que s'observen algunes diferències substancials respecte dels que treballen, com ara que aquests últims, per terme mig, utilitzen 3,6 mitjans o que els no ocupats utilitzen menys que els ocupats alguns mitjans que ofereix la UPF com són les pràctiques a les empreses o el llibre de currículums.

Comparació entre els mitjans per a la recerca de feina utilitzats pels graduats no ocupats i pels ocupats (%):

	% dels no ocupats que han utilitzat el mitjà	% dels ocupats que han utilitzat el mitjà
Per iniciativa pròpia		
Visites a empreses	33,1	14,7
Procediments informals	19,9	26,6
Premsa	73,5	35,0
Tramesa de currículums	72,8	51,8
Oposicions	3,3	5,4
Creació d'empresa o despatx propi	1,3	
A través de la UPF		
Pràctica durant els estudis	4,0	11,2
Borsa de Treball	53,6	29,7
Llibre de currículums	4,6	3,8
Trobades amb el món professional	1,3	4,9
Altres institucions		
Col·legi professional	9,3	6,7
Servei Català de Col·locació, INEM	53,6	29,7
ETT	30,5	12,4
Empreses de selecció	11,9	5,8
Cercadors d'internet	63,6	17,5
Altres	1,4	4,0

La taula següent mostra la major o menor utilització de determinats mitjans de recerca en funció del temps emprat en la recerca de feina. En aquest sentit, es detecten seqüències prudentment diferenciades:

- ✍ Mitjans força utilitzats de forma similar, amb independència del temps emprat en la recerca: tramesa de currículums i premsa, visites a empreses, trobades amb el món professional, altres.
- ✍ Mitjans utilitzats amb més freqüència conforme s'incrementa el temps de recerca: visites a empresa, Borsa de Treball UPF, ETT, oposicions,
- ✍ Mitjans utilitzats amb més freqüència pels que cerquen feina des de fa menys temps: procediments informals.

Una altra forma de llegir la taula és la següent: conforme augmenta el temps de recerca els titulats amplien el ventall d'instruments de recerca que fan servir. Respecte les iniciatives d'enquesta anteriors es confirma aquesta tendència.

(%)	Menys 3 mesos	3 -6 mesos	6 m-Més 1 any	UPF
Visites a empreses	28,7	34,3	60,0	33,1
Procediments informals	23,8	11,4	13,3	19,9
Premsa	73,3	71,4	80,0	73,5
Tramesa de currículums	71,3	71,4	86,7	72,8
Oposicions o concurs públic	4,0		6,7	3,3
Creació d'empresa o despatx propi	2,0			1,3
Pràctica durant els estudis	4,0	5,7		4,0
Borsa de treball de la UPF	4,0	8,6		4,6
Llibre de currículums	2,0			1,3
Trobades món professional	48,5	65,7	60,0	53,6
Col·legi professional	48,5	65,7	60,0	53,6
Servei Català de Col·locació	6,9	5,7	33,3	9,3
ETT	23,8	42,9	46,7	30,5
Empreses de selecció	10,9	14,3	13,3	11,9
Cercadors d'Internet	59,4	80,0	53,3	63,6
Altres	1,8			1,4

Assessorament en la recerca de feina

Només 19 titulats no ocupats s'han assessorat en la recerca de feina, és a dir el 4,3% del conjunt de titulats que no treballaven en el moment de l'entrevista. Sobre el conjunt de demandants actius i no actius, aquesta xifra representa el 12,6%. Si comparem amb edicions anteriors, l'assessorament entre els titulats que no treballen i busquen feina, s'ha anat reduint al llarg dels anys.

S'han assessorat per aconseguir feina?	1996	1998	2000	2002
NO	54,2	57,7	78,3%	87,4%
SI	45,8	42,3	21,7%	12,6%
Total	100%	100%	100%	100%
<i>Mitjans utilitzats per terme mig</i>	<i>1,3</i>	<i>1,4</i>	<i>1,2</i>	<i>1,3</i>

L'assessorament en la recerca de feina ha experimentat una forta davallada en les dues darreres iniciatives d'enquesta, passant de més del 40% abans de 1998, al 12,6% actual.

L'assessorament es basa en diferents mitjans i la pregunta que es plantejà als entrevistats oferia tres opcions de resposta, el GOAP de la Universitat, altres mitjans de la UPF i l'assessorament extern. Naturalment un titulat pot utilitzar diversos mitjans d'assessorament a la vegada. Concretament en l'enquesta de l'any 2002 els que no treballen i busquen feina han utilitzat 1,3 mitjans per persona, una xifra amb poques oscil·lacions en els tres períodes d'enquesta. El conjunt de mitjans UPF continua destacant per sobre dels externs a la Universitat.

Assessorament en la recerca de feina (%)

	Percentatge de si l'han utilitzat
GOAP-UPF	52,6
Altres Mitjans de la UPF	36,8
Fora de la UPF	42,1

Per què alguns no busquen feina?

Situats en les xifres principals dels titulats que no treballen, analitzarem seguidament els motius que argumenten per no buscar feina els que hem anomenat no actius des del punt de vista laboral. Cal tenir en compte, però, que dels 437 graduats que no treballen, aquí ens referim solament als 286 no actius, és a dir al 65,4% d'aquesta part de la mostra i al 12,2% del total. Pel que fa als motius esmentats pels titulats no actius, en la iniciativa de l'any 2002 sobresurt de forma extraordinària la motivació relacionada amb la continuació dels estudis o oposicions, desapareix el servei militar i pràcticament es mantenen els altres motius (d'ordre molt variat, des de malaltia, permisos, etc.); de fet segueix la mateixa tònica que a l'any 2000.

Motius per no buscar feina: Comparació entre 1996/2002 (%)

	1996	1998	2000	2002
Estudis/ oposicions	65,8	84,9	93,5	93,7
Servei militar	30,2	11,0	0,6	
Altres	4,2	4,0	5,9	6,3

Rebuig d'ofertes de feina

La pregunta sobre el rebuig d'ofertes de treball es planteja als titulats que no treballen i busquen feina, de qualsevol tipus o plantejant determinades condicions. La referència, aquí, són 151 persones, les quals representen el 34,6% del col·lectiu dels que no treballen, o el 6,4% del total de la mostra. Atenent a les dades, del total de titulats que no treballen i busquen feina un 30% ha rebutjat ofertes de treball. Hi ha, així, una disminució significativa respecte de 1998 i 2000.

Ha rebutjat ofertes de treball? 1996/2002

	1996	1998	2000	2002
No	76,0	47,7	57,0	69,5
Sí	24,0	52,3	43,0	30,5

Sembla que hi ha més rebuig entre les dones, entre la franja d'edat més jove i la franja d'edat de més de 30 anys, entre els que porten de 3 a 6 mesos buscant feina i entre els aturats demandants no actius que entre els actius.

Motius de rebuig	Percentatge
Per la seva retribució	25,4%
Per la seva precarietat	19,4%
Tenia poc o res a veure amb la meva titulació	13,4%
Pel tipus de contracte	11,9%
Altres	11,9%
Horari	9,0%
Per la manca de perspectives de promoció o des.professional	6,0%
Per l'obligada mobilitat geogràfica	3,0%

Entre els motius de rebuig d'ofertes de feina dels titulats no ocupats que busquen treball, el nivell retributiu és el més assenyalat en l'any 2000, seguit de la subocupació funcional i de la poca relació de l'oferta amb la titulació. La precarietat i el tipus de

contracte i altres condicions de treball, més importants en les anteriors edicions, han passat ara a un segon terme.

Ordenació dels motius de rebuig al 2000, 1998 i 1996 (de més citats a menys citats):

	2002	2000	1998	1996
1	Per la seva retribució	Nivell retributiu	Poca relació amb la titulació	Titulació/ Promoció
2	Per la seva precarietat	Nivell professional per sota dels coneixements adquirits	Poques perspectives de promoció professional	Precarietat/ Retribució /Nivell professional
3	Tenia poc o res a veure amb la meva titulació	Poca relació amb la titulació	Precarietat	Tipus de contracte
4	Pel tipus de contracte	Precarietat / Manca de perspectives de promoció	Nivell retributiu	Mobilitat geogràfica
5	Horari	Tipus de contracte/ Jornada completa	Nivell professional per sota dels coneixements	
6	Per la manca de perspectives de promoció	Obligada mobilitat geogràfica	Incompatibilitat estudis	
7	Per l'obligada mobilitat geogràfica	Altres	Tipus de contracte	
8		Està estudiant	Mobilitat geogràfica	

Per què no troben feina?

Com a l'enquesta d'inserció 2000, en aquesta edició el factor més rellevant en les dificultats d'ocupació, segons els titulats que no treballen, és la demanda d'experiència per part de les empreses, és a dir, un factor extern a l'individu. El segueixen les poques possibilitats de trobar feina i l'opinió que pocs llocs de treball responen als objectius.

La pregunta sobre els motius que dificulten la inserció estava dirigida als 151 individus que poden buscar feina. Cadascun d'aquests podia mencionar tres opcions diferents, de les quals s'han obtingut dos conjunts de factors que apareixen en la taula següent. Tot i que varien els percentatges del primer factor, respecte del total, no varia l'ordre de les respostes i, per aquesta raó, utilitzarem el primer motiu per mostrar algunes característiques específiques. Aquesta és la forma que és recull en la taula per titulacions, que té un caràcter únicament orientador.

Motius genèrics que dificulten la inserció

Opinions	Percentatge s/ total factors
Poques possibilitats de trobar feina	33,8
Les empreses demanen experiència laboral	30,8
Pocs llocs de treball responen als objectius	20,7
Fa poc que busca feina	9,1
Demanen coneixements acadèmics que no posseeixo	5,6
Total	100,0

Motius que dificulten la inserció per titulacions (orientatiu)

	1er.	2on.	3er.
CCEE	Experiència	Objectius/ Mercat general	
ECO	Experiència	Mercat general	Objectius/ Fa poc que busca feina
ADE	Experiència	Objectius	Mercat general
Dret	Experiència	Mercat general / Fa poc que busca feina	Objectius
Period.	Mercat general	Objectius	Experiència
GAP	Experiència/ Mercat general	Objectius/Fa poc que busca feina/Coneixements	
Empres.	Mercat general	Experiència	Objectius
RRLL	Mercat general	Experiència	Objectius
TI	Objectius	Mercat general/Fa poc que busca feina/Coneixements	
Hum	Mercat general	Objectius/Fa poc que busca feina	Experiència
CAUD	Mercat general	Experiència	Objectius
CP	Objectius	Mercat general	Experiència/Coneixements

D'altra banda, per trajectòries laborals, s'observen diferències: així, els que busquen la primera feina, apunten com motiu principal (per sobre la mitjana UPF) la falta d'experiència laboral; els que han tingut una experiència continuada argumenten com a dificultat les condicions de mercat de treball en general i, finalment, els que han experimentat una trajectòria laboral sense continuïtat en destaquen el mercat de treball en general i l'experiència. D'altra banda, els demandants actius es concentren més, comparativament, en la mercat de treball, que no els demandants no actius. Finalment, segons el temps de recerca de feina, els que porten més temps buscant feina concentren les seves explicacions en l'experiència laboral i en el mercat de treball en general, mentre que els que porten menys de 3 mesos de recerca de feina argumenten, principalment, les condicions del mercat de treball en general.

Efectes de la carrera en la inserció dels que no treballen

El 32,5% dels titulats no ocupats que busquen feina (151 individus) opina que hi ha factors de la carrera acadèmica que dificulten la inserció laboral. En relació amb les altres iniciatives d'enquesta, la taula comparativa que presentem a continuació mostra que, en el període transcorregut des de 1996, aquest percentatge s'ha incrementat gradualment fins al 2000. A l'any 2002 s'observa una baixada important.

Hi ha factors de la carrera que dificulten la inserció laboral? 1996/2002 (%)

	1996	1998	2000	2002
NO	64,6	60,3	56,8	67,5
SI	36,4	39,7	43,2	32,5

Per tal de detectar els factors de la carrera que dificulten la inserció es proposà una pregunta oberta en la que els enquestats poden oferir fins a 3 respostes. En la taula següent, s'ofereix el resultat total de la pregunta, format per 53 opinions, sobre 49

entrevistats. En aquest sentit, destaca principalment la manca de classes pràctiques (també es pot agrupar aquí la resposta: massa teoria). La resta de factors, cal destacar la manca de sortides laborals. La resta de dificultats són marginals i d'ordre molt divers. Per comparació amb iniciatives anteriors, la falta de pràctiques continua sent el problema principal.

Factors de la carrera que dificulten la inserció laboral; opinió dels no ocupats:

	Percentatge
Poques classes pràctiques	34,0
Promoció sortides laborals/orientació	20,8
Massa teoria	17,0
Altres	13,2
Manca de coneixements	3,8
Massa tècnica	3,8
Informàtica	1,9
Idiomes	1,9
Dret mercantil	1,9
Finances	1,9
Total	100

5. Continuació dels estudis.

El 45,1% dels titulats UPF segueix estudiant un cop acabada la carrera, sobretot amplia els estudis, mentre que un percentatge reduït es dedica a preparar oposicions. Com podem contemplar en la taula, al llarg de les diferents iniciatives d'enquesta, disminueix l'ampliació d'estudis i augmenta la dedicació exclusivament professional, un cop finalitzada la carrera.

	1996	1998	2000	2002
No continua estudiant	31,6%	35,5%	50,4%	54,9%
Amplia estudis	68,4%	53,3%	44,1%	39,1%
Prepara oposicions		11,2%	5,5%	6,0%

No hi ha variacions substancials per gènere en la continuació dels estudis, bo i que cal remarcar el manteniment de la tendència, detectada des de l'any 1998, d'un cert major èmfasi de les dones en la preparació d'oposicions. Per edats, en canvi, tant la continuació dels estudis com la preparació d'oposicions disminueixen a mesura que avança l'edat dels entrevistats i, per contra, lògicament s'incrementa la variable 'no continuació dels estudis'.

Distribució per carrera, situació ocupacional i continuació estudis (%)

	Ocupats	No ocupats	Continuació dels estudis		
			No	Amplia estudis	Prepara oposicions
Empresarials	81,7	18,3	49,6	49,4	0,9
RRLL	87,4	12,6	66,5	30,9	2,6
Dret	69,6	30,4	42,8	33,6	23,6
CCEE	97,0	3,0	73,3	26,7	
Economia	75,0	25,0	50,6	48,3	1,1
ADE	87,2	12,8	70,2	28,9	0,8
GAP	91,2	8,8	53,7	38,8	7,5
Periodisme	84,3	15,7	75,9	22,9	1,2
CAUD	78,9	21,1	73,3	26,7	
Polítiques	74,1	25,9	22,4	62,1	15,5
Traducció	90,1	9,9	51,1	48,9	
Humanitats	68,8	31,2	34,4	64,0	1,6
Total	81,4	18,6	54,9	39,1	6,0

Per carreres, els majors percentatges de continuació dels estudis els trobem a Polítiques, Economia, Dret i Traducció, mentre que els titulats de Periodisme, en primer lloc, però també els de Comunicació Audiovisual i Relacions Laborals, solen tendir a una dedicació professional més exclusiva un cop finalitzada la carrera; en aquest sentit, també ADE i GAP supera la mitjana UPF. Pel que fa a la preparació d'oposicions, Dret sobresurt de manera molt important i també, encara que a distància d'aquesta, Polítiques.

Per promocions (any d'acabament) s'aprecia com el pas del temps va disminuint poc a poc la compaginació de la vida professional i educativa dels titulats. La dedicació a oposicions, en canvi, manté una tendència més estable. Una altra distinció és la de la

continuació dels estudis en funció de la carrera realitzada i la promoció. Com podem observar pel total de titulats UPF, la continuació dels estudis augmenta en la mesura que ens acostem a la promoció més recent; aquesta tendència és seguida per la major part de diplomats i llicenciats, sobretot Humanitats, Polítiques i RRLL, però hi ha excepcions. Així, en Comunicació Audiovisual disminueix la continuació dels estudis en les promocions més recents; o bé hi ha carreres amb fluctuacions més erràtiques com GAP o Periodisme. En algunes taules, com ara aquesta, s'ha de recordar l'avertència que el poc nombre de titulats presents en les mostres de les primeres promocions o en alguna de les últimes, al distingir també per carreres, produeix un biaix o canvi de tendència.

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	15,4		33,3	26,1				16,7					23,8
1995			63,0	11,8			50,0	66,7					45,2
1996	42,9	35,0	34,4	28,9			36,0	33,3			20,0	50,0	34,6
1997	48,6	34,4	48,3	27,8			52,9	33,3	37,5		46,2	50,0	40,0
1998	58,1	24,3	50,9	60,0	52,2	23,3	50,0	18,2	36,4		46,7	54,5	43,8
1999	35,0	31,4	61,1		37,0	28,8	52,9	23,1	23,5	56,3	46,4	66,7	40,5
2000	52,5	38,8	59,6		25,5	23,4	42,9	17,6	13,6	100,0	39,3	79,4	44,7
2001	64,3	36,1	66,4		69,3	38,6	39,1	28,6	31,3	76,9	67,6	62,7	56,0

La relació entre altra carrera abans de la UPF i la continuació dels estudis, mostra en certa manera, el límits en l'obtenció de credencials acadèmiques, és a dir, com més nivell d'estudis obtinguts anteriorment a la carrera UPF, més dedicació a la vida professional i viceversa.

Pel que fa a la relació entre la continuació dels estudis i la situació ocupacional, s'observa que la majoria dels titulats que no estudien estan treballant i que la major part dels que preparen oposicions, no treballa. Entre els que continuen estudiant, no obstant, el 55,6% treballa, mentre el 35,4% restant no. En relació als titulats que treballen, no hi ha modificacions substancials en la continuació dels estudis respecte de la mitjana UPF segons les diferents trajectòries ocupacionals. D'altra banda, veiem com entre els titulats que no treballen, la trajectòria professional influeix més en la continuació dels estudis i, també, com tendeixen a deixar els estudis, per un costat, els que han tingut experiència professional en detriment d'aquells que no han treballat mai i, per un altre costat, els que han tingut una experiència professional (continuada o ocasional) abans de la graduació respecte dels que han trobat la primera feina després dels estudis.

Continuant l'anàlisi amb els titulats que treballen, no s'observen variacions notables per la situació ocupacional. Segons la situació contractual, hi ha una tendència més pronunciada a seguir estudiant entre els titulats amb contracte no estable. Per contra d'allò que passa amb la situació professional i contractual, la categoria professional determina més la continuació o no dels estudis. En aquest sentit, trobem una gradació entre superior categoria i menor dedicació als estudis, mentre que hi ha una major dedicació com més baixa és la categoria professional. Finalment, aquells titulats definits

com a altres representen una excepció important, la qual està justificada, però, per la composició majoritària de becaris, passants o ajudants d'aquesta categoria professional. La tendència és similar a l'enquesta de 1998 i 2000. El menor salari també està relacionat amb la major dedicació a l'estudi; la línia de tall la constitueix, així, el nivell salarial situat entre les 1.000 i els 1.500 Euros; a partir d'aquest punt, la continuació dels estudis pot estar motivada per factors vocacionals o, principalment, per la voluntat d'assegurar les fites professionals aconseguides amb noves credencials acadèmiques. Pel que fa a la jornada laboral, aquells que realitzen jornada a temps parcial tendeixen a una major dedicació a la continuació dels estudis. La línia de tall la constitueix la jornada normal, ja que, dins de la jornada superior a 41 hores, en la continuació dels estudis, pot afectar el component vocacional o la realització d'una carrera professional mitjançant l'obtenció de noves credencials acadèmiques, un cop assegurada la feina.

Atenent al temps de recerca de feina dels graduats ocupats, s'observa una major dedicació als estudis en aquells que porten menys temps buscant feina. Entre els titulats no ocupats la relació és similar; amb més presència d'opositors entre els qui continuen estudiant, i més temps de recerca de feina entre els qui no estudien. Finalment, entre els titulats no ocupats, l'actitud més o menys activa davant l'ocupació influeix en la continuació dels estudis, especialment en la preparació d'oposicions; a menys intensitat en la recerca d'ocupació major dedicació als estudis.

Interessos que motiven la continuació dels estudis

Per aquest apartat, el qüestionari s'adreça a tots els titulats, independentment de si continuen o no els estudis en l'actualitat, preguntant sobre quina consideren la formació més interessant o necessària per completar i actualitzar els coneixements adquirits durant la titulació. Tal i com vàrem realitzar en l'enquesta anterior, hem agrupat les respostes 'formació en l'empresa' i 'autoformació' en un bloc que anomenarem professional, el qual és el que més destaca sobre el conjunt, seguit molt de prop per les respostes 'ampliació de la carrera' i, ja a més distància d'aquesta, els estudis no relacionats amb la carrera, "nous estudis". En l'ordre de preferència d'aquestes categories no s'observa variació respecte als anys 1998 i 2000..

	Percentatge	
Formació empresa	36,2	
Autoformació	9,1	45,3
Ampliació de la carrera	42,6	42,6
Nous estudis	12,1	12,1
Total	100,0	

La formació professional (formació empresa i autoformació) és la que suscita més interès per prosseguir estudiant. No obstant, l'augment de l'interès pels coneixements relacionats amb la carrera també és molt important; ja que, a diferència d'iniciatives anteriors, els percentatges entre objectiu professional i ampliació de la carrera s'acosten de forma important. L'inici de nous estudis adquireix menys rellevància comparativa, però també augmenta en aquesta iniciativa d'enquesta.

Sobre el total de respostes s'aprecien algunes diferències segons diverses categories. Per exemple, per la situació professional: així, els titulats que no treballen tendeixen, relativament, a marcar-se més com a objectiu l'ampliació de la carrera, mentre els que treballen mantenen amb més força les finalitats professionals

	No estudia	Amplia estudis	Prepara oposicions
Formació empresa	48,3	44,3	35,5
Autoformació	10,6	13,5	15,6
Ampliació de la carrera	52,4	60,7	61,7
Nous estudis	14,5	19,1	7,8

Segons la continuació d'estudis, la formació en l'empresa és relativament més apreciada pels que no estudien i menys pels que preparen oposicions. L'autoformació és més apreciada pels que preparen oposicions i menys pels que no estudien. L'ampliació de la carrera és més apreciada pels que preparen oposicions i menys pels que no estudien. I els nous estudis són més apreciats pels que amplien estudis i menys pels que preparen oposicions. Finalment, cal remarcar l'elevada coincidència (això també succeïa en el 2000) en els objectius i interessos, també en la categoria de nous estudis, entre aquells que actualment no estudien (però ho poden fer en el futur) i aquells que amplien estudis.

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats
Acadèmics	73,0	37,0	18,8	25,0	57,5	20,8	45,6	30,0	41,7	31,1	23,4	57,3
Postgrau-Màster	8,4	29,3	24,4	22,7	19,5	37,5	8,8	15,0	29,2	37,8	32,8	24,4
Altres ensenyaments	6,5	20,7	9,6	18,2	10,3	18,1	13,2	10,0	4,2	6,7	6,3	12,2
Idiomes	12,6	7,6	8,0	36,4	14,9	23,6	16,2	45,0	29,2	6,7	42,2	7,3
Oposicions	1,9	7,6	42,8		2,3	1,4	17,6	5,0		20,0		3,7

Per titulacions els estudis acadèmics són més remarcats (amb percentatges per sobre del 50%) pels titulats d'empresarials i també pels d'Economia i Humanitats. Els estudis de postgrau-màster són més apreciats (percentatges que oscil·len entre el 32 i el 38%) pels titulats de Polítiques, ADE i Traducció. Els altres ensenyaments motiven sobretot (amb percentatges entre el 18-20%) als titulats de Relacions Laborals, Ciències Econòmiques i ADE. Els Idiomes són importants pels titulats de Periodisme, Traducció i Ciències Econòmiques, amb percentatges entre el 36 i el 45%. Les oposicions motiven als titulats de Dret (42%), Polítiques (20%) i GAP (17%).

Matèries i àrees de interès per la continuació dels estudis

En aquest apartat, novament tots els entrevistats han respost a una pregunta oberta, en la qual disposen de tres opcions per assenyalar les matèries i àrees d'interès que consideren més interessants per continuar els estudis (els percentatges no sumen 100).

Com veiem a continuació, bo i seguint la tendència de 2000, en primer lloc s'assenyalen les *matèries econòmiques*, sobretot les financeres i les de comptabilitat. Les *matèries legals* assoleixen la segona posició. Les *matèries instrumentals* baixen respecte dels resultats de 1998 i 2000. La dedicació a altres carreres, obté un percentatge (6,8%) baix. Recursos humans i laborals, que abracen àrees econòmiques, de dret i la salut, també efectuen una davallada considerable.

Matèries i Àrees d'estudi	Percentatge
1. Econòmiques	35,9
Finances, comptabilitat	18,8
Gestió, administració	5,4
Marketing, publicitat	5,8
Comerç internacional	1,2
Empresarials, econòmics	4,7
2. Instrumentals	16,1
Idiomes	12,7
Informàtica, Internet	3,4
3. Altres carreres	6,8
4. Legals	21,7
Fiscal i tributaris	5,5
Legals	16,2
5. Recursos humans i laborals	6,3
Laborals i seguretat social	0,1
Recursos humans	4,8
Risc, seguretat, higiene	1,4
6. Altres identificades	4,9
Cooperació i desenvolupament	0,7
Ciències polítiques	1,9
Noves tecnologies	2,3
7. Altres matèries	8,3

Ordre de preferència de les matèries:	1998	2000	2002
Econòmiques	1	1	1
Instrumentals	2	2	3
Altres carreres	3	5	4
Legals	4	2	2
Recursos humans i laborals	5	4	5
Altres identificades	6	6	7
Altres	7	3	6

Com es pot observar, la taula següent mostra una certa coherència entre les matèries i àrees de continuació dels estudis per titulacions. Així, les carreres econòmiques fan molta èmfasi en les matèries econòmiques, els titulats en Ciència Política, en les matèries polítiques i, finalment, els llicenciats en Dret i els diplomats en Relacions Laborals en l'àrea de Dret. Les matèries instrumentals, en canvi, són més apreciades per Traducció, Periodisme, Empresarials i Comunicació Audiovisual. D'altra banda, Humanitats, Comunicació i Periodisme destaquen més les altres carreres. Pel que fa a l'àrea de Recursos humans i laborals, cal remarcar l'interès dels diplomats en Relacions Laborals; així com també l'interès dels llicenciats en Ciència Política i diplomats de GAP per l'àrea de Recursos Humans. Per concloure destaquem que, com es pot apreciar en la taula, hi ha un conjunt d'estudis (Comunicació, Humanitats, Traducció i Periodisme) en el quals les altres matèries gaudeixen d'un percentatge de resposta molt elevat, per aquest motiu, en la taula següent hi ha un desglossament d'aquestes matèries.

	Empresaria ls	RRLl	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats
1. Econòmiques												
Finances, compta.	47,8	5,7	6,2	45,6	52,8	55,5	16,4	4,2	1,2	5,4	3,3	2,8
Gestió, admon.	12,1	3,2	3,7	10,1	11,2	7,9	8,2	4,2	2,4	14,3	4,1	2,8
Marketing, public.	14,5	1,2	2,0	11,4	12,4	18,3	3,7	5,6	3,7	7,1	3,3	0,9
Comerç internac.	2,4		1,2	2,0		1,0	1,5	5,6		7,1	2,4	0,9
Empresaria ls	9,0	3,2	5,5	4,7	10,6	3,1	9,0	6,9	1,2	14,3	4,1	4,7
2. Instrumentals												
Idiomes	17,2	11,7	8,2	15,4	13,7	23,6	22,4	25,0	13,4	16,1	34,1	19,6
Informàtica, Inter.	4,5	2,4	1,7	3,4	7,5	4,7	11,9	5,6	2,4		7,3	4,7
3. Altres carreres												
	1,1	13,8	3,2	7,4	4,3	3,1	12,7	16,7	20,7	12,5	13,0	40,2
4. Legals												
Fiscal i tributaris	5,5	14,6	11,5	7,4	10,6	7,9	2,2	1,4			0,8	
Legals	3,2	22,3	79,8	4,7	5,6	4,2	13,4	1,4		14,3	4,1	1,9
5. RRHH i laborals												
Laborals i SS.	0,3	0,8	0,2									
Recursos humans	4,0	30,8	1,5	4,0	1,2	3,7	9,0	1,4		8,9	0,8	0,9
Risc, seguretat, hi	0,3	13,8	0,2	0,7		0,5						
6. Altres identif.												
Cooperació i des.	0,3	0,4		0,7	0,6		0,7	5,6	1,2	1,8	0,8	7,5
C. Polítiques	0,5	0,4	2,5	2,7	0,6	0,5	15,7	4,2	1,2	8,9		1,9
Noves tecnologies	1,6	0,4	1,5	3,4	2,5	1,0	1,5	8,3	20,7	3,6	8,1	0,9
7. Altres matèries												
	2,1	0,8	1,5	5,4	1,9	0,5	6,0	38,9	73,2	5,4	46,3	41,1

Opinió sobre l'oferta de formació contínua de la UPF

Pel que fa a l'interès per la formació contínua de la UPF, el 72,4% dels titulats consultats coneix aquesta oferta, el 34% n'està interessat i, finalment, el 4% la utilitza (cursa algun estudi). En sentit invers, el 27,6% dels entrevistats no la coneix, al 65,7% no li interessa i el 96% no cursa cap dels estudis de formació contínua que s'ofereixen des de la UPF.

Respecte a l'enquesta anterior (any 2000), cal destacar el descens (del 82% al 72,4%) del coneixement i la informació que tenen els titulats sobre la formació contínua UPF. La proporció dels titulats que continuen els estudis de formació contínua a la UPF (IDEC, fonamentalment), és molt baixa, encara que passa del 3% (l'any 2000) al 4% (l'any 2002). Per altra banda, es manté en l'enquesta 2002 (del 63% l'any 2000 passa a 65,7% l'any 2002) l'actitud de no estar interessat en la formació contínua UPF.

Oferta de formació contínua UPF	Percentatge
La coneix i té informació	72,4
No la coneix i no té informació	27,6
No li interessa aquesta oferta	65,7
Sí li interessa aquesta oferta	34,3
Cursa algun estudi	4,0%
No cursa cap estudi	96,0%

Segons la titulació dels entrevistats es poden distingir tres grans grups, els quals corresponen a les tres respostes sobre l'interès per la formació contínua de la UPF: En primer lloc, els titulats que més coneixement i informació tenen sobre aquesta oferta són els de Comunicació, Periodisme i Polítiques, mentre que els menys informats són els de GAP i RRLL. En segon lloc, trobem que els titulats més interessats en l'oferta de formació contínua són els d'Economia, Polítiques i Periodisme, en contra dels de GAP, Traducció i Relacions Laborals, que són els menys interessats. Per últim, els titulats que cursen, proporcionalment, més cursos de formació continua són els de Ciències Polítiques, Humanitats, Economia i Dret, mentre que els titulats de GAP, CCEE i Comunicació són els que menys.

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	UPF
La coneix i té informació	55,6	59,7	70,9	73,0	73,5	67,8	75,7	75,4	72,4
Interessa aquesta oferta	28,6	29,0	31,8	30,9	36,4	38,1	32,2	35,8	34,3
Cursa algun estudi	1,6	6,5	4,5	0,9	3,7	3,4	3,8	5,7	4,0

Com mostra la taula per promocions, en percentatge relatiu sobresurt la més recent 2001 i la promoció 1999, però cal també parar atenció a l'interès per l'oferta de formació continua que manifesten les promocions més antigues, algunes les quals assoleixen uns percentatges d'ús similars a la mitjana UPF.

Valoració de la formació contínua de la UPF

A continuació s'exposa la valoració dels entrevistats sobre la formació contínua de la UPF. Cal remarcar que, sobre el conjunt de titulats que responen, la mitjana es situa en un 6,36; és a dir, en un aprovat alt. Aquesta mitjana és similar a l'obtinguda a l'enquesta de l'any 2000 (6,38). La baixa desviació típica ens indica una alta unanimitat dels titulats alhora de puntuar i valorar aquest apartat.

	Mitjana	Desviació típica
Valoració de l'oferta formativa de la UPF	6,36	1,34

Pel que fa a la titulació de procedència, els més entusiastes amb l'oferta de formació contínua de la UPF són els titulats de Polítiques, ADE i Economia, mentre que els més crítics, relativament, són els de Traducció, Humanitats i Periodisme (aquests últims coincideixen amb els resultats 2000). No obstant, en conjunt, predomina l'opinió positiva dels titulats.

Nous estudis

Com es pot apreciar en el quadre següent, els graduats que continuen estudiant (1161), prefereixen ampliar, principalment, la seva formació acadèmica en un segon cicle o llicenciatura, a continuació es dediquen als idiomes o cursar un màster, seguit de preparar oposicions. La resta d'opcions ja són més marginals. En comparació amb les dues iniciatives anteriors d'enquesta, s'observa com es manté el percentatge de titulats que es dediquen a estudis acadèmics respecte a l'any 2000, en canvi, ha augmentat lleugerament el percentatge de postgraus i màsters.

Tipus de nous estudis	Percentatge
Acadèmics	39,9
Postgrau- màster	21,4
Idiomes	14,9
Oposicions	13,3
Altres	10,6
Total	100

Nous estudis després de la carrera: Comparació 1996/2002 (%)

	1996	1998	2000	2002
Acadèmics				
Diplomatura	0,3	2,4	2,4	2,1
Llicenciatura	6,0	9,1	15,0	15,2
Segon cicle	46,1	24,3	13,1	17,0
Doctorat	5,7	8,2	7,6	5,6
Total estudis acadèmics	58,1	44	38,1	39,9
Postgrau	6,3	5,6	9,3	7,4
Màster	12,6	13,4	10,2	14,0
Total Postgrau-màsters	18,9	19,0	19,5	21,4
Altres ensenyaments	23,1	37,1	42,4	38,7
Total	100	100	100	100

Segons la titulació de procedència dels entrevistats es poden indicar, les principals tendències: d'una banda, s'observa com els estudis acadèmics són clarament preferits pels titulats en Economia, Empresarials, Humanitats, GAP i CAUD. Els estudis de tipus postgrau-màster, en canvi, concentren l'atenció dels titulats en ADE, Polítiques i Traducció. Pel que fa als idiomes, aquests estudis resulten més atractius pels titulats en Periodisme i Traducció. Finalment, destaquem com les oposicions són molt exclusives en les preferències dels llicenciats de Dret, Polítiques i GAP. Altres ensenyaments representen una part important de les preferències dels titulats en Relacions Laborals, CCEE i ADE.

Nous estudis després de la carrera, per titulacions (%):

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats
Acadèmics	73,0	37,0	18,8	25,0	57,5	20,8	45,6	30,0	41,7	31,1	23,4	57,3
Postgrau-Màster	8,4	29,3	24,4	22,7	19,5	37,5	8,8	15,0	29,2	37,8	32,8	24,4
Altres ensenyaments	6,5	20,7	9,6	18,2	10,3	18,1	13,2	10,0	4,2	6,7	6,3	12,2
Idiomes	12,6	7,6	8,0	36,4	14,9	23,6	16,2	45,0	29,2	6,7	42,2	7,3
Oposicions	1,9	7,6	42,8		2,3	1,4	17,6	5,0		20,0		3,7

Motivacions per continuar estudiant

La continuació dels estudis es concentra en tres motivacions. La principal és la d'enriquir el perfil professional, a la qual acompanyen els objectius professionals i l'interès personal. Altres motius menors també destacats són no trobar feina, per voluntat de dedicar-se a l'ensenyament i altres motius. Comparant les diverses iniciatives d'enquesta, veiem que sempre es manté, com a primer motiu, enriquir el perfil professional (ara desglossada en perfil i interès personal), en segona posició, l'objectiu professional i, finalment, no trobar feina continua per sota de la tercera posició que és Altres.

Motivacions per continuar estudiant 1996/2002

	2002	2000	1998*	1996*
Enriquir perfil professional	58,1	49,6	1	1
Interès personal	9,5	18,1		
Objectiu professional	25,3	20,5	2	2
Altres	2,2	5,4	3	4
No troba feina	2,7	3,3	5	3
Dedicació a l'ensenyament	2,2	3,0	4	5

(*) Número d'ordre entre les motivacions exposades en l'enquesta de l'any corresponent.

Per concloure aquest apartat, presentem a continuació un quadre resum on es destaquen els col·lectius que obtenen en cadascuna de les motivacions d'un percentatge superior a la mitjana UPF. S'ha de tenir en compte que el perfil de la mostra afecta de forma important la confecció d'aquest tipus de taula; per exemple, les dones són majoritàries en la mostra i també sobresurten en tots els motius esmentats. Però com podem observar en altres característiques com ara la promoció o el tipus de carrera, les motivacions varien.

<i>No troba feina</i>	Dones, Graduats de 22 a 24 anys Anys d'acabament dels estudis: 2000 i 2001 Graduats que no treballen Dret, Economia, Relacions laborals, Humanitats
<i>Per enriquir el perfil professional</i>	Dones, Graduats de 22 a 24 anys i 25 a 30 anys Anys d'acabament dels estudis: 2000 i 2001 Graduats que treballen Dret i Empresarials
<i>Per objectiu professional</i>	Dones, Graduats de 22 a 24 anys i 25 a 30 anys Anys d'acabament dels estudis: 1997, 1998, 1999, 2000 i 2001 Graduats que treballen Empresarials, Economia i Relacions Laborals
<i>Per interès personal</i>	Dones, Graduats de 22 a 24 anys i 25 a 30 anys Anys d'acabament dels estudis: 1998, 1999, 2000 i 2001 Graduats que treballen Traducció, GAP, Dret, Relacions Laborals i Empresarials
<i>Dedicació a l'ensenyament</i>	Dones, Graduats de 22 a 24 anys i 25 a 30 anys Anys d'acabament dels estudis: 2000, 2001 i 1998 Graduats que treballen Humanitats, Traducció, Dret i CCEE
<i>Altres motivacions</i>	Dones, Graduats de 22-24 anys i 25 a 30 anys Any d'acabament dels estudis: 1998, 2000 i 2001 Graduats que treballen Economia, Dret, Empresarials, Humanitats, Polítiques

6. Satisfacció amb la UPF i els seus serveis

Aquesta apartat de satisfacció comprèn un conjunt de preguntes que abasten la detecció de insuficiències genèriques de la carrera realitzada que poden afectar la inserció; la detecció de factors favorables que, així mateix, poden afectar de manera positiva la inserció; l'anàlisi de la pròpia satisfacció amb la UPF en general i amb els seus components en particular.

Tal i com es desprèn de les taules següents, la mitjana de satisfacció amb la UPF es manté en el temps; també baixa el percentatge dels que assenyalen insuficiències en la carrera que poden afectar la carrera professional. I, per primer cop en la sèrie baixa, així mateix i de manera important, el percentatge dels que assenyalen elements afavoridors. Més endavant veurem sí aquest descens implica canvis en la valoració d'elements concrets que afavoreixen o que generen problemes. No obstant, dues noves preguntes s'han afegit en aquesta ocasió a partir de la resposta a les mateixes el 89,5% dels entrevistats afirmen que tornarien a triar la Pompeu Fabra i el 76%, fins i tot, la mateixa carrera.

La mitjana de satisfacció general amb la UPF es manté en el temps i obté un notable, 7,2. L'enumeració de components més satisfactoris (per sobre de la mitjana) i dels menys satisfactoris (per sota de la mitjana) apareixen en la taula següent.

Mitjana de satisfacció general amb la UPF l'any 2002: 7,20 (1996: 6,6; 1998: 6,8; 2000: 7,1)	
Components més satisfactoris	Components menys satisfactoris
?? Biblioteca	?? Coneixements/realitat professional
?? Organització dels estudis	?? Organització acadèmica
?? Professorat	?? Pràctiques de les assignatures
?? Actualització continguts	?? Pràcticum
?? Ensenyaments teòrics	

Insuficiències acadèmiques	
Detecten ins uficiències:	55,6% (1996: 65,4%; 1998: 64%; 2000: 60%)
No detecten insuficiències:	44,4%

Factors favorables de la carrera	
Detecten elements favorables:	39% (1996: 58%; 1998:59%; 2000: 61%)
No detecten elements favorables:	61%

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera?	
NO:	23,9%
SI:	76,1%

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF?	
NO:	10,5%
SI:	89,5%

6.1. Insuficiències detectades

El conjunt de titulats entrevistats l'any 2002, han respost a la pregunta sobre les insuficiències, que els seus estudis acadèmics introdueixen en la carrera professional, de la manera següent: el 55,6% **no** detecten insuficiències acadèmiques que els afecti en el terreny professional i el 44,4% **sí** detecten insuficiències acadèmiques que els afecta en el desenvolupament de la carrera professional. La detecció d'insuficiències va disminuint molt pausadament al llarg de les diferents iniciatives d'enquesta, l'any 2002 presenta una important baixada en el registre d'insuficiències.

Aprofundint en la resposta, les insuficiències més remarcades són, per aquest ordre: la manca de pràctiques en les empreses, la manca de pràctiques en les assignatures, la manca d'assignatures més concretes i l'organització i el pla d'estudis de la titulació. Cal destacar que, a diferència de les dues iniciatives d'enquesta anteriors, la manca de pràctiques a les empreses ha estat el principal factor remarcats, mentre que la manca de pràctiques a les assignatures ha passat a la segona posició.

Atenent a l'edat dels titulats, la detecció d'insuficiències està inversament relacionada i, així, els més joves, són els més crítics (46,4%) amb la titulació, mentre que, els més grans, són els menys crítics (36,0%). La franja de 25-30 anys es situa també en un percentatge mig (44,5%). Segurament pel factor promoció més recent. Pel que fa a la situació ocupacional, la detecció d'insuficiències és sensiblement superior entre els titulats que no treballen que entre els que estan ocupats. Respecte la continuació o no dels estudis, en canvi, els resultats són molt similars als de 2000: d'aquesta manera, la continuació o no dels estudis, representa un element significatiu en la detecció d'insuficiències. A l'any 2002 els més crítics són aquells que preparen oposicions, seguits dels que continuen estudiant, mentre que són els que no estudien, els que menys n'assenyalen.

Ordenació de la detecció d'insuficiències: Comparació 1996/2002:

1998	2000	2002
1. Manca de pràctiques assignatures	Manca pràctica a les assignatures	Manca pràctiques empreses
2. Manca de pràctiques empreses	Assignatures concretes	Manca pràctiques assignatures
3. Manca d'especialització	Organització i pla d'estudis	Assignatures concretes
4. Altres	Organització universitària	Idiomes
5. Idiomes	Manca pràctiques empreses	Organització i pla d'estudis
6. Manca proximitat món laboral	Manca proximitat món laboral o societat	Manca proximitat món laboral/Informàtica
7. Comptabilitat	Altres capacitacions (idiomes, informàtica, etc.)	Altres capacitacions
8. Organització del pla d'estudis	Manca d'especialització	Manca especialització
9.	Altres	Organització universitària

Finalment, destaquem que la detecció d'insuficiències en la titulació és superior entre aquells titulats que tenen menors referències comparatives amb altres universitats, mentre que són aquells que obtingueren una diplomatura o una llicenciatura abans del

pas per la UPF, els menys crítics amb els estudis de la UPF. Es reafirma la tendència detectada l'any 1998 i 2000.

6.2. Elements afavoridors de la carrera

El 39% dels titulats que treballen no detecten factors acadèmics afavoridors en el terreny professional, mentre que un 61% sí que ho fa. Comparativament amb l'any anterior, disminueix molt sensiblement la detecció de factors favorables, del 61% al 39%.

	1996	1998	2000	2002
Sí detecta elements afavoridors	58.24%	55.1%	60,9%	39,0%
No detecta elements afavoridors	17.56%	38.0%	39,1%	61,0%
No ho sap/ perduts	24.20%	6.9%	-	-

Concretament, els aspectes més remarcats són, per aquest ordre, l'organització universitària, les assignatures concretes i especialització. Com s'observa en el quadre comparatiu, en el 2002, hi ha més variabilitat sobre les factors remarcats en les tres iniciatives d'enquesta. També en funció del menor nombre de respostes hi ha una concentració d'elements favorables.

Ordenació dels elements favorables. Comparació entre 1996/2002 (%):

Ordenació dels elements favorables 1998	Ordenació dels elements favorables 2000	Ordenació dels elements favorables 2002
1. Pràctiques a les assignatures	Organització universitària	Organització universitària
2. Polivalència	Altres capacitacions	Assignatures concretes
3. Carrera general coneixement de base	Assignatures concretes	Especialització
4. Altres	Organització i pla d'estudis	Organització i pla d'estudis
5. Informàtica	Pràctica a les assignatures	Altres capacitacions
6. Bona qualitat docent	Altres	Pràctica a les assignatures
7.	Pràctiques empreses	
8.	Especialització	
9.	Proximitat món laboral o societat	

Sí comparem insuficiències i factors favorables, els tres principals elements que incideixen positivament en la carrera professional són l'organització universitària, les assignatures concretes i l'especialització, mentre que, com a insuficiències principals (veure apartat anterior), s'han remarcat les pràctiques en les assignatures, la manca de practiques a les empreses i les assignatures concretes. Aquest últim és, doncs, l'únic factor de coincidència, entre els tres més assenyalats (superen el 13% de les respostes).

Pel que fa a la situació ocupacional, els titulats que treballen també destaquen més elements favorables que aquells que no estan ocupats; inversament al que succeeix amb la detecció de insuficiències. Aquesta divisió d'opinions, també es produeix en funció de la continuació dels estudis, essent els que continuen els estudis els que subratllen més factors afavoridors; una dinàmica també similar a l'esment de insuficiències. La detecció de factors favorables es comporta respecte de l'edat dels titulats igual que la detecció de insuficiències: els més joves detecten més factors favorables (46,4%),

mentre que són els majors de 30 anys els que en n'assenyalen menys (36,0%). A aquests darrers s'hi sumen els titulats de les promocions més recents i, amb petites variacions, la procedència o no d'una altra Universitat.

6.3. Grau de satisfacció dels titulats en relació a la UPF

La mitjana de satisfacció dels titulats amb la formació general, rebuda a la UPF, està una mica per sobre els 7 punts (7,2 en una escala de 1 fins a 9). En relació a aquest factor, cal subratllar el gradual i petit augment observat al llarg de l'evolució de les quatre iniciatives d'enquesta, ja que ha passat del 6,6 l'any 1996, del 6,8 de l'any 1998, del 7,13 de l'any 2000 i, finalment, el 7,20 l'any 2002, amb una desviació típica (1,01) més reduïda que a les anteriors iniciatives. En certa manera, es pot afirmar d'entrada que el transcurs del temps afavoreix la valoració que fan els titulats sobre la UPF. Concretament, els elements més valorats (prop del 8) són els serveis de biblioteca i, per contra, els menys valorats (entre 5 i 6) abracen elements organitzatius i acadèmics (pràctiques a les assignatures i pràcticum).

Grau de satisfacció general amb la UPF

Mitjana	7,20
Desviació típica	1.01

Satisfacció en relació a:	Mitjana	Mediana	Desviació estàndard
Biblioteca	7,65	8	1,15
L'organització dels estudis en trimestres	7,01	7	1,76
Professorat	7,01	7	1,07
Actualització continguts acadèmics	6,94	7	1,16
Ensenyaments teòrics de les assignatures	6,92	7	1,11
Serveis universitaris en general	6,82	7	1,42
Pla d'estudis en general	6,70	7	1,34
Adequació coneixements/ món laboral	6,02	6	1,48
Organització acadèmica i administrativa	5,68	6	2,03
Les pràctiques de les assignatures	5,66	6	1,74
Pràcticum	5,12	6	2,59

Satisfacció en relació als serveis:	Mitjana	Mediana	Desviació estàndard
Serveis Biblioteca	7,65	8	1,15
Serveis universitaris en general	6,82	7	1,42

Satisfacció en relació als estudis:	Mitjana	Mediana	Desviació estàndard
Actualització continguts acadèmics	6,94	7	1,16
Ensenyaments teòrics assignatures	6,92	7	1,11
Pla d'estudis en general	6,70	7	1,34
Pràcticum	5,12	6	2,59
Coneixements adquirits/ realitat professional	6,02	6	1,48
Pràctiques en les assignatures	5,66	6	1,74

Satisfacció en relació a l'organització	Mitjana	Mediana	Desviació estàndard
Professorat	7,01	7	1,07
Organització acadèmica	5,68	6	2,03
Organització dels estudis	6,70	7	1,34
Organització administrativa	5,68	6	2,03

Pel que fa als serveis de la Universitat, la taula mostra una variació en la nota entre el 6,82 i el 7,65: des dels serveis de biblioteca, els quals són els millor valorats, fins als serveis universitaris en general.

Respecte els estudis, la valoració dels titulats es mou dins un ventall més ample de nota que en el cas dels serveis. Aquí, l'actualització dels continguts acadèmics rep gairebé un notable, mentre que les pràctiques a les assignatures, el factor més baix, es queda una mica per sobre del cinc.

Finalment, en relació a l'organització en general de la UPF, l'opinió dels titulats es mostra més dispersa (entre 5,68 i 7,01), destaca com més valorat el professorat (un notable), mentre que els elements purament organitzatius reben un 5,68.

Pel que fa a la comparació entre les diverses iniciatives d'enquesta, veiem d'entrada que, arrodonint les puntuacions, pràcticament no hi ha variacions. Així mateix, si comparem la mitjana de 2000 amb la del 2002, excepte lleugeres oscil·lacions a l'alça o a la baixa, només cal destacar que els elements inferiors de la taula reben, a l'actualitat, una valoració més positiva, mentre que, la biblioteca, tot i mantenir el primer lloc satisfactori, és la única que experimenta un petit descens. També en la iniciativa 2002 s'ha augmentat el ventall de valoració, que oscil·la entre 5,12 i 7,65, mentre l'any 2000 estava entre 5,5 i 7,7.

A continuació, veurem, pels entrevistats a l'any 2002, algunes especificacions de l'opinió dels diferents col·lectius en relació amb la satisfacció general amb la formació UPF. En primer lloc, observem com no es detecten diferències per la situació ocupacional o la continuació o no dels estudis, encara que, tal com s'apreciava ja l'any 2000, puja lleugerament el grau de satisfacció entre els titulats que no treballen i els que continuen estudiant.

També, com a l'any 2000, veiem com les titulades mostren una lleugera major satisfacció que els titulats. Per edats, els més joves valoren més positivament la UPF. Per promocions les diferències no són molt apreciables. També, com ja s'observava al 2000, la satisfacció és més positiva entre els titulats que no tenen experiències acadèmiques prèvies a la UPF, però sempre dins d'uns marges diferencials de valoració molt estrets.

Satisfacció en relació a:	Mitjana 1996	Mitjana 1998	Mitjana 2000	Mitjana 2002
Serveis Biblioteca	8	7,78	7,69	7,65
Serveis aules		7,46	7,57	
Serveis informació estudiants	7	6,83	6,87	
Actualització continguts acadèmics	7	6,77	6,96	6,94
Professorat	7	6,75	6,95	7,01
Serveis informàtics		6,70	6,84	
Ensenyaments teòrics assignatures	7	6,55	6,78	6,92
Organització dels estudis	6	6,27	6,41	6,70
Pla d'estudis en general	6	6,23	6,38	6,70
Organització acadèmica		6,20	6,42	5,68
Organització administrativa		6,00	6,37	5,68
Activitats culturals i esportives		5,94	6,22	
Servei orientació professional	6	5,66	5,74	
Adequació coneixements/món laboral	6	5,47	5,88	6,02
Pràctiques a les assignatures	5	5,13	5,72	5,66
Serveis menjador – cafeteria		5,05	5,50	
Pràcticum	5	4,96	6,03	5,12

6.4. Anàlisi per titulacions

Insuficiències per titulacions

La detecció d'insuficiències acadèmiques que poden dificultar la inserció professional, és substancial entre els titulats de Relacions Laborals, Polítiques i Traducció i, per contra, és, comparativament, molt baixa entre els titulats de Periodisme, Humanitats, Economia i Empresarials.

E.31 Detecta insuficiències en la carrera per estudis (%)

Carrera universitària	Sí detecta insuficiències	No detecta insuficiències
RRL	61,0	39,0
Polítiques	60,3	39,7
Traducció	55,0	45,0
CAUD	52,2	47,8
CCEE	49,7	50,3
GAP	46,9	53,1
Dret	45,1	54,9
ADE	42,1	57,9
Periodisme	39,8	60,2
Humanitats	38,4	61,6
Economia	37,5	62,5
Empresarials	30,0	70,0

Principals insuficiències detectades per estudis

	1a.	2a.	3ª.	4a.
CCEE	Pràcticum	Poques pràctiques	Idiomes	Rel. món laboral
ECO	Pràcticum	Poques pràctiques	Idiomes	Informàtica
ADE	Pràcticum	Poques pràctiques	Idiomes	Informàtica
Dret	Poques pràctiques	Practicum	Idiomes	Poc aprofundiment
TI	Pràcticum	Poques pràctiques/ Rel. món laboral	Informàtica	Eines traducció assistida
PE	Practicum	Poques pràctiques/Idiomes	Noves tecnologies/Redacció	Audiovisual/Informàtica
GAP	Idiomes	Poques pràctiques	Practicum	Informàtica/Promoció carrera
CAUD	Poques pràctiques	Practicum	Poc coneixement tècnic	Idiomes
HUM	Idiomes	Pràcticum	Poques pràctiques	Informàtica
Empr	Poques pràctiques	Idiomes	Practicum	Comptabilitat
RRL	Poques pràctiques	Practicum	Dret laboral (nòmines i SS)	Idiomes
CP	Idiomes	Poques pràctiques/Practicum	Poc aprofundiment	Comptabilitat/Especialització

De la comparació entre les dues darreres enquestes, sobresurt la davallada general de la detecció d'insuficiències en el conjunt de carreres amb titulats a l'any 1998, com és el cas de Humanitats i Dret, on la baixada és important. La única excepció està formada per CCEE, on la detecció d'insuficiències augmenta, però és tracta d'una titulació ja extingida..

Elements afavoridors per titulacions

La detecció d'elements afavoridors de la carrera acadèmica sobre la carrera professional, és molt substancial entre els titulats de Comunicació, Traducció, Periodisme i Polítiques. La coincidència de Traducció i Polítiques entre els que esmenten més insuficiències i més factors favorables, mostra un talant més crític, però alhora constructiu entre aquests titulats. En aquest cas, la menor detecció de factors favorables acull els titulats de Economia, Empresarials, Humanitats i Dret. La comparació amb l'enquesta anterior permet veure que el descens en l'esment de factors favorables és general.

E.33 Detecció d'elements favorables en la carrera per estudis (%)

	No detecta elements afavoridors	Sí detecta elements afavoridors
CAUD	36,7	63,3
Traducció	44,3	55,7
Periodisme	49,4	50,6
Polítiques	51,7	48,3
GAP	53,7	46,3
RRL	55,4	44,6
ADE	59,5	40,5
CCEE	61,2	38,8
Economia	63,6	36,4
Empresarials	66,7	33,3
Humanitats	69,6	30,4
Dret	71,9	28,1

Principals elements favorables detectats per estudis				
	1er.	2on.	3er.	4art.
CCEE	Reputació UPF	Amplis coneixements	Dinàmica de treball	Grups reduïts
ECO	Prestigi UPF	Amplis coneixements	Professorat/Coneixements teòrics	Optatives/ Dinàmica de treball
ADE	Reputació UPF	Dinàmica de treball	Comptabilitat	Amplis coneixem./ Professorat
Dret	Prestigi UPF	Dinàmica de treball	Amplis coneixements	Practicum
TI	Pràctiques de les assignatures/Prestigi UPF	Amplis coneixements	Idiomes	Erasmus
PE	Pràctiques de les assignatures	Pràcticum/Prestigi UPF	Redacció/Professorat	Noves tecnologies/Grups reduïts
GAP	Amplis coneixements	Prestigi	Dret	Informàtica
CAUD	Amplis coneixements	Professorat/Pràctiques de les assignatures	Pràcticum/Coneixements teòrics	Prestigi UPF
HUM	Amplis coneixements	Idiomes/Coneixements teòrics	Professorat/Llengua catalana	Dinàmica de treball/Pràctiques assignatures
Emp.	Prestigi UPF	Idiomes	Amplis coneixements	Pràctiques assignatures
RRL	Dret laboral	Reputació UPF	Coneixements teòrics	Amplis coneixements
CP	Amplis coneixements	Prestigi UPF	Coneixements teòrics	Optatives/Tot en general

Satisfacció amb la UPF per titulacions

Pel que fa al grau de satisfacció amb la UPF, la satisfacció més elevada la mostren els diplomats en Empresarials, seguits pels llicenciats en CCEE, ADE, Economia, Humanitats. Per sota amb el grau de satisfacció més baix estan Polítiques, Comunicació i Periodisme. En comparació amb 2000, a totes les titulacions existents es manté el nivell de satisfacció positiva, excepte en el cas de Humanitats on puja de 88,6% a 95,6% i Polítiques de 84,0% a 93%. Al final d'aquest apartat s'incorporen les taules de insuficiències, factors afavoridors i satisfacció amb la UPF, per titulacions i promocions. No s'observen tendències netes en el temps, sobre aquests punts.

Valoració general de la satisfacció amb la formació UPF, per estudis (%)				
	Negativa	Indiferent	Positiva	Total
Empresarials	0,2	2,2	97,5	100
CCEE	0,6	2,5	96,9	100
ADE	1,5	2,6	95,9	100
Economia	1,8	2,4	95,8	100
Humanitats	0,9	3,5	95,6	100
RRL	1,9	3,4	94,8	100
GAP	1,4	4,2	94,4	100
Traducció	2,4	3,2	94,4	100
Dret	1,4	4,3	94,3	100
Polítiques		7,0	93,0	100
Periodisme	2,5	8,6	88,9	100
CAUD	5,7	11,4	83,0	100

Aspectes amb major percentatge de satisfacció positiva			
	1er.	2on.	3er.
CCEE	Biblioteca	Estudis en trimestres	Professorat
ECO	Estudis en trimestre	Biblioteca	Pla d'estudis
ADE	Estudis en trimestre	Biblioteca	Professorat
Dret	Biblioteca	Actualització temes	Ensenyaments teòrics
TI	Biblioteca	Professorat	Pràctiques de les assignatures
PE	Biblioteca	Pràctiques assignatures	Actualització temes
GAP	Biblioteca	Professorat	Serveis universitaris en general
CAUD	Biblioteca	Actualització temes	Serveis universitaris en general
HUM	Biblioteca	Professorat	Ensenyaments teòrics
Empr	Biblioteca	Estudis en trimestres	Pla d'estudis
RRL	Biblioteca	Professorat	Actualització dels temes
CP	Biblioteca	Ensenyaments teòrics	Professorat

Aspectes amb menor percentatge de satisfacció positiva			
	1er.	2on.	3er.
CCEE	Pràctiques assignatures	Adequació realitat	Practicum
ECO	Pràctiques assignatures	Organització acadèmica	Practicum
ADE	Pràctiques assignatures	Organització acadèmica	Practicum
Dret	Practicum	Pràctiques assignatures	Organització acadèmica
TI	Pla d'estudis	Organització acadèmica	Practicum
PE	Ensenyaments teòrics	Adequació realitat	Organització acadèmica
GAP	Pràctiques assignatures	Adequació realitat	Practicum
CAUD	Estudis trimestrals	Adequació realitat	Organització acadèmica
HUM	Pràctiques assignatures	Adequació realitat	Practicum
Empr	Adequació realitat	Pràctiques assignatures	Practicum
RRL	Practicum	Adequació realitat	Pràctiques assignatures
CP	Pràctiques assignatures	Organització acadèmica	Adequació realitat

Detecció de insuficiències per carreres i promocions (%)

	Empresarials	RRL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	23,1		46,7	65,2				33,3					46,0
1995			51,9	29,4			14,3	66,7					37,1
1996	28,6	60,0	34,4	40,0			52,0	33,3			40,0	50,0	40,2
1997	42,9	50,0	27,6	56,9			58,8	33,3	75,0		76,9	25,0	51,3
1998	18,6	54,1	49,1	40,0	39,1	33,3	30,0	45,5	54,5		46,7	50,0	40,8
1999	22,5	68,6	38,9	33,3	29,6	26,9	64,7	30,8	41,2	31,3	64,3		39,8
2000	34,7	61,2	53,2		43,1	44,2	42,9	35,3	36,4	62,5	42,9	44,1	45,3
2001	33,0	62,3	46,0		36,0	53,0	47,8	47,6	62,5	76,9	56,8	39,2	47,3

Detecció de factors afavoridors per carreres i promocions (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	53,8		40,0	60,9				25,0					47,6
1995			44,4	41,2			28,6	66,7					40,3
1996	21,4	40,0	28,1	42,2			28,0	66,7			50,0	100,0	34,1
1997	40,0	40,6	13,8	30,6			58,8	66,7	62,5		76,9		39,1
1998	30,2	48,6	43,6	20,0	47,8	36,7	60,0	72,7	54,5		40,0	54,5	44,9
1999	27,5	55,7	22,2	33,3	37,0	38,5	58,8	38,5	70,6	25,0	78,6	8,3	39,8
2000	43,6	42,9	27,7		37,3	40,3	50,0	52,9	63,6	56,3	28,6	38,2	40,0
2001	29,5	34,4	23,0		32,0	43,4	34,8	52,4	62,5	57,7	59,5	19,6	35,6

Satisfacció positiva amb la UPF, per carreres i promocions (%)

	Empresarials	RRLL	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Polítiques	Traducció	Humanitats	Total
1994	91,7		100,0	95,7				81,8					93,4
1995			96,3	100,0			85,7	100,0					93,5
1996	95,2	90,0	100,0	95,5			100,0	100,0			100,0	100,0	96,5
1997	100,0	90,6	86,2	97,1			97,1	100,0	75,0		84,6	100,0	93,8
1998	97,7	94,6	98,1	100,0	100,0	100,0	95,0	90,9	63,6		93,3	89,5	95,0
1999	98,5	94,2	93,1	100,0	96,3	100,0	87,5	92,3	76,5	100,0	96,4	100,0	95,0
2000	98,9	95,9	94,3		95,7	89,8	85,7	100,0	95,0	93,8	92,3	96,9	95,0
2001	97,3	98,4	92,7		94,4	97,4	100,0	75,0	87,5	88,5	97,1	95,7	94,6

6.5. Estan satisfets, però repetirien la mateixa carrera i en la UPF?

Les preguntes que segueixen s'han afegit en l'enquesta 2002; la seva presència es justifica per tal de poder comparar amb l'enquesta de l'Agència de la Qualitat de la Generalitat, però també perquè la seva formulació és significativa. De fet arrodoneixen els comentaris realitzats en aquest capítol. L'índex de resposta és elevat car només 15-16 entrevistats no les han respost; però allò més important és que el 89,5% tornaria a estudiar a la UPF i el 76,1% repetiria, fins i tot, la mateixa carrera.

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera?

No	559	23,9%
Sí	1777	76,1%
Total	2336	100

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF?

No	245	10,5%
Sí	2090	89,5%
Total	2335	100

Vegem ara, per algunes variables significatives del qüestionari la distribució de la resposta. En primer lloc per promocions no s'observa cap tendència nítida d'entrada, però sí eliminem la primera promoció (1994), les tres més recents estan més convençudes relativament de tornar a elegir la mateixa carrera, mentre que les tres anterior mostren major reticència. En el cas de l'elecció de la mateixa Universitat, hi ha unes promocions, 96 i 97, amb una lleugera major reticència, mentre la resta es manté en la mitjana.

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera? Per promocions %				Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF? Per promocions %			
Promocions	No	Sí	Total	Promocions	No	Sí	Total
1994	24,2	75,8	100	1994	9,7	90,3	100
1995	32,3	67,7	100	1995	6,5	93,5	100
1996	29,0	71,0	100	1996	12,5	87,5	100
1997	29,5	70,5	100	1997	14,5	85,5	100
1998	30,4	69,6	100	1998	10,7	89,3	100
1999	24,7	75,3	100	1999	9,1	90,9	100
2000	19,2	80,8	100	2000	9,6	90,4	100
2001	20,2	79,8	100	2001	10,6	89,4	100
Total	23,9	76,1	100	Total	10,5	89,5	100

Sí contemplem la carrera realitzada, la tria de la mateixa carrera està molt penalitzada en el cas de GAP, només el 37% dels titulats la tornaria a elegir. ADE, Periodisme o Comunicació, en canvi, sobresurten en tornar a elegir la mateixa carrera. S'observen algunes reticències en Relacions Laborals o Ciències Polítiques. Si combinem carreres i promocions, veurem que el cas de GAP és persistent al llarg del temps. En el cas de Relacions Laborals les reticències es produeixen en algunes promocions (96, 99); també en el cas de Polítiques hi ha diferències per promocions, la darrera opta clarament per l'elecció de la mateixa carrera, mentre en les dues primeres hi ha major divisió d'opinions. També s'observa un menor entusiasme en el cas de la promoció 98 de Traducció o en la del 97 de Humanitats.

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera? Per titulacions %

	No	Sí	
Diplomatura en Ciències Empresarials	24,1	75,9	100
Diplomatura en Relacions Laborals	27,1	72,9	100
Llicenciatura en Dret	20,9	79,1	100
Llicenciatura en Ciències Econòmiques i Empresarials	20,2	79,8	100
Llicenciatura en Economia	20,5	79,5	100
Llicenciatura en Administració i Direcció d'Empreses	10,9	89,1	100
Diplomatura en Gestió i Administració Pública	63,0	37,0	100
Llicenciatura en Periodisme	13,3	86,7	100
Llicenciatura en Comunicació Audiovisual	15,6	84,4	100
Llicenciatura en Ciències Polítiques i de l'Administració	29,3	70,7	100
Llicenciatura en Traducció i Interpretació	24,6	75,4	100
Llicenciatura en Humanitats	26,0	74,0	100
Total	23,9	76,1	100

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera? Per titulacions i promocions; % de sí, triarien la mateixa carrera

	Promocions	Empresarials	Relacions Laborals	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Ciències Polítiques	Traducció	Humanitats
1994		66,7		86,7	73,9				75,0				
1995		100,0		74,1	94,1			21,4	66,7				
1996		69,0	60,0	80,0	84,4			41,7	100,0			80,0	50,0
1997		77,1	71,9	82,8	75,7			35,3	66,7	87,5		84,6	33,3
1998		65,1	73,0	78,2	60,0	82,6	82,8	35,0	100,0	54,5		40,0	66,7
1999		82,3	68,6	70,8	100,0	74,1	86,3	35,3	100,0	88,2	62,5	75,0	75,0
2000		76,0	81,6	81,9		76,5	88,2	35,7	94,1	95,5	62,5	96,3	79,4
2001		78,6	75,4	81,4		82,7	94,0	47,8	76,2	84,4	80,8	70,3	76,5
Total		75,9	72,9	79,1	79,8	79,5	89,1	37,0	86,7	84,4	70,7	75,4	74,0

La Universitat Pompeu Fabra, en canvi, obté una major unanimitat, dins d'una mitjana similar de respostes per estudis. Les valoracions més positives (93-95% dels titulats sí tornarien a triar la UPF) trobem Empresarials, Relacions Laborals, ADE i Ciències Polítiques. En el cas de Traducció el percentatge baixa al 79% i la promoció del 99, sobretot, però també la del 97 explica aquesta reducció.

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF? Per titulacions %

	No	Sí	Total
Diplomatura en Ciències Empresarials	5,0	95,0	100
Diplomatura en Relacions Laborals	6,3	93,7	100
Llicenciatura en Dret	14,3	85,7	100
Llicenciatura en Ciències Econòmiques i Empresarials	11,7	87,7	100
Llicenciatura en Economia	10,2	89,8	100
Llicenciatura en Administració i Direcció d'Empreses	6,3	93,7	100
Diplomatura en Gestió i Administració Pública	11,6	88,4	100
Llicenciatura en Periodisme	14,5	85,5	100
Llicenciatura en Comunicació Audiovisual	13,3	86,7	100
Llicenciatura en Ciències Polítiques i de l'Administració	6,9	93,1	100
Llicenciatura en Traducció i Interpretació	20,8	79,2	100
Llicenciatura en Humanitats	17,1	82,9	100
Total	10,5	89,5	100

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF? Per titulacions i promocions; % de si, triarien la mateixa carrera.

	Promocions	Empresarials	Relacions Laborals	Dret	CCEE	Economia	ADE	GAP	Periodisme	CAUD	Ciències Polítiques	Traducció	Humanitats
1993		100,0		86,7	87,0				91,7				
1994		100,0		92,6	94,1			100,0	66,7				
1995		88,1	90,0	93,3	88,9			83,3	100,0			80,0	
1996		97,1	87,5	79,3	85,7			82,4	100,0	62,5		76,9	100,0
1997		93,0	86,5	85,5	80,0	91,3	100,0	90,0	90,9	100,0		73,3	85,7
1998		96,2	97,1	84,7	100,0	88,9	90,2	82,4	92,3	76,5	100,0	92,9	75,0
1999		96,0	95,9	84,0		92,2	92,1	100,0	88,2	95,5	100,0	63,0	88,2
2000		95,5	96,7	85,8		88,0	95,2	91,3	71,4	87,5	84,6	83,8	82,4
Total		95,0	93,7	85,7	87,7	89,8	93,7	88,4	85,5	86,7	93,1	79,2	82,9

Segons els grans tipus de titulacions o trajectòries acadèmiques, veiem que els majors percentatges d'elecció de la mateixa carrera estan en els que han obtingut una doble titulació UPF; seguits d'aquells llicenciats prèviament a la UPF. Els llicenciats UPF també tornarien a fer la mateixa carrera, mentre entre els diplomats hi ha major reticència; el cas de GAP, sobretot, i amb menor incidència Relacions Laborals, explica aquestes diferències. La forquilla de variació entre els percentatges de si, està entre 73 i 89, és a dir que hi ha una certa amplitud (16 punts).

Pel que fa a l'elecció de la mateixa Universitat (de la Pompeu Fabra) s'inverteixen una mica els termes; però la forquilla de variació entre els percentatges de si és més reduïda, entre 87 i 96, és a dir 9 punts. Els de doble carrera UPF són els més entusiastes igual que en el cas anterior; però ara, triarien més la mateixa Universitat els que no tenen carrera prèvia a la UPF que els que sí que la tenen; i, entre aquests, més els diplomats que els llicenciats. També dins dels titulats UPF, els diplomats continuarien més en la Pompeu Fabra que els llicenciats.

La situació ocupacional actual no varia la resposta general.

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera? Per diferents tipus de credencials acadèmiques %

		No	Sí	Total
Carrera prèvia UPF	No	24,8	75,2	100
	Diplomatura	26,9	73,1	100
	Llicenciatura	13,3	86,7	100
Doble carrera UPF		11,1	88,9	100
Llicenciatura		19,5	80,5	100
Diplomatura		31,8	68,2	100
Total		23,9	76,1	100

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF? Per diferents tipus de credencials acadèmiques %

		No	Sí	Total
Carrera prèvia UPF	No	10,4	89,6	100
	Diplomatura	11,5	88,5	100
	Llicenciatura	16,7	83,3	100
Doble carrera UPF		3,7	96,3	100
Llicenciatura		12,7	87,2	100
Diplomatura		6,6	93,4	100
		10,5	89,5	100

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la mateixa carrera? Per situació ocupacional %

	No	Sí	Total
Treballa	23,7	76,3	100
No treballa	25,0	75,0	100
Total	23,9	76,1	100

Si haguéssiu de començar de nou, triaríeu la UPF? Per situació ocupacional %

	No	Sí	Total
Treballa	10,5	89,5	100
No treballa	10,4	89,6	100
Total	10,5	89,5	100